S. Arumuga chela Desika
Shiyali
6-9-24

T. 11719

M.500888
1996

ஏ.

திருச்சிற்றம்பலம்.

யாப்பிலக்கணமும் மணியிலக்கணமும்.

இவை:

திருத்தணிகை

விசாகப்பெருமாளையரவர்கள்

செய்த

தெளிந்த தமிழ்நடையில் எளிய முறையில் விரிவான விளக்கங்களுடன்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் பண்டிதர் சைவநூற்பிரகாசகரும்

பரிசோதகருமாகிய

சோ. சுப்பிரமணியக்கவிராயரால்

பரிசோதிக்கப்பெற்றன.

M.500888
1996

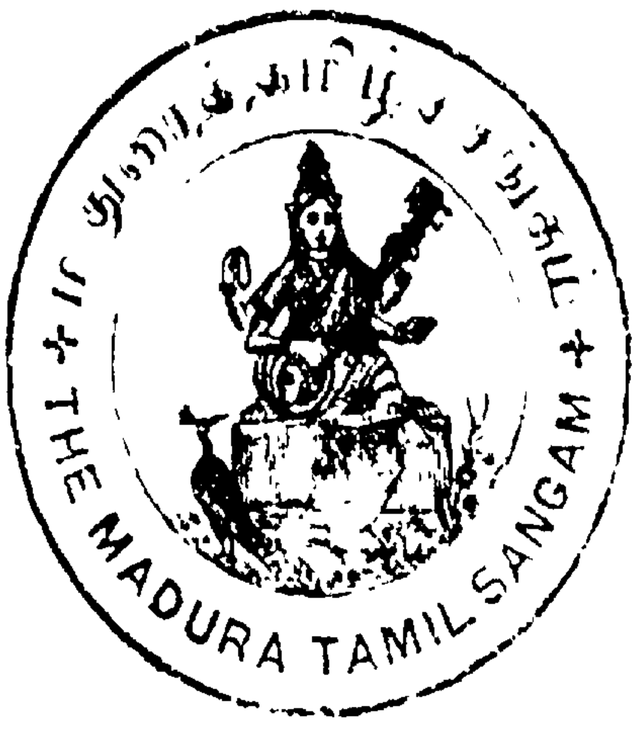

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்துப் பிரசுரம்—ரு.

இரண்டாம் பதிப்பு

மதுரை:

தமிழ்ச்சங்கமுத்திராசாலை

சகாப்தம்—கஅசஅரு.

விலை அணா-யி.

இப்புத்தகத்தி லடங்கியவை.

க. முகவுரை.

உ. யாப்பிலக்கணவுதாரணச் செய்யுண்முதற்குறிப்பு.

ங. யாப்பிலக்கணம்.

ச. அணியிலக்கணம்.

ஞ. அணிகளின் பெயர். (சூத்திரம்.)

ட. அணியகராதி.

ண. அணியும் உதாரணமுதற்குறிப்பும்.

அ. பிழைதிருத்தம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

———:():———

உலகத்திற் றமிழ்ப்பாஷையானது மிகப்பழமையாயுமிலக்கணஞ் சம்புடையதாயுமிருக்கின்றது. தமிழ்க்குரியவிலக்கணம் எழுத்துஞ் சொல்லும் பொருளும் டாப்பு மணியுபென வைந்துவகைப்படும். இவ் வைந்திலக்கணமுமுள்ளன தொல்காப்பியம் வீரசோழியம் இலக்கண விளக்கமுதலிய சிலநூல்களே.

அந்நூல்களின் விரிவையுங் கற்றற்கருமையையு நோக்கித் திராவிட மகாபாஷியகர்த்தாவாகிய துறைசையாதீனத்து ஸ்ரீலஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானயோகிகளின் முதன்மாணாக்காகிய கச்சியப்பசுவாமிகளின் மாணாக்கர் திருத்தணிகைக் கந்தப்பையரவர்கட்குப் புத்திராய்த் தோன்றிச் சென்னையிலிருந்து தமிழ்வித்திட்டு வளர்த்த விசாகப் பெருமாளையரவர்கள், தமிழிலக்கணமைந்தையுங் கற்போர்நெஞ்சங் காழுறுமாறு சுருக்கவிளக்கி யினிய வசனநடையாக வியற்றி "இலக்கணச் சுருக்கவிளக்கை" யென்று பெயரிட்டுச் சகாப்தம் 1750-ல் (அஃதாவது இற்றைக்கு 77 வருடங்கட்குமுன்) அச்சியற்றி வெளியிட்டார்கள்.

இவ்விலக்கணச் சுருக்கவிளக்கையில் யாப்பிலக்கணஞ் சிறுவர்க்கு வேண்டியளவிற் சுருக்கித்தெளிவான இனியவுதாரணச்செய்யுட்களுட னியற்றப் பெற்றிருத்தலால் அதனையும், அணியிலக்கணத்துட் பொரு ளணி தொல்காப்பியந் தண்டியலங்கார முதலியவற்றிறப்போலன்றி வட நூற் சந்திராலோகமுறைப்படி தூணணியாக மொழிபெயர்த்துக் கற் றவர்க்குங் கற்பவர்க்குங் கழிபேருவகைகளுட னுபகரிய வுதாரணச் செய்யுட்களுஞ் சேர்க்கப்பெற்றிருத்தலால் அதனையும் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்துப் பிரமோத்தரண்டிதபரீக்ஷகத்துரிய பாடங்களாக நியமித்திருத் தலால், இவ்விரண்டாவதுஞ் சேர்ந்துக் கற்பவர்க்கு நற்பயனாய்க் கற்ற வர்க்கு நற்றிணையாயமைதிருக்கின்ற மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத் தந்தி பதிபராகிய பாலவனத்துப் ஜமீந்தார் ஸ்ரீமான்-பாலு முத்துவைரசாமித் தேவரவர்கள் கட்டளையின்படி வெளியிடலாயிற்றென்.

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கம்,
8—11—01.

இங்ஙனம்,
சே. ரா. சுப்பிரமணியக்கவிராயர்.

யாப்பிலக்கணவுதாரணச்செய்யுண்முதற்குறிப்பு.

சீர்கள்.

ஓரசைச்சீர்.

மலர்மிசையேகி
கற்றதனலாய
ஈரசைச்சீர்.
வேதடபொருளாய்
மூவசைச்சீர்.
ஆருந்தக்கூத்த
னென்னீரனல்
நாலசைச்சீர்.
அள்ளற்பள்ளத்
தனைகள்.
தேனுர்கஞ்சச்
பெரியவர்தந்நோய்

தோடைகள்.

எதுகைத்தொடை.

தகழர்பெருஞ்
சொற்போர்புரிவ
வானின்றுலக
ஆவாவென்றே
தக்கார்தகவில

மோனைத்தொடை.

கற்றளகல்வியுங்
அடல்வேண்டுமைமந்
எதுகைமோனையின்றிவரும்பாட்டு.
பூததேவங்கைவி

வெண்பா.

குறள்வெண்பா.

உடையார்முன்னில்
கண்ணுதல்காட்சி
நேரிசைவெண்பா.
கூற்றங்குமைத்தகு
ஏற்றுன்புள்ளூர்ந்
இன்னிசைவெண்பா.
தகழர்பெருஞ்செ
கடற்குட்டம்போழ்
மழையின்றிமாரி
காதன்மகளிர்க
அங்கண்விசும்பி

சிந்தியல்வெண்பா.

அறிந்தாஜையேத்தி
போற்றுமின்போற்று

பஃறொடைவெண்பா.

வையகமெல்லாங்க
குறள்வெண்சந்துறை.
ஆர்கலியுலகத்து
குறட்டாழிசை.
நண்ணுவாவினை
அறுவாக்கறுவ
வண்டார்பூங்கோ
வெள்ளாழிசை.
நண்பிலெண்றுதிய
அப்பேருண்கண்
வெண்டுறை.
படர்தருவெவ்வினை
கூற்றிருக்குமடவா
வெளிவிருத்தம்.
அங்கட்கமலத்தலர்
ஆவாவென்றேயஞ்

ஆசிரியப்பா.

நேரிசையாசிரியப்பா.

பெருந்துறைபகுந்
இணைக்குறளாசிரியப்பா.
நீரின்றண்மையுந்
நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா.
வேல்வேலினே
அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா.
தீர்த்தமென்பது
ஆசிரியத்தாழிசை.
சத்தமுமாகியச்சத்
கன்றுகுணிலாக்
ஆசிரியத்துறை.
கரைபொருகான்யா
இரங்குகுயின்முழ
ஆசிரியவிருத்தம்.
விடஞ்சூழரவினிடை
கோமுனிவருக்கு
அருவருக்குமுலக
வளங்குலாவரு
கைத்தலத்தழற்க

கலிப்பா.

வண்ணகமொத்தாழிசைக்கலிப்பா
தொல்லுலகம்படுசுடி
(அம்மோதரங்கமொத்தழிசைக்க
லிப்பா மேற்கூறிய கலியில் அராக
மொழிந்த வைந்துறுப்பையும் மற்
றுத்துக்காண்க)

நேரிசைமொத்தாழிசைக்கலிப்பபா.

மேற்கூறியகலியில் அராகம் அம்
போதரங்கம் மொழிந்த நான்குறுப்பை
மொழிதலுங்காண்க.

பஃறொடைக்கலிப்பபா.

சேல்விசும்புகமதர்த்தே
கலிமொய்போடா.
கூடார்த்திரா ழிறி
தவிழ்தேக்கசைக்கலிப்பபா.
அருஞ்சம்பாளனைடை
நாரரிணைக்கோசாரக்கலிப்பபா.
வழிவுணைமருமுழி
சிறுதிணைத்தேக்கீர்த்தகக்கலிப்பபா.
பரூஉத்தடமணைமுத
(பஃறொடைச்சிறுகாசகக்கலிப்பபா மற்
றிவைசக்கிறுகாசகக்கலிப்பபா இவ்வி
ரண்டிற்குமுறுகாணம் வருமுறை
காண்க.)

கலித்தாழிசை.

இருகூற்றிருவகைதிரிந்த
பூண்டபாற்றியற்றியற்பப்
பெல்லாம்பாழிற்றில்லை

கலித்துறை.

யானுந்தோழியுமாய
கலிவிருத்தம்.
பேய்தலைநீடிய
நடபுனக்கலிப்பபா.
சொல்லினீங்கா
கட்டளைக்கலித்துறை.
சிலம்பிவாழ்குகில

வஞ்சிப்பபா.

நிலைமண்டிலவஞ்சிப்பபா.
பூந்தாடாழற்பப்பாத
திருமண்டிலவஞ்சிப்பபா.
எறிபடையாழாக்
குறள்வஞ்சிப்பபா.
பிரம்பிற்றண்டுபயனீரா
மண்டிலவஞ்சி.
வேந்தியல்முரசு
வெஞ்சினவஞ்சிவிருத்தம்.
சாந்துளர்ந்தியகாழ்

மருட்பா.

அரசியல்மேகாடா

துறைப்பா.

எழுத்தினெடுப்பதுவே

கூன்.

உதுக்காண்மின், சாந்தாளை

யாப்பிலக்கணம்.

க. யாப்பென்பதியாது ?

மேற்சொல்லிய பலசொற்களாலும் பொருட்கிடனுகக் கற்றுவல்ல புலவரா லணிபெறப் பாடப்படுவதாம். யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, தொடர்பு, செய்யுள் என்பனவொருபொருட் சொற்கள்.

உ. அது எத்தனைவகைப்படும் ?

பாவும் பாவினமுமென விருவகைப்படும்.

ங. இவ்விரண்டற்கு முறுப்பாய்வருவன யாவை ?

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என்னு மாறு மவற்றிற் குறுப்பாம்.

ச. எழுத்துக்களென்பன யாவை?

மே லெழுத்திலக்கணத்திற்கூறிய முதல் சார் பென்னு மிருவகையெழுத்துக்களுமாம். செய்யுளடிக் கெழுத்தெண்ணுங்கால் மெய்களெண்ணப்படாவாம். தளைசிதையவருமிடத்துக் குற்றியலிகரமுங் குற்றியலுகரமும் அளபெடையுந் தள்ளுண்டுபோம்.

ஞ. அசையென்பதியாது ?

எழுத்துக்களாலாக்கப்பட்டுச் சீர்க்குறுப்பாய்வருவதாம்.

ட. அவ்வசை யெத்தனைவகைப்படும் ?

நேசையு நிரையசையுமென விருவகைப்படும்.

ண. நேரசைகளென்பன யாவை ?

குறிலேனு நெடிலேனுந் தனித்தவரினும் அல்லது ஒற்றடுத்தவரினும் நேரசைகளாம். உதாரணம் —ஆ, நீ என்னு மொழியில் நெடிலுங் குறிலுந் தனித்து நேரசையாயின. சொல் வான் என்னு மொழியிற் குறிலு நெடிலு மொற்றடுத்து நேரசையாயின. அ.வுளன் என்பது போல விட்டிசைத்தவழியல்லது தனிக்குறின் மொழிக்குமுதலி னேரசையாகாது.

அ. நிரையசைகளென்பன யாவை?

குறில்வினையேனுங் குறினெடிலேனுந் தனித்துவரினும் அல்லது ஒற்றடுத்துவரினும் நிரையசைகளாம். உ-ம்—அணி, அணில்; குரா, குரால் எனவரும்.

க. சீரென்பதியாது?

அவ்வசைச் சிறுபான்மை தனித்துப் பெரும்பாலும் பிரண்டுமுதலிய வாகத் தொடர்ந்தும் வருவதாம்.

கஎ. அவ்சீர் எத்தனைவகைப்படும்?

ஓரசைச்சீரும் இரசைச்சீரும் மூவசைச்சீரும் நாலசைச்சீரும் என நான்கு வகைப்படும்.

கக. ஓரசைச்சீர்களென்பன யாவை?

தனித்துவரு நேரசையும் நிரையசையுமாகிய இரண்டுமாம். இவற்றிற்குதாரண வாய்பாடு—நேர்-நாள்; நிரை—மலர். இவை பெரும் பாலும் வெண்பாவினிற்றிலும், சிறுபான்மை யொழிந்தவற்றுள்ளுஞ் வரும். உ-ம்.—

"மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்."

"கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்றாடொழாஅ ரெனின்".

இக்குறள்வெண்பாக்களினிறுதியில், வார்—நாள் எனவும், ரெனின்—மலர் எனவும் ஓரசைச்சீரிரண்டும் வந்தன காண்க.

கஉ. ஈரசைச்சீர்களென்பன யாவை?

நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை என விரண்டசைகூடி வருதலாலாகிய சீர் நான்குமாம். இவற்றிற்குதாரண வாய்பாடு—நேர் நேர்—தேமா, நிரைநேர்—புளிமா, நிரைநிரை—கருவிளம், நேர்நிரை—கூவிளம் இவை அகவற்கியுரியவாய் இயற்சீரெனவும் அகவற்சீரெனவும் பெயர்பெறும்.

"வேதப் பொருளாய் விளங்கிய சங்கரன்
பாதத் துணைமனம் பற்றுவோ
போதத் தொளிர்நலம் பொருந்திவாழ் குவமே."

இவ்வகவலுள், வேதப-தேமா, பொருள ய்-புளிமா, விளங்கிய-கருவிளம், சங்கரன்-கூவிளங்காய், பாத-தேமா, துணைமனம்-புளிமாங்காய், பற்றுவோ-கருவிளங்காய், போதத்-தேமா, தொளிர்நலம்-கூவிளங்காய், பொருந்திவாழ்-கருவிளங்காய், குவமே-கூவிளங்காய் என வரும். இவ்வாட்டு முறிச்சீரையும், இவற்றுட் காய்ச்சீர் நான்கும் வெண்பாவிற்குரியவாய் வெண்சீரெனவும், கனிச்சீர் நான்கும் வஞ்சிப்பாவிற்குரியவாய் வஞ்சிச்சீரெனவும் பெயர்பெறும். உ-ம்.—

"ஆனந்தக் கூத்தன் னடிக்கன்பு செய்மனமே
மீனந்தனையொழிவா யின்று."

இக்குறள்வெண்பாவினுள் ஆனந்தக்-தேமாங்காய், கூத்த-தேமா, னடிக்கன்பு-புளிமாங்காய் செய்மனமே-கூவிளங்காய், மீனந்-தேமா, தனையொழிவாய்-கருவிளங்காய், இன்று-காசு எனக் காய்ச்சீர் நான்கும் வந்தன காண்க.

"மண்ணீரனல் வளிவானெடு
வெண்ணீர்மதி வெங்கதிருயி
ரொண்ணீருரு வினைபசுபதி
தாளுறும்
வண்மன மிடையறுகால மலைதலால்
வண்மனக் கொடியர்சொற் கிலேபயங் குதலே."

இவ்வஞ்சிப்பாவினுள் மண்ணீரனல்-தேமாங்கனி, வளிவானெடு-புளிமாங்கனி, வெண்ணீர்மதி-தேமாங்கனி, வெங்கதிருயி-கூவிளங்கனி, ரொண்ணீருரு-தேமாங்கனி, வினைபசுபதி-கருவிளங்கனி எனக் கனிச்சீர்நான்கும் வந்தனகாண்க.

கச. நாலசைச்சீர்களென்பன யாவை ?

அம்முவகைச்சீ ரெட்டனிறுதியிலும் நேரசையும் நிரையசையுந் தனித்தனியநின்றுவருதலாலாசியசீர் பதினாறுமாம். இவற்றிற்குதாரண வாய்பாடு:—தேமாந்தளாபூ, புளிமாந்தண்பூ, கருவிளந்தண்பூ, கூவிளந் தண்பூ, தேமாநறும்பூ, புளிமாநறும்பூ, கருவிளநறும்பூ, கூவிளநறும்பூ, தேமாந்தண்ணிழல், புளிமாந்தண்ணிழல், கருவிளந்தண்ணிழல் கூவிளந் தண்ணிழல், தேமாநறுநிழல், புளிமாநறுநிழல், கருவிளநறுநிழல், கூவி ளநறுநிழல். இவை வெண்பாவினுள் வருவனவல்ல ; கலிப்பாவினுளருக அகவலுள்ளும் பெருமபாலுங் குற்றியலுகரம் வந்தவிடத்தன்றிவாரா ; வஞ்சிப்பாவினுட் பெரும்பாலும் வரவு மோரடியு ளிரண்டுநாலசைச்சீர் கண்ணுற்று நிற்கவும் பெறும். உ-ம்.—

" அள்ளற்பள்ளத் தகன்சோணாட்டு
வேங்கைவாயில்வியன்குன்றூரன்."

இவ்வஞ்சியடியி லிரண்டு நாலசைச்சீர் வந்தன காண்க.

கரு. தளையென்பதியாது ?

நின்றசிரி னீற்றசையோடு வருஞ்சீரின் முதலசை யென்றியேனு மொன்முதலுங் கூடிநிற்பதாம். நேர்முன்னேரும் நிரைமுன்னிரையும் வருத லொன்றிவருதலாம் ; அவ்வாறன்றி, நேர்முன் நிரையும் நிரை முன் நேரும்வருத லொன்றுதுவருதலாம்.

கசு. அத்தளை யெத்தனைவகைப்படும்.

நேரொன்றுசிரியத்தளை, நிரையொன்றுசிரியத்தளை, வெண்சீர்வெண் டளை, இயற்சீர்வெண்டளை, ஒன்றியவஞ்சித்தளை, ஒன்றுவஞ்சித்தளை, கலித்தளை, என வெழுவகைப்படும்.

கள. அவை யெவ்வாறு வருவன ?

மாமுன் னேர்வருவது நேரொன்றுசிரியத்தளை ; நாள்முன் னேர் வருவது மது. விளமுன் னிரைவருவது நிரையொன்றுசிரியத்தளை ; மலர்முன் னிரைவருவதுமது. காய்முன் னேர்வருவது வெண்சீர் வெண்டளை ; பூமுன் னேர்வருவது மது. மாமுன் னிரையும் விளமுன் னேரும் வருவன இயற்சீர்வெண்டளை ; நாண்முன் னிரைவருவது மலர்

முன் னோர்வருவது மது. கனிமுன் னிரைவருவ தொன்றியவஞ்சித் தளை ; நிழன்முன் னிரைவருவது மது. கனிமுன் னோர்வருவதானு வஞ்சித்தளை ; நிழன்முன் னோர்வருவது மது. காய்முன் னிரைவரு வது கலித்தளை ; பூமுன் னிரைவருவது மது. உ-ம்.—

"தேனூர் கஞ்சச் செம்ம லாதி
வானோர் மாதர் மங்கலங் கூளத்திடை
வலியொடு நிலைபெற மலிபெருங் கருணையி
னலைதரு மிருள்விட மணிமிடற் றிருத்தொ
நில்லையுட் சிவபிரான் றிருவடி
யொல்லையிற் பாசுநர்க் குயர்கதி யெளிதே."

இவ்வகவலுள்—தேனூர் - கஞ் எனை மாமுன் னோர்வருதலா லிது நேரொன்றுசிரியத்தளையாம் மங்கலங் - களத் என விளமுன் னிரை வருதலா லிது நிரையொன்றுசிரியத்தளையாம்.

"பெரியவர்தந் நோய்போற் பிறர்நோய்கண்டுள்ள
மெரியி னிழுதாவ ரென்க—தெரியிழாய்
மண்டு பிணியால் வருந்து பிறவுறுப்பைக்
கண்டு கலுழுமே கண்."

இந்நேரிசைவெண்பாவினுள், பெரியவர்தந்–நோய் எனக் காய்முன் னோர்வருதலா லிது வெண்சீர்வெண்டளையாம். நோய்போற்–பிறர் என மாமுன் னிரைவருதலா லிது இயற்சீர் வெண்டளையாம். பிறவு மன்ன.

"மண்ணீரனல் வளிவானெடு, வெண்ணீர்மதி" என்னும் வஞ்சிப் பாவினுள், மண்ணீரனல்–வளி எனக் கனிமுன் னிரைவருதலா லிது ஒன்றியவஞ்சித்தளையாம். வளிவானெடு–வெண் எனக் கனிமுன்னோர் வருதலா லிது ஒன்றுவஞ்சித்தளையாம். பிறவு மன்ன.

"அஞ்சம்போ ணடையுமையா ளகங்களிப்பச் சுரர்பரவ
நெஞ்சஞ்சேர் தருமன்பி னெறிமுனிவர் காங்குவிப்ப
விஞ்சுஞ்சீர்த் தனித்தில்லை வியன்பொதுவி னடமாடுங்
கஞ்சந்தாழ் திருவடிகள் கருதிமடனெஞ்சே".

என்னு மிக் கொச்சகக்கலிப்பாவினுள், அஞ்சம்போ–னடை எனக் காய்முன் னிரைவருதலால் இது கலித்தளையாம். பிறவு மன்ன.

கஅ. அடியென்பதியாது ?

மேற்சொல்லப்பட்டதனைக ளொன்றும் பலவு மடுத்துவருவதாம்.

கக. அவ்வடி யெத்தனை வகைப்படும்?

குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிலடி, கழிநெடிலடி என வைந்து வகைப்படும்.

உ0. அவ்வடிக ளீரைந்து மெவ்வாறுவருவனவாம்?

இருசீரான்வருவது குறளடி; மூச்சீரான்வருவது சிந்தடி; நாற் சீரான்வருவது அளவடி அல்லது நேரடி; ஐஞ்சீரான்வருவது நெடிலடி; ஐந்தின்மேற்பட்ட சீரான்வருவனவெல்லாங் கழிநெடிலடியாம். இவற் றிற் கிலக்கியம் பின் பாவு மினமுங்கூறும்வழிக் காண்க.

உக. தொடையென்பதியாது?

பலவடிகளிலேனும் பலசீர்களிலேனு மெழுத்துக்க ளொன்றிவருவ தாம்.

உஉ. அத்தொடை யெத்தனை வகைப்படுமெ?

எதுகைத்தொடை மோனைத்தொடையுமென விருவகைப்படுமெ.

உங. எதுகைத்தொடையென்பதியாது?

அடிதோறு முதலெழுத்தாவதொத்துநிற்பதுண்டாமெழுத்தொன் றிவருவ தெதுகைத்தொடையாம். உ-ம்,—

"துகடூர் பெருஞ்சில்லை தோன்றியக்கா ரூர்மூட்டுப்
பகடு மடந்தகூழ் பல்லாம்பா லில்லை
வகுநர யார்மாட்டு நில்லாது மல்லன்மூ
தகடக்கால் போல வரும்."

இவ் வின்னிசையெண்பாவிலடிதோறு முதலெழுத்தொன்றிவருதல் காண்க. அன்றியும்,

"கொற்போர் புரிவர் தோன்மலைறை யாயர் முல்லைசார்ந்த தொழுகுலத்தோர்
விற்போர் புரிவர் நெடியசிலை யாமை யன்ன விறல்வேந்தர்
பொற்போர் புரிவர் பிறர்பொருளுந் தமபோற் பேணிப் புரிவணிகர்
நெற்போர் புரிவ ரந்தகரில் வேளாண் குலத்து நெறியினரே".

என மூன்றுமெழுத்துமுதலியன வொத்துவருதலுங் கொள்க.

ஒரோவிடத்தோரடியுள்ளுந்தி சீர்களினிரண்டாமெழுத்தொன்றிப் 'பொன்னி-னன்ன பொறிசுணங்கேந்தி'-என வருதலு முண்டு. சிறபான் மை வருக்கவெழுத்தும் நெட்டெழுத்தும் இனவெழுத்தும் பிறவும் எதுகையாக வரப்பெறும். உ-ம்.—

"வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலா
லானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று."

இது வருக்கவெதுகை.

"ஆவா வென்றே யருங்கின ராழ்ந்தா ரொருசாரார்
கூகூ வென்றே கூவிளி கொண்டா ரொருசாரார்."

இது நெடிலெதுகை.

"தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர், செச்சைத்தார் காணப்படும்" இது வல்லினவெதுகை. இவ்வாறு மெல்லினவெதுகையும், இடையினவெதுகையும் வருவனவொள்ள.

உசு. மோனைத்தொடையென்பதியாது?

முதற்சீரின் முதலெழுத்தோடு பின்வருஞ்சீர்களி லொன்றனுள் ளெனும் பலவற்றினுள்ளேனு முதலெழுத் தொன்றிவருவது மோனைத் தொடையாம். உ-ம்.—

"கற்றன கல்வியுங் கிருவு மாற்றலுங்
தற்றெறு மறலியைத் தடுப்ப வல்லவா
மூற்றெருருங் குணர்பசு பதியை மூன்னுரு
கூற்றநா ளொழித்திடு முணர்வி லிக்கரோ."

இச்செய்யுளில் முதலடியிற் ககரமும், இரண்டாமடியில் தகரமும், மூன்றாமடியில் மகரமும், நான்காமடியில் ஈ காரமும் மோனையாகவந்தன.

அன்றியும், அ-ஆ-ஐ-ஔ என்னு மிந்நான்கு மொன்றற்கொன்று மோனையாம். இ-ஈ-எ-ஏ என்னு மிந்நான்கு மொன்றற்கொன்று மோனையாம். உ-ஊ-ஒ-ஓ என்னு மிந்நான்கு மொன்றற்கொன்று மோனையாம். ஞ-வும், ச-தவும், ம-வவும் ஒன்றற்கொன்று மோனையாம். உ-ம்.—

"அடல்வேண்டு மைந்தின் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டியவெல்லா மொருங்கு."

இதன் முதலடியில் அகரத்திற்கு ஐகாரம் மோனையாயிற்று. மோனை-அனு என்பன வொருபொருட்சொற்கள். பிறவுமன்ன.

உரு. எதுகைமோனையின்றிவரும் பாட்டுகளுமுளவோ?

அவ்வாறுவரும் பாட்டுகளுஞ் சிலவுளவாம். உ-ம்.

"பூத்த வேங்கை வியன்சினை யேறி
மயிலின மகவு நாட
னன்னுதற் கொடிச்சிமனத்ததத் தோனே."

எனவரும்.

உசு. பாவென்பதியாது?

இரண்டுமுதலியவடிகளாலாக்கப்பட்டு வெண்பாமுதலியபெயர்பெற் றுவருவதாம்.

உஎ. அப்பாவான தெத்தனைவகைப்படும்?

வெண்பாவும், அகவற்பாவும், கலிப்பாவும், வஞ்சிப்பாவும் ஆகிய நான்கனுள், மருட்பா, நூற்பாவென்னுமிரண்டுங்கூடி யறுவகைப்படும். இவற்றுள் முன்னான்குமே சிறப்புடையவாம்.

உஅ. அந்நான்குபாவிற்கும்வரு மினங்களியாவை?

தாழிசை, துறை, விருத்தமென ஒவ்வொன்றற்கு மும்மூன்றும்.

உக. வெண்பாவிற் கிலக்கணமென்ன?

ஈற்றடி முச்சீரடியாகவும் ஏனையடி நாற்சீரடியாகவும் பெற்றுக் காய்ச்சீருமகவற்சீரும் வெண்சீர்வெண்டளையு மியற்சீர்வெண்டளையுங் கொண்டு மற்றைச்சீருந் தளையும் பெறுது, காசு பிறப்பு நாள் மலர் என்னும் வாய்பாட்டான் முடிவது பொதுவிலக்கணமாம்.

உஓ. அவ்வெண்பா வெத்தனைவகைப்படும்?

குறள்வெண்பா, சிரிசைவெண்பா, இன்னிசைவெண்பா, நேரிய வெண்பா, பஃறொடைவெண்பா என வைந்துவகைப்படும்.

உக. குறள்வெண்பா வெவ்வாறு வரும்?

இரண்டடியாய் ஒருசீரெற்பத்தாலேனும் இருசீரெற்பத்தாலேனும் வரும். உ-ம்.—

"உடையார்முன் னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றூர்
கடையரே நல்லா தவர்."

இது ஒருவிகற்பக் குறள்வெண்பா ; மலரெனமுடிந்தது.

"கண்ணுதல் காட்சி கிடைத்த விழிக்கில்லை
வெல்கூற்றின் றோற்றங் கொளல்."

இது இருவிகற்பக் குறள்வெண்பா.

௯ உ. நேரிசைவெண்பாவெவ்வாறு வரும்?

நான்கடியா யிரண்டாமடி யிறுதிச் சீரினிற் சொல்லாய்வ தடிமுழுது மோரெதுகையாகவேனும், முன்னிரண்டி மோரெதுகையும் பின்னிரண்டு மற்றோரெதுகையுமாகவேனும் வரும் உ-ம்.—

"கூற்றங் குமைத்த குணாகழற்காற் கும்பிட்டுத்
தோற்றந் துடைத்தேந் திடைத்தேமாற்—சீற்றஞ்செய்
யேற்றினுன் றில்லை யிடத்திரு வெண்ணினியாம்
போற்றினு னல்கும் பொருள்."

இது ஒருவிகற்ப நேரிசை வெண்பா.

"ஏற்றுன்புள் ளூர்ந்தா னெயிலெரித்தான் மார்பிடந்தா
னீற்று னிழன்மணி வண்ணத்தான்—கூற்றெருபான்
மங்கையான் பூமகளான் வார்சடையா னீண்முடியான்
கங்கையா னீள்கழலான் காப்பு."

இது இருவிகற்பநேரிசைவெண்பா.

௯௯. இன்னிசைவெண்பா வெவ்வாறுவரும்?

ஒருவிகற்பத்தாலேனும் பலவிகற்பத்தாலேனு நான்கடியாய்த்தனிச் சொல்லின்றிவரும்.

"தகவுஞ் பெருஞ்செல்வந் தோன்றியக்காற்றெருட்டுப்
பகடு நடந்தகூழ் பல்லாரோ டுண்க
வகுதற யார்மாட்டு நில்லாது செல்வஞ்
சகடக்கால் போல வரும்."

இது தனிச்சொல்லின்றி யொருவிகற்பத்தான்வந்த வின்னிசை வெண்பா.

"கடற்குட்டம் போழ்வர் கலவர் படைக்குட்டம்
பாய்மா வுடையா னுடைக்கிற்குந் தோமி
றவக்குட்டங் கன்னுடையா னீந்து மவைக்குட்டங்
கற்றுன் கடந்து விடும்.

இது தனிச்சொல்லின்றிப் பல்லிகற்பத்தான்வந்த வின்னிசை வெண்பா. அன்றியும்,

"மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை-மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லைத்-தவமும்
மரபிய லில்வழி யில்லை-யரசும்
மில்வாழ்வா ரில்வழி யில்."

எனவடிதோறுந் தனிச்சொற்பெற்றுவருவதும்.

"காகன் மகளிர் கலக்கக் கலக்குண்டு
பேதுற்றூர் நெஞ்சும் பிழைத்தகன்றூர் கண்ணுஞ்சும்
போதம் படரும் புலியூரே-தாதுண்டு
வண்டுறங்கு பூஞ்சடையோன் வைப்பு."

என மூன்றுமடியி னிறுதிதனிச்சொற் பெற்றுவருவதும்.

"அங்கண் விசும்பி னகனிலாப் பாரிக்குந்
திங்களுஞ் சான்றோரு மொப்பர்மற்—றிங்கண்
மறுவாற்றுஞ் சான்றோரு தாற்றூர் தெருமந்து
தேய்வ ரொருமா சுறின்."

என விரண்டாமடியிறுதி தனிச்சொற்பெற்று மூன்றுவிகற்பத் தான்வருவதும், பிறவாறு நேரிசைவெண்பாவிற் சிறிதுவேறுபட்டு வருவனவு மின்னிசைவெண்பாவாம்.

உ-ம். சிந்தியல்வெண்பாவெவ்வாறுவருஞ் ?

மூன்றடியாய் நேரிசைவெண்பாவைப்போல வருவது நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பாவென்றும், இன்னிசைவெண்பாவைப் போல வருவது இன்னிசைச்சிந்தியல்வெண்பாவென்றும் பெயர்பெற்றுவரும். உ-ம்.

"அறிந்தானே யேத்தி யறிவாங் கறிந்து
செறிந்தார்க்குச் செவ்வ னுரைப்பச்—சிறந்தார்,
சிறந்தமை யாராய்ந்து கொண்டு."

இது நேரிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.

"போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின் போற்றுமின்
கூற்றங் குமைக்க வருமுன் னமரங்கா
னேற்றுகந்தான் பொற்ற ளிணை."

இது இன்னிசைச் சிந்தியல்வெண்பா.

கூ. பஃறொடைவெண்பா வெவ்வா றுவருஞ் ?

நான்கடியின்மிக்க பலவடிகளைப்பெற்றுவரும். உ-ம்.

"வையகமெல்லாங் கழனியா வையகத்துட்
செய்யகமே நாற்றிசையின் றேயங்கள் செய்யகத்துள்
வான்கரும்பே தொண்டை வளநாடு வான்கரும்பின்
சாறேயந் நாட்டிற் றலையூர்கள் சாறட்ட
கட்டியே கச்சிப் புரமெலாங் கட்டியுட்
டானேற்ற மான சருக்கரை மாமணியே
யானேற்றுன் கச்சி யகம்."

இது வடுவிடப் பலவிகற்பப் பஃறொடைவெண்பா.

கூக. குறள்வெண்டாவிற்கியலம் பாவை ?

குறள்வெண்செந்துறையுங் குறட்டாழிசையு மினமாம்.

கூஎ. குறள்வெண்செந்துறை யெவ்வா றுவருஞ் ?

விரும்பியபொருளை மொழுகியலோசையு முடையதாகி யெண்சீர்ச் சிறாணு மளவொத்துநிரண்டடியாய் வரும். உ-ம்.—

"ஆர்கலி யுலகத்து மக்கட் கெல்லா
மோகலிற் சிறந்தன் றொழுக்க முடைமை."

கூஅ. குறட்டாழிசை யெவ்வா றுவருஞ் ?

நாற்சீர்மிக்க பலசீரான் வருமடியிரண்டா யிற்றடிகுறைந்து வருவனவும், விரும்பியபொருளை மொழுகியலோசையுமின்றிக் குறள் வெண்செந்துறையிற் சிதைந்துவருவனவும், வேற்றுத்தளை விரவியகுறள் வெண்பாவுமென மூன்றுவகைப்பட்டுவரும். உ-ம்.—

"நண்ணு வார்வினை யைய நாடொறு நற்ற வர்க்கர சாய ஞானஞ்
கண்ணி னேரு ணடியே யடைவார்கள் கற்ற வையமே-லம்."

"அறுவர்க் கறுவரைப் பெற்றுங் கவுந்தி
மறுவறு பத்தினி போல வையிரே-எம்."
"வண்டார்பூங் கோதை வரிவளைக்கைத் திருநுதலான்
பண்டைய ளல்லள் படி-எம் வரும்."

நகூ. வெண்பாவின மூன்றடுளள் வெண்டாழிசை யெவ்வாறுவரும்?

மூவறடியாய் முதலிரண்டடியு நாற்சீராயும், ஈற்றடியொன்றும் வெண்பாவைப்போல முச்சீராயு முடிவுபெற்று வேற்றத்தளைவிரவி வருவனவும், சிந்தியல்வெண்பா வொருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கி வருவனவு மென விருவகைப்பட்டுவரும். உ-ம்.—

"நண்பி தென்று தீய சொல்லார்
முன்பு நின்று முனிவு செய்யா
ரன்பு வேண்டு பவர்."

இது மூன்றடியால்வந்த வெண்டாழிசை.

"அம்பேருண் கண்ணுர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
கொம்பே றுடையான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வம்பே யிறந்து விடல்."

"வாணேருண் கண்ணுர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
நீணகம் பூண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வீணே யிறந்து விடல்."

"கோளாருண் கண்ணுர்க் கழிந்த மடநெஞ்சே
யாளாக வாண்டான் கழலிறைஞ்சா தென்கொலியாம்
வாளா விறந்து விடல்."

இது சிந்தியல்வெண்பா வொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த வெள்ளைத்தாழிசை.

சக. வெண்டுறை யெவ்வாறுவருஞ்?

மூன்றடிமுதலேழடியீறுகப் பின்புநின்ற சிலவடிகளிற் சிலசீர் குறைந்துவருஞ்; அவற்று மெல்லாவடியு மோரோசையாய் வருவனவுஞ் சிலபிற்சிலவடிகளோரோசையாயும்பின்பிற்சிலவடிகண் மற்றோரோசையாயும் வருதலுமுண்டு. உ-ம் —

"படர்தருவெவ் வினைத்தொடர்பாற் பவத்தொடர்பப் பவத்தொடர்பாற்
படரா நிற்கும், விடலரும்வெவ் வினைத்தொடர்பவ் வினைத்தொடர்புக் கழிவுண்
டோ வினையேற் கம்மா, விடர்பெரிது முடையேன்மற் றெண்செய்கே னெண்
செய்கே, னடலரவ மரைக்கசைத்த வடிகேளோ வடிகேளோ."

இது நான்கடியாய்ப் பின்னிரண்டு மிருசீர்குறைந்து வந்த வோ சொலிவெண்டுறை.

"கூற்றிருக்கு மடலாழிக் குரிசின்முத லோரிறைஞ்சக் கொழுந்தேன் பில்கி, யூற்றிருக்குந் நில்லவனத் தசும்பிருக்கும் பசும்பொன்மன்றத் தொருதா ளுன்றி, வண்டுபா டச்சுடர் மகுடமா டப்பிறைத். துண்டமா டப்புலித் தோலு மா டப்பகி, ரண்டமா டக்குலந் தகிலமா டக்கருங், கொண்டலோ டுங்குழற்கோ தையோ டுங்கறைக், கண்டலுடுந்திறங் காண்மினே காண்மினே."

இது ஏழடி வேற்றுவிவெண்டுறை.

சக. வெளிவிருத்தமெவ்வாறுவரும்?

மூன்றடியினுலேனு நான்கடியினுலேனு முற்றுப்பெற்று, அடி-தோறு மிறுதியி லொருசொல்லையே தனிச்சொல்லாகக் கொண்டுவரும் உ-ம்:—

"அங்கட் கமலத் தலர்கமல மேய்ரு-நீரேபோலும்
வெங்கட் சுடிகை விடவரவின் மேய்ரு-நீரேபோலுந்
திங்கட் சடையீருந் நில்லவனத் துள்ளீரு-நீரேபோலும்."

இது மூன்றடியால்வந்த வெளிவிருத்தம்.

"ஆவா வென்றே யஞ்சின ராழ்ந்கா-ரொருசாரார்
கூகூவென்றே கூவிளி கொண்டா-ரொருசாரார்
மாமா வென்றே மாய்ந்தனர் நீந்தா-ரொருசாரா
ரேகீர் நாகீ ரென்செய்து மென்று-ரொருசாரார்."

இது நான்கடியால்வந்த வெளிவிருத்தம்.

சஉ. அகவற்பாவினிலக்கண மியாது?

நாற்சீரான்வரு மளவடியதாகியு மிடைச்சீர்பயின்றும் அயற்சீர்வரினு யுந் தன்றளைதழுவியும் பிறதளைமயங்கியுங் கருவிளங்கனி கூவிளங்கனி யென்னு மிருசீருங்கலவா தும் மூன்றுமுதலிய பலவடிகளால் வருவதகவற் பாவினத்திற்கும் பொதுவிலக்கணமாம்.

சஊ. அவ்வகவற்பா வெத்தனிவகைப்படும்?

நேரிசையாசிரியப்பாவும், இணைக்குறளாசிரியப்பாவும், நிலைமண் டிலவாசிரியப்பாவும், அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பாவுமென நான்குவகைப் படும். அகவல், ஆசிரியம் என்பனவுமொருட்சொற்கள்.

சஃ. அந்தான்கனுள் நேரிசையாசிரியப்பா வெல்லாறுவருகும் ?

ஈற்றயலடி மூச்சீரடியும், மற்றையடிகளெல்லாம் நாற்சீரடிகளுமாகப் பெற்றுவருகும். உ-ம்."

"பெருந்துறை புகுந்து பேரின்ப வெள்ள
மூழ்கிய புனிதன் மொழிந்தவா சகமே
வாசக மதற்கு வாச்சியங்
தாசக லல்குல்வெய்த் தோளிடத் தவனே."

எனவருகும்.

சசு. இணைக்குறளாசிரியப்பா வெல்லாறுவருகும் ?

ஈற்றடியு மூதலடியுமொத்து நடுவடிகளி லொன்றும் பலவு மொரு சிரும் பலசீரங் குறைந்துவருகும். உ-ம்.—

"நீரின் றண்மையுந் தீயின் வெம்மையுங்
சாரச் சார்ந்து
தாரத் தீருஞ்
சார முடன்கே ணண்மையு
சாரச் சாரச் சார்ந்து,
தீரத் தீரத் தீர்பொரு ளாதே."

எனவருகும்.

சசு. நிலமண்டலவாசிரியப்பா வெல்லாறுவருகும் ?

எல்லாவடியு மளவொத்த நாற்சீரடிகளாகப் பெற்றுவருகும். உ-ம்.-

"மேரல் சேலி வேர்க்கோட் பல்லின்
சார முடை செச்சிலை யாரமுங்
பாரம் தாங்கிய சீரும்ம சாரற்
சிறுமே டட்டுப் பெருப்பழம் தூங்கி யாங்கில
முயிர்கையச் சிறிது மாயாச் சாரற்."

எனவருகும்.

சஎ. அடிமறிமண்டிலவாசிரியப்பா வெல்லாறுவருகும் ?

எல்லாவடியு மளவொத்த வவ்வடியை முதனடுவிறுதியாக வுச்சரித்தாலு மொவ்வையும் பொருந்தும் வருவாதுநிற்பக் கொண்டுவருகும். உ-ம்.—

"தீர்த்த மென்பது சிவகங் கையே
யேத்த ருந்தல மெழிற்புலி யூரே
மூர்த்தி யம்பலக் கூத்தன தருளே."

எனவருகும்.

சூ௮. அகவற்பாவின் ழுன்றனுள், ஆசிரியத்தாழிசை யெவ்வாறு வரும்?

எனைத்துச்சீரானுந் தம்மு ளளவொத்த ழுன்றடியதாய்த் தனித்தேனும் ஒருபொருண்மேன்ழுன்றடுக்கிவேனும் வரும். உ-ம்.—

"சுத்தமு மாகியச் சுத்தத் தாற்பெறு
மத்தமு மாகவி னனைந்தன் கண்களே
யுத்தம னெந்தெழுத் தருவங் காண்பன."

இது தனித்துவந்த ஆசிரியத்தாழிசை.

"கன்று குணிலா வெறிபுகுத்த மாயவ
னின்று நம்மா லுள் வருமே லவன்வாயிற்
கொன்றையந் தெங்குழல் கேளாமோ தோழீ."

"பாம்பு தயிரைக் கடல்கடைந்த மாயவ
னீங்குநம் மாலுள் வருமே லவன்வாயி
லாம்பலந் தெங்குழல் கேளாமோ தோழீ."

"கொல்லையஞ் சாரற் குருந்தொசித்த மாயவ
னெல்லிநம் மாலுள் வருமே லவன்வாயின்
முல்லையந் தெங்குழல் கேளாமோ தோழீ."

இது ஒரு பொருண்மேன் ழுன்றடுக்கிவந்த ஆசியத்தாழிசை.

சூக. ஆசிரியத்துறையெவ்வாறு வரும்?

எனைத்துச்சீரானும் வருமடிநான்குடையதா யீற்றயலடி குறைதே னும், முதலடியு மூன்றுமடியுங் குறைந்தேனும் வரும் அவ்வாறு வரு மிடத்து இடைமடங்கியு மடங்காதுவரும். உ-ம். -

"கரைபொரு கானியாற்றங் கல்லதரெம் மூள்ளி வருவிராயி
னரையிருள் யாமத் தடுபுலியே றஞ்சி யகன்றுபோக
நரையுரு மேறுநங் கைவே லஞ்சுநம்மை,
வரையா மங்கையர் வெளவுத லஞ்சுதும் வாரலீயோ."

இது நான்கடியா யீற்றயலடி குறைந்தவந்த வாசிரியத்துறை.

"இரும்பு குயின்மூழ்வா வின்னிசையாழ் தெறை
வரம்ப மணிபொழிலா வாடும்போது மிளவேனி
லரம்ப மணிபொழிலா வாடுமாயின்
மரம்கொன் மணந்தகன்றோர் நெஞ்சமென் செய்த தினவேனில்,"

இது நான்கடியதாயிடைகுறைந் திடைமடக்காய்வந்த ஆசிரியத் தளை. பிறவுமன்ன.

நo. ஆசிரியவிருத்த மெவ்வாறுவரும்?

அளவொத்த கழிநெடிலடி நான்கிணல்வரும். உ-ம்.—

"விடஞ்சூ ழரவி னிடைநுடங்க மினல்வாள் வீசி விரையார்வேங்
கடஞ்சூழ் நாடன் காளிங்கன் கதிர்வேல் பாடு மாதங்கி
வடஞ்சேர் கொங்கை மலைதாந்தாம் வழிக்கண் னீல மலர்தாந்தாந்
தடந்தோ ளிராண்டும் வேய்தாந்தா மென்னுந் தன்கைத் தண்ணுமையே."

இது அறுசீர்க் கழிநெடிலடியால் வந்த ஆசிரியவிருத்தம்.

"கோமுனிவ ருக்குமரி தாய்முதும றைப்பதவல் கூறியப ரப்பி ரமமா,
மோமெனுமெ முத்தின்வடி வாய்நடந விற்றபுலி யூரன்மகு டச்ச டிலமேன்
மாமதியி னைத்தனது கோடெனவெ டுப்பமத மாமுகன்மு கத்தை தொடவத்
தாமதிப ணிப்பகையெ னுவாக திப்புகவோர் தோணியென விட்ட கலுமே."

இது எழுசீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

"அருவருக்கு மூலகவாழ் வடங்க நீத்தோர்க்
காணந்தப் பெருவாழ்வா மாடல் காட்ட
மருவருக்கன் மதிவளிவான் யமானன் நீநீர்
மண்ணைனுமெண் வகையுறுப்பின் வடிவ கொண்ட
வொருவனுக்கு மொருத்திக்கு முருவொன் முலவ்
வுருவையிஃ தொருத்தனென்கோவொருத்தி யென்கோ
விருவருக்கு முரித்தாக வொருவ னென்றே
ரியற்சொலில தெனின்யான்மற் றென்சொல் கேனே."

இது எண்சீர்க்கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

"வளங்கு லாவரு மணங்க ளர்விழி மயக்கி லேமுலை
முயக்கி லேவிழு மாந்தர்கால்
களங்கு லாமுட லிறந்து போயிடு காடு சேர்முனம்
வீடு சேர்வகை கேண்மினே
தளங்கு நீள்கழ றழங்க வாடல்செய் சோதி யானணி
பூதி யாளுமை பாகியான்
விளங்கு சேவடி யுளங்கொ ளீர்யமன் விடுத்த பாசமு
மடுத்த பாசமும் விலக்குமே."

இது ஒன்பதின்சீர்க் கழிநெடிலடியாசிரியவிருத்தம்.

"கைத்த லத்த ழற்க ணிச்சி வைத்தி டப்பு றத்தொ ருத்தி
கட்க டைப்ப டைக்கி ளத்த திறலோரா
மூத்த லைப்ப டைக்க ரத்தெ மக்கர் சிற்ச பைக்கு ணிற்கு
முக்க ணைக்க ருக்கொ ருத்தர் மொழியாரோ
நித்தி லத்தி னைப்ப நித்த கச்ச றுத்த டிக்க னத்து
நிற்கு மற்பு கத்த னத்தி னிடையேவே
ளத்தி ரத்தி னைத்தொ டுத்து விட்டு நெட்டயிற்க ணித்தி
லக்க ணுற்றி டச்செய் விக்கு மதுதானே."

இது ஒன்பதின்மிக்கசிர்க் கழிநெடிலடியாசிரியப்பாவிருத்தம்.

நிக. கலிப்பாவிற் கிலக்கணமென்னை ?

வெண்சீர்மிகப்பெற்று மாச்சிரும் விளங்கனிச்சிரும் பெறாது, பிற சீர்களுஞ் சிறுபான்மை கலந்து கணித்தலையு மயற்றலையுங் கழுவித்தரவு தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னு மாறுறுப்பினு ளேற்பனகொண்டு நாற்சீரடியால்வருவது கலிப்பாவினத்திற்கும் பொதுவிலக்கணமாம்.

நிஉ. அக்கலிப்பா வெத்தனவகைப்படும் ?

ஒத்தாழிசைக்கலிப்பாவும், வெண்கலிப்பாவும், கொச்சகக்கலிப் பாவுமென மூன்று வகைப்படும்.

நிஊ. ஒத்தாழிசைக்கலிப்பா வெத்தனவகைப்படும் ; அவை யெவ் வாறுவரும் ?

வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா, அம்போதரங்க வொத்தாழி சைக்கலிப்பா, நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா என மூன்றுவகைப் படும். அவற்றுள் வண்ணகவொத்தாழிசைக்கலிப்பா—ஒருதரவு,மூன்று தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னு மிவ்வாறுறுப்பு மொன்றன்பினொன்றுறக் கொண்டுவரும். அராகமெனி னும் வண்ணகமெனினுமொக்கும். அசையடியெனினும் அம்போதரங்க மெனினு மொக்கும். அராகவுறுப்பான தவ் அளவடிமுத லெல்லாவடி களாலு நான்கடிமுத லெட்டடியளவாகவருஞ். அம்போதரங்க வுறுப் பான தவ் நாற்சீரடியாகிய ஈரடியா லிரண்டும், மூவடியா னொன்றும், மூச்சி ரடியா லெட்டும், இருசீரடியாற் பதினாறுமாக வரும்; சிறுபான்மை மூச் சீரடிநான்கும் இருசீரடியெட்டுமாகவும் வரும். உ-ம்.—

"தொல்லுலகம் படுசுடிகைச் சுடர்மணி விளக்கேந்தும்
பல்பொறிய படவரவ மடுபுலியும் பணிசெய்ய
வந்தாதுந் தமிழ்முழங்க வமரர்மலர் மழைசிந்த
விந்திரனு மலரவனுங் கரியவனு மேத்தெடுப்பச்
சூடகத் தளிர்ச்செங்கைத் துணைவிதுணைக் கண்பனிப்ப
வாடகத் திருமன்றத் தனவரத நடஞ்செய்வோய்".

இது காவு.

"முன்மலையுங் கொலைமடங்க மிருநிலமு மும்மதத்த
வெண்மலையுங் கடமலையின் முளைபுடைவின் வண்டோலும்
பொன்மலையின் வெண்முகிலுங் கருமுகிலும் போர்த்தென்ன
வின்மலையும் புயமலையின் புறமலைய விசித்தனையே."

"கடநாக மெட்டுமிடங் காருக மேரெட்டுந்
தடநாக மனைவயெட்டுந் தரித்துளபுந் துகிலொன்று
முடனைக வடல்புரியுங் கொடுவரியி னுடுப்பொன்று
மடனைக வரவல்குற் கணிகலமா வமைத்தனையே."

"வருநீலப் புயன்மலர மலரிதழிக் கண்ணியையு
மருநீல முயற்களங்க மகன்றமதிக் கண்ணியையுங்
கருநீலக் கண்ணியுமை செங்கைகவரு கங்கையெனுந்
திருநீலக் கண்ணியையும் செஞ்சடைமே லெறித்தனையே."

இலைமூன்றுங் காழிசை.

"கறைவிட முகவெரி கனல்விழி யொடுமிளிர்
பிறையெயி றெருடுமிடல் பெறுபக டொடுமட
லெறுழ்வலி யொடுமுரு மிடியென வருமொரு
மறலிய துயிர்கொள மலர்தரு கழலினை."

"இலவிதழ் மதிநுத லிரதியொ டிரதம
மலைவற நடவிடு மொருவனும் வெருவர
வலைகட னெடுமுர சதிர்தர வெதிர்தரு
சிலைமத னனையடல் செயுநுதல் விழியினை."

"உலகமொ டுயிர்களு முலைதர வலம்வரு
மலர்மகள் கொழுநனு மகபதி முதலிய
புலவரு மடிகளோர் புகலென முறையிட
வுலைகடல் விடமுன மமுதுசெய் தருளினை."

"விசையிலெம் மிறைவியும் வெருவா விரிந்த
வசலை தசைதரு மாடல்புரி தசமுக
நிசிசரன் மணிமுடி யொறுவொறு நெறுவென
வயசயில்பொன் பலரடி பணிபர வெரிதுவிள்ள."

இவை நான்கும் அராகம்.

"அருவமு முருவமு மாகி நின்றுமவ்
வருவமு முருவமு மகன்று நின்றனை."

"சொல்லொடு பொருளுபாய்த் தோன்றி நின்றுமச்
சொல்லையும் பொருளையுந் துறந்து நின்றனை."

இவை நாற்சீரடியிண்டம்போதாங்கம்.

"அந்நலம் விழைந்தவர்க் கறமு மாயினை."

"பொன்னலம் விழைந்தவர் பொருளுமாயினை."

"யின்னலம் விழைந்தவர்க் கின்ப மாயினை."

"மெய்ந்நலம் விழைந்தவர் விடு மாயினை."

இவை நாற்சீரோரடியால்வந்த நான்கம்போதாங்கம்.

"மூத்தொழிலின வியகமுத லா
மூவாக்கு முழுமுதலா
யெத்தொழிலு மிறைஞ்சாய் நீ
யிறவாத தொழிலினை நீ-
யிருவிசும்பின் மேலோய் நீ
யெழின் மலரின் மிசைமேலாய் நீ
பாவினையிற் றுயன்மேலாய் நீ
யாலின்கீ ழமாநஞ்சாய் ."

இவை முச்சீரோரடி யெட்டடிபோதாங்கம்.

"பெரியை நீ, சிறியை நீ, பெண்ணு நீ, யாணு நீ
யரியை நீ, யெளியை நீ, யுறவு நீ, மறவு நீ
விண்ணு நீ, மண்ணு நீ, வித்து , விளைவு நீ
பண்ணு நீ, பயனு நீ, பகையு நீ, நட்பு நீ."

இவை யிருசீரோரடிப் பதினாறம்போதாங்கம்.

"மலையாங்கு" இது முரிச்சொல்.

"கற்பனை கழன்றநின் பொற்கழ லிறைஞ்சுதும்
வெண்மதிக் கடவுண் மீமிசைத் தவழ்தாத்
தண்முகிற் குலங்க டாழ்வுறப் படிதலிற்
செங்கா லன்னமும் வெண்மருப் பேனமுங்
கீழ்மே லுருவ வாழற் பிழம்பாய்
நின்றநின் றன்மையை யுணர்த்தும்
பொன்றிகழ் புலியூர் மன்றுகிழ வோனே."

இது சுரிதகம். இவ்வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் தரவு முதலிய வாறுறுப்புங் குறைவினறி வந்தன.

அப்போதரங்க வொத்தாழிசைக்கலிப்பா, மோற்சொல்லப்பட்ட தரவு முதலிய வாறனுள் ஆராகமொழிந்த வவ்வாறுறுப்பையுங் கொண்டுவரும். இதற்குதாரணம் மேற்காட்டிய வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் ஆராகமொழித்துக்காண்க.

நேரிசையொத்தாழிசைக்கலிப்பா தரவுமுதலிய வாறனுள் ஆராகம் அம்போதரங்கமொழிந்த வான்குறுப்பையுங் கொண்டுவரும் இதற்குதாரணம், அவ்வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பாவினுள் ஆராகத்தையும் அம்போதரங்கத்தையு மொழித்துக் காண்க.

நிசை. வெண்கலிப்பா வெத்தனைவகைப்படும்? எவ்வாறுவரும்?

வெண்கலிப்பாவும் கலிவெண்பாவுமென விருவகைப்படும். அவற்றுள், வெண்கலிப்பா கலித்தளாதிரவி யீற்றடி முச்சீரான் முடியும். உ-ம்.

"சேல்செய்த மதர்வேற்கட் சிலைசெய்த சுடிகைநுதன்
மால்செய்த குழற்கோதை மகிழ்செய்ய நடஞ்செய்யுந்
தருணவிளம் பிறைக்கண்ணித் தாழ்சடையெம் பெருமானின்
கருணைபொழி திருமோத்தி லனியாத கன்னெஞ்சம்
வாமஞ்சான் மணிக்கொங்கைக் கொசிந்தெல்கு மருங்குலவர்
காமஞ்சால் கடைநோக்கிற் குசிந்துருகா நிற்குமா
லவ்வண்ண மாறிநிற்ற லகமென்று லகமகம்விட்
டவ்வண்ண மாறிநிற்ப தின்று."

இது வெண்கலிப்பா.

கலிவெண்பா வெண்டளாதிரவி யீற்றடி முச்சீரான் முடியும். உ-ம்.

"சுடர்த்தெழீஇ கேளாய் தெருவில்யா மாடு
மணற்சிற்றில் காலிற் சிதையா வடர்ச்சியபொற்
கோதை பரிந்து வரிப்பந்து கொண்டோடி
நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி மேலோர்நா
ளன்னையும் யானு மிருந்தேமா வில்லுளே
யுண்ணுநீர் வேட்டே னெனவந்தாற் கன்னை
யடர்பொற் சிரகத்தால் வாக்கிச் சுடரிழா
யுண்ணுநீ ருட்டிவா வென்ற னெனையானுந்
தன்னை யறியாது சென்றேன்மற் றென்னை
வளைமுன்கை பற்றி நலியத் தெருமந்திட்
டன்ற யிவனெருவன் செய்ததுகா ணென்றனை
வன்னை யலறிப் படர்தாத் தன்னையா
ணுண்ணுநீர் விக்கிற னென்றனை வன்னையுந்
தன்னைப் புறம்பழித்து நீவமற் றென்னைக்
கடைக்கண்ணாற் கொல்வான்போ லேக்கி நகைக்கூட்டஞ்
செய்தானக் கள்வன் மகன்."

இது கலிவெண்பா.

நிநி. கொச்சகக்கலிப்பா வெத்தனைவகைப்படும்.? எவ்வாறுவரும் ?

தாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, தாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, மும்மூழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, பம்மூழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா, மயங்கிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா என ஐவந்துவகைப்படும். அவற்றுள், தாழிசைக் கொச்சகக்கலிப்பா தரவு ஒன்று வருவதாம். உ-ம். அஞ்சம்போ னடை.....கென்றே. இது தாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா. இது இவ்வாறு தனித்துவருதலன்றித் தனிச்சொல்லுஞ் சுரிதகமும் பெற்று வருதலு முண்டு.

தாழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா இரண்டு தாழைக்கொண்டுவருவ தாம். உ-ம்.—

"வடிவுடை நெடுமுடி வானவர்க்கும் வெலற்கரிய
கடிபடு நறும்பைந்தார்க் காவலர்க்குங் காவலனுந்
தொடிபடு நெடுமொடக் கூடலார் கோமானே."

தரவு ; 'எனவாங்கு'-தனிச்சொல்;

"துணைவளைத்தோ ளிவண்மெலியத் தொன்னலந் தொடர்புண்டாங்
கிணைமலாத்தா ளருமே லிதுவிதற்கோ மாறென்று
துணைமலர்த் தடங்கண்ணீர் துணையாகக் கருதாரே."

தரவு ; 'அதனால்'-தனிச்சொல் ;

"செவ்வாய்ப் பேதை யிவடிறத்
தெவ்வா ருங்கொலிம் தெண்ணிய வாறே."

இது, இடையிடையே தனிச்சொற்பெற் றுநின்றியச்-சுரிதகத்தான் முடிந்தது.

சிஃறு ழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா சிலதாழிசைகளோடு பிறவுறுப்புக் களையுங் கொண்டுவரும். உ-ம்.

"பருஉத்தடக்கை மதயானைப் பல்லையிருத்தின் மிசைத்தோன்றிக்
குருஉக்கொண்ட வெண்குடைக்கீழ்க் குடைமன்னர் புடைசூழப்
படைப்பரிமான் றேரிவுழைம் பரந்தலவு மறுகினிடைக்
கொடித்தானை யிடைப்பொலிந்தான் கூடலார் கோமானே." தரவு;

"ஆங்கொருசார்
உச்சியார்க் கிறைவரு முலகமெலாங் காத்தளிக்கும்
பச்சையார் மணிப்பைம்பூட் புரந்தரனுப் பாவித்தார்
வச்சிரங் காணுத காரணத்தான் மயங்கினமே."

"ஆங்கொருசார்
அக்கால மணிங்கிரைகாத் தருவயரையாற் பாணிகவிர்த்து
வக்கிரனை வடிவழித்த மாயவனுப பாவித்தார்
சக்கரங் காணுத காரணத்தாற் சமழ்த்தனமே."

"ஆங்கொருசார்
மால்கொண்ட பனைத்தணிப்பான் மாத்தழித்து மயங்காச்செங்
கோல்கொண்ட செவலைங் கொடியனுப் பாவித்தார்
வேல்கொண்ட தின்மையால் வம்மிதாய் நின்றனமே."

இவை முன்றுந்தாழிசை; 'ஆங்தான்று'-தனிச்சொல்;

"கொடித்தேர்த் தோன்றல் கொற்றைகக் கோமா
னின்புக ழொருவன் செம்புட் சேகா
யென்றுநனி யறிந்தனர் பலரா தானு
மைவரு ளொருவனென் றறிய லாகா
மைவரை யானை மடங்கா வென்றி
மன்னவன் வாழியென் றேத்தத்
தென்னவன் வாழி திருவொடும் பொலிந்தே."

சுரிதகம். இது தனிச்சொ லிடையிடைபெற் றொருருதரவு மூன்று தாழிசையுந் சுரிதகமுங்கொண்டு நேரிசையொத்தாழிசைக்கலியிற் கிரிதுவேறுபட்டுவந்தது.

பஃறுழிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா பலதாழிசைகளோடு மற்றவுறுப்புக்களையுங் கொண்டுவரும். மயங்கிசைக்கொச்சகக்கலிப்பா தரவு, தாழிசை, அராகம், அம்போதரங்கம், தனிச்சொல், சுரிதகம் என்னும் ஆறுறுப்பும் மிக்குங் குறைந்தும் பிறழ்ந்து மூறழ்ந்தும் பலவாறு மயங்கிவரும். இவ்விரண்டிற்கு முதாரணம் வந்தழிக் காண்க.

நஉ. மேற்சொல்லப்பட்ட கலிப்பாவிற்கு குறிப்பாகவருந் தரவு தாழிசைகளுக்கு அடிவரையறையாமா றென்னை?

வண்ணகவொத்தாழிசைக் கலிப்பா அம்போதரங்கவொத்தாழிசைக்கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு நாலடியால் வரும்; மற்றைக் கலிப்பாக்களுக்குத் தரவு மூன்றடிமுதலிய பலவடிகளால் வரும். தாழிசையொன்றற் கடியிரண்டேனும் மூன்றேனும் நான்கேனும் வரும்

நங. கலிப்பாவின் மூன்றனுட் கலித்தாழிசை யெவ்வாறுவரும்?

இரண்டுமுதலிய பலவடிகளாற் றற்றடிமிக்கு வனையடி கம்மு ளவொத்து நிற்பத் தனித்தேனு மொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கியேனும் வருந். உதா.—

"இருகூற் றுருவத் திருந்தண் பொழிற்றில்லை
யொருகூற்றின் கூத்தை புணராய் மடநெஞ்சே
யொருகூற்றின் கூத்தை யுணரா யெனின்மற்றப்
பொருகூற்றந் தோற்றப் புலம்பேல் வாழி மடநெஞ்சே."

இது மற்றடிமிகுந்து தனித்துவந்த நான்கடிக்கலித் தாழிசை.

"பூண்ட பறையறையப் பூத மருள
நீண்ட சடையா னுடுமே
நீண்ட சடையா னுடு மென்ப
மாண்ட சாயன் மலைமகள் காணவே காணவே"

எனச் சிறுபான்மை வனையடிக ளொவ்வாதுவருதலு முண்டு.

"செல்லார் பொழிற்றில்லைச் சிற்றம் பலத்தெங்கள்
பொல்லா மணியைப் புகழ்மினே வம்மின் புலவீர்காள்".

"மூத்தேவர் தேவை முகிழ்ஞார்ந்தி முன்னனை
புத்தேளிர் போலப் புகழ்மினே வம்மின் புலவீர்காள்."

யாப்பிலக்கணம்.

"ஆங்கற் பகக்கன் றளித்தருளுந் தில்லைவனப்
பூங்கற் பகத்தைப் புகழ்மினே வம்மின் புலவீர்காள்."

இது ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி யீற்றடிமிக்குவந்த வெண்டாழிசை.

நிஅ. கலித்தளை யெவ்வாறுவரும்?

ஓஞ்சிரடி நான்கினைக்கொண்டுவரும். உ-ம்.—

"யாஞர்த் தோழியு மாயமு மாடுந் தளைநாண்ணித்
தாஞந் தேரும் பாகனும் வந்தென் னலனுண்டான்
றேனும் பாலும் போல்வன சொல்லிப்பிரிவானேற்
காணும் புள்ளுந் கைகதையு மெல்லாங் கரியன்றே."

நிக. கலிவிருத்த மெவ்வாறு வரும்?

நாற்சிரடி நான்கினைக்கொண்டுவரும். உ-ம்.—

"வேய்தலை நீடிய வெள்ளரி விலங்கலி
னெய்தலி னெண்சுட ராழியி னென்றமர்
வாய்தலி னின்றனர் வந்தென மன்னன்முன்
னீதலை சென்றுரை நீள்கடை காப்போய்."

எனவரும்.

ஈ0. மேற்சொல்லப்பட்ட கலிப்பாவினுங் கலித்தளையினும் வேறுபட்டுவருங் கலிப்பாவுங் கலித்தளையுமுளவோ?

உளவாம்; அவை, கட்டளைக்கலிப்பாவுங் கட்டளைக்கலித்தளையு மெனப் பெயர்பெறும். அவற்றுள், கட்டளைக்கலிப்பா—முதற்கண் மாச்சீர்பெற்று நாற்சீரான்வருவ தரையடியாகவும், அஃதிரட்டிகொண்ட தோரடியாகவும் பெற்று, அவ்வடி நான்குகொண்டு வரும். அரையடிக் கெழுத்து முதலசை நோயிற் பதினென்றும், நிரையாயிற் பன்னிரண்டு மாம். உ-ம்.—

"சொல்லி னீரில ராசைப்பட் டாரென்று
சொன்ன சொற்பொருள் வேறுகொண் டையையோ
புல்லு வாரொவ் விதத்தினு மென்றனம்
பூரித் தேயிருந் தென்மட மங்கைமீர்
செல்லுவம் பொழிற் கூவ கருறை
நிருவிற் கோல நினுமரு ளாமையா
லல்ல தெது நிகம்பா ரென்பொரு
ளறையின் வன்கண்ண ராவரென் மட்டுமே".

கட்டளைக்கலித்துறை—முதற்சீர் நான்கும் வெண்டளை பிழையா மனிற்பக் கடையொருசீரும் விளங்காயாகிவரு மைஞ்சீரடி நான்கு கொண்டுவரும்; ஓரடிக் கெழுத்து முதலைசை நேராயிற் பதினாறும் நிரையாயிற் பதினேழுமாம். உ-ம்.—

"சிலைமலி வானுத லெங்கையதாகமெ னச்செழும்பூண்
மலைமலி மார்பி லுதைப்பத்தந் தான்றலை மன்னர்தில்லை
யுலைமலி வேற்படை யூரனிற் கள்வரில் லென்னவுன்னிக்
கலைமலி காரிகை கண்முத்த மாலை கலுழ்ந்தனவே."

எனவரும்.

கூ. வஞ்சிப்பாவினிலக்கண மியாது?

பெரும்பாலுந் தன்றளையுஞ் சிறுபான்மை பிறதளையுந்தழுவி யிருசீரடியாலேனுமுச்சீரடியாலேனுமூன்றாமுதலிய பலவடிகளாக் கொண்டு தனிச்சொற்றொடர்ந்து அகவற்சுரிதகத்தான் முடிவதாம். உ-ம்.

"பூந்தாமரைப் போதலமரத்
தேம்புனலிடை மீன்றிரிதரும்
வளவயலிடைக் களவயின்மகிழ்
விளைக்கம்பலை மனைச்சிலம்பவு
மனைச்சிலம்பிய மணமுரவெசாலி
வயற்கம்பலைக் கயலார்ப்பவும்
காருரும், மகிழ மகிழ்தாங் கூரன்
புகழ்த லாருறப் பெருவண் மையனே."

இது குறளடிவஞ்சிப்பா.

"எறிவெண்டிரைக் கடல்சூழ்புவி யெளிதெய்தினு
மிறவந்துடைப் பொழுதுய்ந்திட லுளதென்னினு
மறிவின்றிறத் துயர்ந்தோர்படி றிசைகின்றிலர், அதனுல்
முன்வரு மின்பினு முறைப்பட நாடிற்
பின்வரு மிடர்மிகப் பெரிதா மெனலே."

இது சிந்தடிவஞ்சிப்பா.

கூஉ. வஞ்சியினை முன்றடுளள், வஞ்சித்தாழிசை யெவ்வாறுவரும்?

இருசீரடி நான்குகொண்ட தொருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கி வரும். உ-ம்.

"பிணியென்று பெயராமே
தணிநின்று தவஞ்செய்வீ
ரணிமன்ற லுமைபாகன்
மணிமன்று பணியீரே."

"என்னென்று பெயராமே
கன்னின்று தவஞ்செய்வீர்
நன்மன்ற லுமைபாகன்
பொன்மன்று பணியீரே."

"அரிதென்று பெயராமே
வரைநின்று தவஞ்செய்வீ
ருருமன்ற லுமைபாகன்
நிருமன்று பணியீரே."

இது வஞ்சித்தாழிசை.

சுஉ. வஞ்சித்துறை யெவ்வாறுவரும்?

இருசீரடி நான்குகொண்டு தனித்துவரும. உ-ம்.

"ம்பொறி வண்ணன்
சார விருந்த
லூரினு மில்லென்
ரூர விகழ்ந்தே."

எனவரும்.

சுஎ. வஞ்சிவிருத்த மெவ்வாறு வரும்?

மூச்சீரடி நான்குசொண்டுவரும். உ-ம்.

"சாந்த மேலுய தாழ்மொழி
காய்ந்த வேலிரு காதிலும்
போந்த போன்று புகுந்திட
மாந்த ராகுல மன்னினரர்."

எனவரும்

சுஅ. மருட்பா வெவ்வாறுவரும்?

முன்னர்ச் சில வெண்பாவடிகளும் பின்னர்ச் சில வகவலடிகளுங் கூடிவரும். உ-ம்.

"அரசியல் கோடா கானடியார்ப் பெறூஉ
மாசியறுணேவேன் மன்னர்—பாசோன்
கழலிணே பொதுவில்காப் பாக
வழிவழி சிறந்து வாழிய பெரிதே."

எனவரும்.

சுசு. நாற்பா வெவ்வாறுவரும்?

சிலவகையெழுத்துக்களாகிய சொறெடுடாய்ப் பல்வகைப் பொருள் கனே விளக்கித் திட்பமு நுட்பமுமமைந்துவரும். உ-ம்.

"எழுத்தெனப்படுவ
வகரமுத
னகர விறுவாய் மூப்பசீ தென்ப
சார்ந்துவான் மரபின் மூன்றலங் கடையே."

எனவரும்.

சுஎ. கூவென்ப தென்னே?

வெண்பாமுதலிய செய்யுட்களின் முதலடியி லெழோனிடத்துப் பொருள்படத் தனிதகுநிற்பது கூவும். அது வஞ்சிப்பாவின் முதற் கணன்றி யிடையிலு மிறுதியிலும் வரும். உ-ம்.—

"உதுக்காண்
சுரந்தாழை வண்கைச் சுவானமாப் பூதன்
பாந்தாளைப் பல்புகழைப் பாடி."

எனவும்.

"அவற்றுள், அ இ உ. எ ஒக்குறிலெங்கே."

எனவும் வரும்.

யாப்பிலக்கண முற்றிற்று.

அணியிலக்கணம்.

க. அணியென்பதியாது?

செய்யுட்கழகு செய்கிற்பதாம்.

உ. அவ்வணியெத்தனைவகைப்படும்?

பொருளணியுஞ் சொல்லணியுமென விருவகைப்படும். இவ்விரண்டினுமே பொருளணியே சிறப்புடைத்தாம்.

ங. அப்பொருளணி யெத்தனை?

உவமையணிமுதல் வேற்றணி யீறாக நூறும். அவற்றிற்கு முறையே யெடுத்துமுதாரணமும் வருமாறு.

1 உவமையணி:—அஃதாவது, இரண்டுபொருள்களுக்கு ஒப்புமை யைவிளக்கிச்சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் உபமாலங்கார மென்பர். அது பிரியுவமையும் நிகாரியுவமையுமென விருவகைப் படும். அவற்றுள்,

பிரியுவமையாவது—உபமானமும் உபமேயமும் பொதுத்தன்மை யும் உவமையுருபும் ஆகிய நான்றும் விரிந்துவருவதாம். உதாரணம்:—

"பால்போலு மின்சொற் பவளம்போற் செந்துவர்வாய்ச்
சேல்போற் பிறழுந் திருநெடுங்கண்—மேலாம்
புயல்போற் கொடைக்கைப் புனலுடன் கொல்வி
யயல்போலும் வாழ்வ தவர்."

இதில் பால்போலு மின்சொல் என்பழி, பால்-உபமானம்; சொல்-உபமேயம்; இனிமை-பொதுத்தன்மை; போலும்-உவமையுருபு.

நிகாரியுவமையாவது—உபமானமொழிந்த மூன்றனுள் ஒன்றும் பலவுந் தொகுதலாலாகிய வேழுமாம். அவை உருபுத்தொகை, பொதுத் தன்மைத்தொகை, பொதுத்தன்மையுருபுத்தொகை, உவமானத்தொகை உருபுவமானத்தொகை, பொதுத்தன்மையுவமானத்தொகை, பொதுத் தன்மையுருபுவமானத்தொகை எனப்பெயர்பெறுமென்றறிக. உ-ம்:—

அணியிலக்கணம்.

"புயற்கருங் குழலாள் காந்தட் போதினை நிகர்க்கும் கையாள்
கயற்கணுள் முகத்திற் கொப்பாங் காந்திகொள் பொருளுண் டோவாய்
நயச்சிவப் புளதொன் றில்லை நாசிபோல் வதுமற்றுங்
குயிற்கிள வியினுள் பாவை குணத்தையார் குறிக்க வல்லார்."

இதில் அவ்வேழு முறையே காண்க. காந்திகொள் பொருளுண் டோ வென்புழி, பொரு ளுலகத்திலுளதாகவு மில்லையெனலால் உவமானத்தொகையாயிற்று. குயிற்கிளவியினுள் என்புழி, குயிலின திசை போலு மதுரமாகிய கிளவியினுள் என விரித்துரைக்கவேண்டுதலால், குயிலினதிசை உபமானமாம்.

வடநூலார், பொதுத்தன்மையைச் சாதாரணதருமமென்றும், உவமையுருபை உபமாவாசகமென்றும் ஒப்புமையைச் சாமியமென்றும் சாதிருசியமென்றுங் கூறுவர். 'போல்ப் புரைய வொப்ப வுறழ, மானக் கடிப்ப வியைய வெய்ப்ப, நேர் நிகர் என்ன வின்ன வென்பவும் பிறவு முவமத் திரும்பே' என்பதனாலுவமையுருபறிக.

இயைபின்மையணி:—அஃதாவது, ஒருவாக்கியத்துள் ஒருபொருளையே யுபமானமாகவு முபமேயமாகவுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அநந்வயாலங்காரமென்பர்; தண்டியாசிரியர் பொதுநீங்குவமை யென்பர். உ-ம்.

"தேனே யனையமொழிச் சேயிழையாள் செவ்வியினுந்
தானே யுவமை தனக்கு."

இதில், இப்பொருளுக்கொப் பிரண்டாவதொன்றில்லை யென்பது கருத்து. உ

பகுப்பொருளுவமையணி:—அஃதாவது, இரண்டு வாக்கியங்களுள் முன்னது உபமானமாகச் சொல்லப்பட்டதைப் பின்னது உபமேயமாக்கியும், உபமேயமாகச் சொல்லப்பட்டதை யுபமானமாக்கியுஞ் சொல்லுதல். இதனை வடநூலார் உபமேயோபமாலங்கார மென்பர்; தண்டியாசிரியர் இதரவிதர மென்பர். உ-ம்.

"நின்புடை யறநிகர்த்தோங்கு நீள்பொரு
ணின்புடைப் பொருணிகர்த் தோங்கு மெய்தறந்
தன்புடைக் கடலுடைத் தாணி யோர்க்கலா
லன்புடை முறைமிறந் தனிக்கு மண்ணலே."

ளனவரும். அன்றியும்,

அணியிலக்கணம்.

"களிக்குங் கயல்போலு நின்கணின் கண்போற்
களிக்குங் கயலுங் கனிவாய்த்—தளிர்க்கொடியே
தாமரை போன்மலரு நின்முக நின்முகம்போற்
றாமரையுஞ் செவ்வி தரும்."

எனத்தொன்றுதொட்டுவரு முபமாதுபமேயங்களை யவ்வாறு சொல்வதுபது. இதன்கருத்து மூன்றுவதொப்ப தொன்றின் றென்ப தாம். உபமேயம்-வர்ணியமென்றும் புகழ்பொருளென்றும், புனைவுளி யென்றும்; உபமானம் - அவர்ணியமென்றும், அல்பொருளென்றும், புனைவினியென்றுஞ் சொல்லப்படும் .... கூ

எதிர்நிலையணி—அஃதாவது, உவமானத்திற்குக் குறைவுதோன் றச்சொல்லுதலாம். இது உவமையணிக்கு எதிரியதாய் நிற்றலினப் பெயர்த்து. இதனை வடநூலார் பிரதீபாலங்கார மென்பர். அது ஐந்து வகைப்படும். அவற்றுள்,

க.-வது—உலகத்தி லுபமானமாய்ப் பிரசித்தமாக வழங்குகின்ற பொருளை யுபமேயமாக்கிச் சொல்லுதல். உ-ம்.—

"அதிர்கடல்சூழ்வையத் தணங்குமுகம் போல
மதியுஞ் செயுமே மகிழ்."

உ-வது—அவர்ணியத்தை யுபமேயமாகக்காட்டி வர்ணியத்தை யிகழ்தல். உ-ம்.—

"பொன்செருக்கை மாற்றுமெழிற் பூவை திருமுகமே,
யுன்செருக்குப் போது மொழிகவினிக்—கொன்செருக்கு,
மிக்கமக ரக்கடற்பூ மிக்கண் மகிழ்தையலா
லொக்கு மதியு முனை."

கூ-வது—வர்ணியத்தை யுபமேயமாகக்காட்டி அவர்ணியத்தை யிகழ்தல். எ-ம்.—

"ஆற்ற லுறுகொலையி லானெனக்கொப் பென்றஞ்தோ
கூற்றுவற் வீண்செருக்குக் கொள்கின்ரு ய்—சாற்றுவல்கேள்
வெண்டிரைசூழ் ஞால மிசையுனக்கொப் பாகவே
யொண்டொடிதன் னீள்விழியு முண்டு."

சு-வது—வர்ணியத்தோடு அவர்ணியத்திற்கு ஒப்புமை யின்றெ னச்சொல்லுதல். ஈ-ம்.—

"இறைவி மதுசமொழிக் கின்னமுதொப்பாமென்
றறைவ தபலோத மாம்."

நி-வது—உபமானத்தை வீணென்று சொல்லுதல். உ-ம்.—

"செங்கயற்க ணுயுன் றிருமுகத்தைப் பார்ப்பவர்க்குப்
பங்கயத்தாலுண்டோ பயன்."

உருவகவணி.—அஃதாவது, உபமேயத்தி லுபமானத்தை பொற்று மையினுலாவது அதன்செய்கையினுலாவது ஆரோபித்தலாம். இதனை வடநூலார் ரூபகாலங்கார மென்பர். ஆரோபமாவது உபமானவுடமே யங்களி னபேதவுணர்ச்சி. அது, ஒற்றுமையுருவகம் அதன்செய்கை யுருவகம் என விருவகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் அபேதரூபக மென்றுந் தாதாரூப்பியரூபகமென்றுங் கூறுவர். அவ்விரண்டும் மிகை, குறை, அனவயின்மை என்பவைகளான் மும்மூன்றும். அவற்றுள்,

க.-வது—மிகையொற்றுமையுருவகம். உ-ம்.—

"உயர்புகழ்ந்வ்கோன முருயுடைய மார
னயவழுகை நாடுமென் கண்."

இதில், மாரனுக்கு உருவ மிகையாகச் சொல்லப்பட்டது.

உ-வது—குறையொற்றுமையுருவகம். உ-ம்.

"எல்லாருமேத்து புக ழேந்தலிவ னெற்றிவிழி
யில்லாத சங்கரனே யாம்."

இதில், சங்காற்கு நெற்றிக்கண் குறைவாகச் சொல்லப்பட்டது.

ங-வது—அனவயிலொற்றுமையுருவகம். உ-ம்.—

"பவக்கடல் கடந்து முத்தியங் கரையிற் படர்பவர் திகைப்பற நோக்கித்
தவக்கலனடத்த வள்ர்ந்தெழுஞ் சோண மைசலனே யயிலுரா யகனே."

இதில், கடன்முதலியவை மிகைகுறைவின்றிச் சமனைகச் சொல்லப்பட்டன.

ச—வது—மிகையதன்செய்கையுருவகம். உ-ம்.—

"மங்கை வதனமதியங் களங்கமுடைத்
திங்களெமிக் கெள்ளல் செயும்."

இதில், முகமதிக்குக் களங்கமில்லாமை யதிகமாகச் சொல்லப் பட்டது. ஈண்டு முகமதி யென்பதற்குச் சந்திரனது செய்கையுடைய முகமெனப் பொருள் கொள்க.

நி-வது—குறையதன்செய்கையுருவகம். உ-ம்.—

"பொருதிரைசேர் தண்பாற் புணரிபிற வாவே
ரொருருதிருவிம் மாதென் றுணர்."

இதில், இத்திருவுக்குப்பாற்கடலிற் பிறத்தல் குறைவாகச் சொல் லப்பட்டது.

சு—வது—அவையிலதன்செய்கையுருவகம். உ—ம்.—

"இம்மான் முகமதியே யின்பு செயுமதலை
லம்மா மதிப்பயனென் ணும்."

இதில், முகமதிக்கு மிகையுங் குறையுஞ் சொல்லாமற் சமஞ்சொல் லப்பட்டதுகாண்க. (நு

திரிபணி.—அஃதாவது, உபமானப்பொருளானது அப்பொழுது நிகழ்கின்ற செய்கையிற் பயன்படுதற்பொருட் டுபமேயத்தினுருவத் தைக்கொண்டு பரிணமித்தலாம். இதனை வடநூலார் பரிணமாலங் காரமென்பார். உ-ம்.—

"செய்ய வடிக்கமலத் தாலத் திருந்திழையாள்
பையநடந்து பசும்பொழிலுற்—றுய்ய
வலர்கட் குவளையினை லேக்கியகத்தன்பிற்
சிலசொற் றனளே தெரிந்து."

இதில், கமலமுங் குவளையுமாகிய வுபமானப்பொருள்கள், மடந் தலு நோக்கலுமாகிய செய்கையி லுபயோகித்தற் குபமேயரூபத்தைக் கொண்டு திரிந்தன. அடியுருக்கொண்டுநிரிந்த கமல மெனவும், கண் ணுருக்கொண்டுதிரிந்த குவளையெனவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சு.

பலபடப்புனைவணி.—இதனை வடநூலார் உல்லேகாலங்காரமென்பர் அது இருவகைப்படும். அவற்றுள்,

க.-வது—ஒரு பொருளிற் பலரும் பலதருமங்களினுலே பலபொ ருள்களை யாரோபித்தல். உ-ம்.

"ஆரணங் காணென்ப ரந்தணர் யோகிய ராகமத்தின்
காரணங் காணென்பர் காமுகர் காமநன்னூலதென்ப
சோரணங் காணென்ப ரெண்ணை மொழுத்தென்ப ரின்புலவோர்
சீரணங் காயசிற் றம்பலக் கோவையைச் செப்பிடினே."

எனவரும்.

உ-ம்—ஒருவரே யொருபொருளில் விஷயபேதங்களாற் பலபொருள்களை யாரோபித்தல். உ-ம்.

"செல்வ மதிற்றனதன் செப்புகொடை யிற்கன்னன்
கல்விதனிற் சேடனிவன் காண்."

எனவரும்.

"கருமன் றண்ணளி யாற்றலை நிகர்தயால்
வருணன் கூற்றுயிர் மாற்றலின் வாமனே
யருமை யாலழ கிற்கணை யபந்துமடக்
திருமு கன்றிரு மாநில மன்னனே.

இதுவு மது.

நினைப்பணி.— அஃதாவது, ஒரு பொருளைக்கண்டெழுப்படையாலே மற்றொருபொருளை நினைத்தல். இதனை வடநூலார் ஸ்மிருதி மதாலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"காதலுறு கஞ்சமலர் கண்டு வினைதுமனங்
கோதைதமுதந் தன்னைநினைக்கு நம்."

மயக்கவணி.—அஃதாவது, ஒப்புமையினாலே யொருபொருளை மற்றொருபொருளாகவறிதலாம். இதனை வடநூலார் பிராந்திமதாலங்காரமென்பர். பிராந்தியாவது யதுவதுவாகாததை யதுவெனவறிதல். உ-ம்.—

"மழைக்கண் மங்கையர் பயிறு மரகத மணியை
னிழைத்த செய்குன்றின் மடங்குழ் பொன்னிலைக் கொடிக்
குழைத்த பைந்தரு நீழலிற் றலைமயா னினையங்க
டழைத்த புல்லென வினைமொடு துனித்தனர் மறுக்கும்."

இதில் மாகதபணிக்கதிரைப் புல்லென்றவறிந்தது காண்க.

ஐயவணி.—அஃதாவது, ஒப்புமையினலே யொருபொருளைக்கண் டிதுவோ வதுவோவெனச் சந்தேகித்தலாம். இதனை வடநூலார் சந்தேகாலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"காதளவி லுண்டு கயலாறு காமனைகொன்
மாதர்விழி யுமும் வண்டு மென்கொல்—யாதென்
றிருபாற் கலக்குற் றலைக ளாடி
யொருபாற் படாவிதழ்ச் சண்ணம்.

எனவரும்.

ஒ

ஓழிப்பணி.—அஃதாவது, ஒரு தருடத்தை யாரோபித்தற்பொருட் டொரு தருடத்தை மறுத்தலாம். இதனை வடநூலார் அபநுதிய லங்கார மென்பர். இது வறு வகைப்படும். அவற்றுள்,

உ-ம்.—பொற் றழிப்பு. இதுவுமான தருடத்தை யாரோபித்தற்கு உபமேயதருடத்தை மறுத்தலாம். உ-ம்.—

"மதியன்றி தகலின் வானகியிற் றோன்றும்
புதியவிதழ் வெண்டாமரை யிது."

உ-வது—தானந்திவழிப்பு. இது, மேற்சொல்லப்பட்டவை வழிப்பே காணத்தோடுகூடி வருதலாம், உ-ம்.—

"பொங்கு வெம்மை பொழிதலி னலிது,
திங்களன்று திகழ்கதிர் முனன்று
கங்கு லாதலிறற்கட னின்றெழீஇத்
தங்கு றும்வட வைகுதழ லாகுமே."

ங-வது—வேறுபாட் டொழிப்பு. இது வர்ணியத்தி லாரோபித்தற் பொருட்டு மற்றொரு பொருளின் தருமத்தை யொழித்தல். உ-ம்.—

'தெரியு மிதுதிங்க ளன்று செழும்பு
ணரிவைமுக மேதிங்க ளாம்."

இதில், திங்களின்றருமம் மதனிடத் தொழிக்கப்பட்டு வர்ணிய மாகியமுகத்தி லாரோபிக்கப்பட்டது.

ச-வது—மயக்கவொழிப்பு. இது ஒரு பொருளை மற்றொரு பொருளென்றுகொள்ளும் பிராந்தியை யுண்மைகூறி யொழித்தல். உ-ம்.

"மனக்கினிய தோழி மடந்தைமுக நோக்கி
யுனக்குடலி லென்றியெழு வெப்பந்—தனக்குச்
சுரநோயோ காரணநீ சொல்லெனவதான்று
பொருமாரா னென்றனளப் பொன்."

இதில், மன்மதாவத்தையிலுண்டாகிய சுரப்பிராந்தி மாரனென்று கூறி யொழிக்கப்பட்டது.

ரு-வது—வல்லோரொழிப்பு. இது பிற ரையமூற்றுவினையுகந் சொல்லி னுண்மைப்பொருளை வல்லோர் அச்சொல்லுக்கு மற்றொரு தாற் பரியத்தைக் கற்பித்து மறுத்தல். உ-ம்.—

"ரிலங்கயிற் கணைளிகுலைக் கென்காலைப் பற்றிப்
புலம்பியதுண் டென்று புகல—விலங்கியய
னின்றுவரு மற்றொருத்தி நின்கணவ னேவென்ன
வன்று சிலம் பென்ற ளவள்."

சு-வது—வஞ்சக வொழிப்பு. (வஞ்சகம்-கபடம்.) இது பெயர் முதலியசொற்களால் வர்ணியத்தினது தருமத்தை மறுத்தல். உ-ம்.—

"இம்மடந்தை கட்கடைநோக் கென்னும் பெயரினைக்கொண்
டம்மதவேள் வாளி யதும்."

தற்குறிப்பணி.—அஃதாவது, ஒரு பொருளை மற்றொருபொருளி னது தருமசம்பந்தத்திலுலே யிஃ தஃதன்றென்று தெரிந்திருந்து மப் பொருளாக அத்தியவசயித்தலாம். இதனை வடநூலார் உத்ப்ரேக்ஷா லங்கார மென்பர். அத்தியவசாயமாவது ஒரு பொருளின் மற்றொரு பொருளினபேதத்தை பையத்துடனறிதல். அத்தியவசாயம்-சம்பா வனை-தற்குறிப்பு-உத்ப்ரேக்ஷை என்பன வொருபொருட் சொற்கள். ஒரு பொருளெனப்பட்டதை விஷயமெனவும் புலமெனவும், மற்றொரு பொருளெனப் பட்டதை விஷயியெனவுஞ் சொல்லுவர். போல, நினைக்கின்றேன், நிச்சயம், உண்மை, தணிவு முதலிய சொற்களிதற்குருபுகளாய் விரிந்தேனும் தொக்கேனும் வரும்.

அது பொருட்டற்குறிப்பு, ஏதுத்தற்குறிப்பு, பயன்றற்குறிப்பு என மூவகைப்படும். இவற்றை முறையே வடநூலார் வஸ்துத்ப்ரேக்ஷை, ஏதுத்ப்ரேக்ஷை, பலோத்ப்ரேக்ஷை என்பர். இவற்றுள் விஷயம் விரிந்து நிற்றலுந் தொக்குவருதலுமாகிய விரண்டாலும் பொருட்டற்குறிப்

பிரண்டாம். ஒழிந்தவிரண்டும் விஷயமுளதாதலுமிலதாதலுமாகிய விரண்டாலு மிவ்விரண்டாம். அவை முறையேகூறுதும்.—

க-வது—விரிபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு. ஏ-ம்.—

"நேமிப் பெடைத்திரளி னெஞ்சங் களிற்றேரன்றுங்
காமத் தழலிற் கதித்தோங்கு—தூமத்தின்
கூட்ட மெனவே குறிக்கின்றேன் மேகினிமே
லூட்ட மறையிருளே நான்."

இதில், இரவின்க ணெங்கும் வியாபித்த விருளிற்கருமை கண் மறைத்தன் முதலிய தருமசம்பந்தத்தினை லப்போதுதத்தஞ்சேவலிற் பிரிவுற்றுப் பலவிடங்களிலுமிருக்கின்ற சக்கிரவாகப்பேடைகளினுள்ளத் தெரிந்தெழுதற்கு முளைகின்ற காமத்தீயிற்றேன்றும் புகைக்கூட்டமா கியபொருளி னபேத மத்தியவசயிக்கப்பட்டது. இருளாகிய விஷயம் விரிந்து நின்றது. புகைக்கூட்டம்விஷயி. இவண் முகத்தைச் சந்திர னென்றுநினைக்கின்றேன் என்பது மது.

உ-வது—தொகுபுலப்பொருட்டற்குறிப்பு. உ-ம்.—

"காரிருளங்கங் கலாப்பூ சுதல்போலும்,
பேருலகந் தன்னிற் பெரிது."

எனவும்,

"மைம்மா ரியைவானம் பெய்வதுமா னத்தோன்று
மிம்மானிலத்தி னிருள்."

எனவும் சொல்லப்பட்ட விவ்விரண்டிலும், இருளது வியாபித்தலில் விண்முதன் மண்காறு மெல்லாவற்றையுங் கரியனவாக்குதலாகிய தருமசம்பந்தத்திலே இருள் விண்முதலாகவுடைய பூசுதலினது அபேதமும் ஆகாயத்தைக் கருத்தாவாகவுடையமைம்மழை பெய்தலினது அபேதமும் அத்தியவசயிக்கப்பட்டன. இவ்விரண்டிலு மிருளினது வியாபித்தலாகிய விஷயந் தொக்கு வந்தது. பூசுதலும் பெய்தலும் விஷயிகள்.

ஊ-வது—உளபுலவேதத்தற்குறிப்பு. உ-ம்.—

"வந்திழை நின்முளவனி யின்மேன் மிதித்தலினுற்
சேந்தனவென் முள்ளுமென் னெஞ்சு."

இதில், பாதங்களின தியற்கைச்சிவப்பிற் கேதுவாகாத பூமியின் மிதித்தலில் ஏதுத்தன்மை அத்தியவசயிக்கப்பட்டது. மிதித்தலாகிய விஷயமானது ஏதுவாகையா லுளபுலமாம். ஏதுத்தன்மை விஷயி.

சு-வது---இவ்புலவேதுத்தற்குறிப்பு. உ-ம்.—

"மூகவொளியைப் பாவாய் பெறற்குமுண்ட கத்தோ
டீதலுமரி யைய மிலை."

இதில், இயல்பிலுண்டாகிய காமமைமதிகளின் பகைக்கேதுவா காதபாலைமுகத்தொளிவிருப்பத்தி லேதுத்தன்மை யத்தியவசயிக்கப் பட்டது. அவ்விருப்ப மதிதின்மையா லில்புலம். விருப்பம் விஷ யம், ஏதுத்தன்மை விஷயி.

ரு-வது—உபாயுலப்பயன்றற்குறிப்பு. உ-ம்.—

"குயிற்றிரளை போட்டுமொழிக் கோமளமின் னேநின்
வயிற்றுமடிப் பாகியகல் வண்பொற்—கயிற்றினென்
மொட்டுண்ட பார முலையைச் சுமந்திடற்குக்
கட்டுண்ட தோகின் னிடை."

இதில், இடையானது கொங்கைகளைத் தன்னியல்பிற் சுமத்தலான் மடிப்பாகிய பொற்கயிற்றின் கட்டுக்குப் பலனாகாதிருக்க வச் சுமத்தலிற் பலத்தன்மை யத்தியவசயிக்கப்பட்டது. சுமத்தலாகியவிஷய முளதா குகையால் உளபுலம். பலத்தன்மை விஷயி.

சு-வது—இல்புலப்பயன்றற்குறிப்பு. உ-ம்.—

"ஒண்டொடிகேளுண்பதசா யுச்சியத்தை யுற்றிடற்கே
மூண்டகமென் போது முதுநிலத்திற்—றண்டுளைறநீர்
நின்றொருகா ளினெடிது தவம்புரிய
மென்றனைறதற் கையமிலை."

இதில் கமலத்தினது நீரிலுறைதலாகிய தவஞ்செய்வதற்குப்பல னாகாத பதசாயுச்சியமடைதலிற் பலத்தன்மை யத்தியவசயிக்கப்பட்டது. பதசாயுச்சியமடைதலாகியவிஷயங் கமலத்திற்குமெய்ம்மையாகவின்மை யா லில்புலமாம். பலத்தன்மை விஷயி.

யஉ

உயர்வுநவிற்சியணி.—அஃதாவது, ஒருபொருளானது தன்சொல் லாற் சொல்லப்படாமற் கேட்போரை மகிழ்விப்பதும், இஃ தஃதன்

றென்றுதெரிந்துந் நன்னிச்சையா லாமென்று கொள்ளப்படுவதுமாகிய வாரோபநிச்சயத்திற்கு விஷயமாகுதலாம். இதனை வடநூலார் அதிச யோக்தியலங்காரமென்பர். அது ஏழுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது——உருவகவுயர்வுநவிற்சி. இது உபமேயத்தை யதன் சொல்லாற் சொல்லாம லுபமானச் சொல்லினை விலக்கணையாகச்சொல்லு தல். ஏ-ம்.——

"புயலே சுமந்து பிறையே யணிந்து பொருவிலுடன்
கயலே மணந்த கமல மலர்ந்தொரு கற்பகத்தி
னயலே பசும்பொற் கொடிநின்ற தால்வெள்ளை யன்னஞ்செந்நெல்
வயலேய் தடம் பொய்கை சூழ்தஞ்சை வாணன் மலையத்திலே."

இதில், புயன் முதலிய வுபமானச் சொற்களாற், கூந்தன் முதலிய வுபமேயங்க ளிலக்கணையாகச் சொல்லப்பட்டன.

உ-வது——ஒழிப்புயர்வுநவிற்சி. இது முன்சொன்ன வுயர்வுநவிற்சி யொழிப்போடுகூடிவருதல். உ-ம்.——

"வைத்தொடிநின் சொல்விலமுதுளகாற் பாவார்க்
களித்துவிடத் தண்டென்ப சே."

இதில், அமிர்த மென்னப்பட்ட வுபமானத்திலும் சொல்லினிருக் கின்ற மாதுரியமாகிய வுபமேயந் தொல்லைப்பாட்டுச் சுந்தரியிடத்தில்லை யென்பதா லொழிப்பையுட்கொண்டிருக்கின்றது.

ஊ-வது——பிரிநிலையுயர்வுநவிற்சி. இது, உலகத்திற் பிரசித்தமா கிய தீரம், உருவம், செல்வ முதலியபலவகைட் கிலமாகிய நீர்நிகளோ பிரித்துச் சொல்லுதல். உ-ம்.——

"பாந்தண் முடியிற் பரிக்குங் குவலயத்தில்
வேந்தனது தீரமொன்றும் வேறு."

எனவும்,

"போதார் மலர்க்கூந்தற் பூவை யிளம்பாடப்பு
சாதா ரணமான தன்று."

எனவும்வரு மிவைகளில், தீரத்திலும் பயப்பட்டு மிருக்கின்ற வைதேதத்திற்பேத மாரோபிக்கப்பட்டது.

ச-வது—தொடர்புயர்வுநவிற்சி. இது சம்பந்தமில்லாதிருப்பச் சம்பந்தத்தைக் கற்பித்தல். உ-ம்.—

"அகழு மிஞ்சியு மண்டத்தினடிமுடி காறும்
புகுது மென்றுதம் மாற்றலான் மூவாணைபு புகுங்கா
லிகலும் வெஞ்சினச் சேடனே டிராகுவென் றுரைக்கு
நிகரில் பாம்புக ணெறியிடைக் காண்டலு நின்ற."

இதில், சம்பந்தமில்லாமையிற் சம்பந்த மாரோபிக்கப்பட்டது. அன்றியுஞ் சம்பந்தமிருக்கச்சம்பந்தமில்லாமையைக் கற்பித்தலு மது. உ-ம்.—

"அற்பகத்தின் மன்னவனே நீயருள்செ யாநிற்பக்
கற்பகத்தை யாம்விரும்போங் காண்."

இதில், கற்பகத்தை விரும்புதலின் சம்பந்தமிருக்க வதி லதனதில் லாமை யாரோபிக்கப்பட்டது.

நி-வது—முறையிலுயர்வுநவிற்சி. இது காரணமுங் காரியமு மொருகாலத்தி னிகழ்வனவாகச் சொல்லுதல். உ-ம்.

"மன்னநின் கலைபு யிடான்னலர் கூட்டமு
மேககா லத்திறு ணிகந்தோ டினவெனி
லுன்புகழ்த் திறத்தினை யுணர்ந்து
மன்பதை புலகுள்யார் பாடவல் லாரே."

இதில், அம்பினது தாக்குகையாகிய காரணத்திற்கும் அரசர்களி னோட்டமாகிய காரியத்திற்கு முன்பின்றென்றுகைத்தன்மையில் ஒரு காலத்திலுண்டாகுகை கற்பிக்கப்பட்டது.

"விரிந்த மதிநிலவின் மேம்பாடும் வெட்கை
புரிந்த சிலைமதவேள் போரும்—பிரிந்தோர்
நிறைதளர்வு மொக்க நிகழ்ந்தனவா லாவிப்
பொறைதளரும் புன்மாலைப் போழ்து."

இதுவு மது.

சு-வது—வினைவுயர்வுநவிற்சி. இது காரணவுணர்ச்சிமாத்திரத் திலே காரியமுண்டாதல். உ-ம்.—

"அருளாக்கு நல்லறமுண் டாக்குமின் புண்டாக்கும்
தெருளாக்கு மென்ற ளங்கொள்செம்மல்-பொருளாக்கற்
கேழையான் செல்வ னெனப்படலா நிற்பவிரா
லாழிவள்ள யாயிற் றவட்கு."

இதில், பிரிவுணர்ச்சியிலேலை தானே நாயகியின்வாட்டமாகியகாரியம், மோதிரம் வளையாயிற்றென்றதிலுல் விளங்கிற்று. காரியம்பிறத்தல் விஷயம்.

எ-வது—மிகையுயர்வுநவிற்சி. இது காரியத்தை முன்னுங் காரணத்தைப் பின்னு நிகழ்வனவாகச் சொல்லுதல். உ-ம்.

"வணங்கியிறை யின்சொல் வழங்குமுனம் பேதைக்
குணங்கூட னீங்கிற் றுளத்து."

இதில், காரணகாரியங்களின் முன்பின்னிகழ்தலாகிய முறையில், முறைபிறழ் வாரோபிக்கப்பட்டது, இறுகிக்கண்ணின்ற முன்றலங் காடங்களுங் காரியவிரைவைச் சொல்வனவாம் ங்ங

ஒப்புமைக்கூட்டவணி.—அஃதாவது, வர்ணியங்களாகிய பலபொருள்களோயாயினும் அவர்ணியங்களாகிய பல பொருள்களோயாயினும் பொதுவாகிய வொருதருமத்தின்முடித்தலாம். இதனை வடநூலார் துல்லியயோகிதாலங்கார மென்பர்.

க-வது—புனைவுளியொப்புமைக்கூட்டம்.—

"மாமதிதோன் றக்கணவர்த் தீர்ந்தமட வார்முகமும்
தாமரைப்பூ வுஞ்சோர்ந் தன."

இதில், சந்திரோதயவர்ணனையிற் சோர்ந்ததாமரைக்கும் பிரிவுற்ற மாதர்முகங்களுக்கும் வாடுதலாகிய வொருதருமத்தின் முடிவுசெய்தது காண்க.

உ-வது—புனைவிலியொப்புமைக்கூட்டம். உ-ம்.—

"தீதில் கழைச்சாறுந் தெள்ளமுத முங்கசக்குங்
கோதையிவள் சொல்லுணர்ந்தார்க் கு."

இதில், வசனமாதரியவர்ணனையில் அவர்ணியங்களாகிய கழைச்சாறுமுதலியவைகளுக்குக் கசப்பாகிய வொருகுணத்திலே முடிவுசெய்ததுகாண்க.

அன்றியு மூறவினரிடத்தும் பகையினரிடத்தும் சமனுக நடந்த தாகச்சொல்லுதலுமோ ரொப்புமைக் கூட்டம். உ-ம்.—

"வீரமிகு மன்னனிவன் விட்டார்க்கு நட்டார்க்குந்
தாரணியி லுக்கினனந் தல்."

இதில், நட்டவர்க்கு நந்தல் ஆக்கம்; விட்டவர்க்கு நந்தல் கேடு.

"விரும்பி வளர்ப்போர்க்கும் வெட்டுதல்செய் வோர்க்குந்
தருமவேம்பு வெங்கசப்பைத் தான்."

எனவரும், இன்னும் உயர்வாகிய பொருள்களோடுகூட்டிச்சொல் வதுமது. உ-ம்.—

"ஏகுநர்க்கள் கற்பகமு மின்கதிர்ச்சிந் தாமணியு
மேகமுமன் முந்நீயு மே."

எனவரும் கச

விளக்கணி.—அஃதாவது, வ்வியங்களை மவ்வியங்களை மொரு தருமத்தின்முடிதலாம். இதனை வடநூலார் தீபகாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"ஆதபத்தாற் சூரி யனும்பிரதா பத்திரைன்
மேதகுவேந்தும் விளங்கு மே."

இதில், சூரியனும் வேந்தனும் விளங்குதலாகியவொருதருமத்தின் முடிந்தன. கரு

பின்வருநிலைக்கணி.—அஃதாவது, முன்வாக்கியத்தில்வந்த விளக் கச்சொல்லேனும் பொருளேனுஞ் சொல்லும் பொருளுமேனும் பின்வாக் கியங்களில் வருதலாம். இதனை வடநூலார் ஆவர்த்திதீபகாலங்கார மென்பர்.

கூவது—சொற்பின்வருநிலைக்கு. உ-ம்.

"மானைமுங் கம்பெய்யு மான்கணைமுங் கம்பெய்யும்
மீனின்று வாசா விடின்."

உவது—பொருட்பின்வருநிலைக்கு. உ-ம்.—

"அவிழ்ந்தன தோன்றி யலர்ந்தன காயா
நெகிழ்ந்தன நேர்முகை முல்லை—மகிழ்ந்திதழ்
விண்டன கொன்றை விரிந்த கருவிளை
கொண்டனசெங் காந்தள்குலை."

ங-வது --சொற்பொருட்பின்வருவிளக்கு. உ-ம்.-

"மகிழ்ந்த நெடுஞ்சா தகமகிழ்ந்த தோகை
புகழ்ந்திடுகார் வானெழுந்த போது." கசு.

தொடர்முழுதுவமையணி.--அஃதாவது, இரண்டுவாக்கியங்களிலுஞ் சாதாரண தர்மத்தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரதிவஸ்தூபமாலங்கார மென்பர். அது இருவகைப்படும்.

க-வது --நிகர்தொடர்முழுதுவமை. உ-ம்.--

"தாபத்தி னல்விளக்கும் வெய்யோன் றாடதிதீள்
சாடபத்தி னல்விளக்கும் ரான்."

உ-வது --முரண்டொடர்முழுதுவமை. உ-ம்--

"கற்றே னருமை கற்றே னோயறியும் வந்திமைப்
பெற்றே னருமையறி யாள்."

இதில், கற்றேனே யறியுமென்றதற்கு, மலடியறியாளென்பதற்றேன்றும் பெற்றவளேயறிவாளென்பது துபாரணமாம்.

சொற்பொருட்பின்வருவிளக்கிற்கு மிகற்குன்வேற்றுமை--அதில், வாண்ணியங்களாவது அவாண்ணியங்களாவது சொல்லப்படும்; இதில் அவ் விரண்டுந் சொல்லப்படும். கள

எடுத்துக்காட்டுவமையணி.-- அஃதாவது, பிம்பப்பிரதிபிம்பபா வத்தைக்காட்டுதலாம். பிம்பப்பிரதிபிம்பபாவமாவது கூடாவத்திலே பின்னங்களாயிருந்தாலு மொன்றற்கொன் றண்டாகியவொப்புமையினல் அபின்னங்களாகிய வுபமானோபமேயங்களுடைய தருமகூடமிரண்டு வாக்கியங்களிலே தனித்தனி சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் திர்ஷ்டாந்தாலங்காரமென்பர். அது இருவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது --நிகரெடுத்துக்காட்டுவமை. உ-ம்.--

"அண்ணனீ யேகீர்த்தி மானம் புலிதானே
வண்ணவுல கிற்காந்தி மான்."

இதில், கீர்த்திக்குங் காந்திக்கும் பிம்பப்பிரதிபிம்ப பாவஞ் சொல்லப்பட்டது.

"அகா முதல் வெழுத்தெல்லா மாதி
பகவன் முதற்றே யுலகு."

இதுவு மது.

உ-வது—முரணொடுத் துக்காட்டுவமை. உ-ம்.—

"மன்னவனின் னெஞ்சிற் சினந்தோன்ற மாநிலத்தி
லொன்னலர்தங் கூட்ட மொழிந்ததாற்—பன்னி
னெதனளவும் வெய்யோ னுதயவெற்பெய் தாலே
வதனளவு மேவுமே யல்."

இதில், தோன்றவொழிந்ததென்றதற்கு, எய்தாலே மேவும் என்னும் பகைப்பொருளாற் றேன்றுகின்ற அடைந்தா லிருணீங்குமென்ப தொடர்பாதல் காண்க கஅ

காட்சியணி—இதனை வடநூலார் நிதர்சனாலங்கார மென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—வாக்கியப்பொருட்காட்சி. அஃதாவது, இரண்டுவாக்கியார்த்தங்களுக்கு ஐக்கியத்தையாரோபித்தல். உ-ம்.—

"முறைறவெகுழு வள்ளாற்கு முனிவின்மை திங்கட்
கறைகளங்க மில்லாமையாம்."

இதில், கோபமில்லாமையிற் களங்கமில்லாமை யாரோபிக்கப்பட்டது.

உ-வது—பதப்பொருட்காட்சி. அஃதாவது, உபமானோபமேயங்களுளொன்றி லொன்றனதுதருமத்தை யாரோபித்தல். உ-ம்.—

"குவளை மலரழகைக் கொண்டனசீ ரார்ந்து
கவினுமிளந் தோகாய்நின்கண்."

எனவும்,

"மருத்தகுகோ தாய்நின் வதனத் தொளியைத்
தரித்தனதா லொண்சேர்ச் சசி."

எனவும் வரு மிவற்றுள், முறையே உபமேயத்தி லுபமானதருமமும் உபமானத்தி லுபமேயதருமமு மாரோபிக்கப்பட்டன.

ங-வது—பொருட்காட்சி. அஃதாவது, தன்செய்கையினைனப் பொருளையாயினுந் தீப்பொருளையாயினுந் தெரிவித்தல். உ-ம்.—

"ஆதவனற் செல்வந் தனக்குட் பலனடுத்தோர்க்
கீத லெனல்விளக்கா நின்றெழீஇத்—தாதொடுதேன்
மல்கு கமல மலர்க்கொருதன் காந்திவள
நல்குகின்றுன் பேருலகி னன்கு."

இது நற்பொருட்காட்சி.

"அற்பனுயர் வாமிடத்தை யண்மினுங்கீழ் வீழ்வதலா
னிற்பதிலை யென்னு நெறிவிளக்கி—வெற்பின்
சிகாமுறு நீர்த்திவலை தென்றவிற்றுக் குண்டு
மிகாடுங்கிக் கீழே விழும்."

இது கீப்பொருட்காட்சி.

"வெண்மதிதோன் றத்திமிரம் வேந்தன் பகையழிந்த
வுண்மையெனல் காட்டிற் றுழிந்து."

இதுவு மது. வேந்தன் சந்திரனுக்கு மாசனுக்குஞ் சிலேடை. கசு

கோற்றுமையணி.—அஃதாவது, உபமானோபமேயங்களில் யாதேனு மொன்றை விசேடமுடைத்தாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் வியதிரேகாலங்காரமென்பர். உ-ம்.—

"மலிதோரான் கச்சியு மாகடலுந் தம்மு
ளொலியும் பெருமையு மொக்கு—மலிதோரான்
கச்சி படுவ கடல்படா கச்சி
கடல்படுவ வெல்லாம் படும்."

இதில், உபமேயமாகிய கச்சிக்கு அதிகஞ்சொல்லப்பட்டது.

"நறைமலர்த்தார்க் கூந்தலுடை நாரி முகமு
நிறைமதியு நேரொக்கு மேனு—முறைதெரியின்
மாலிருளை யாக்கு மடைந்தைமுகம் பூதலத்தின்
மாலிருளைப் போக்கு மதி."

இதில், உபமானமாகியமதிக்கு மாலிருள்போக்குதல் அதிகமாகச் சொல்லப்பட்டது. மால்-மயக்கமும் பெருமையும். உடு

உடனிகழ்ச்சியணி.—அஃதாவது, கற்றோரைமகிழ்விக்கு முட னிகழ்தலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் சகோக்தியலங்கார மென்பர்; தண்டியாசிரியர் புணர்நிலை யென்பர். உ-ம்.—

"இகந்த பகைவ ரினத்தொடுவேல் வேந்தே
திகந்த மடைந்ததுநின் சீர்."

எனவரும். இதற்கு ஒரு ஒடு என்னு மூன்றும்வேற்றுமையுருபு வரும். உக

இன்மைநவிற்சியணி. அஃதாவது, யாதானுமொன்றனில்லாமையால் வர்ணியத்தை யுயர் வடைவதாகவேனுந் தாழ்வடைவதாகவேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் விநோக்தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"மறங்கொள் கொடியோ ரிலாமையினெம் மன்னர்
சிறந்துளதுன் போரைவசீர் சேர்ந்து."

இதில், தீயரில்லாமையாற் சனைக்குயர்வுசொல்லப்பட்டது.

"புகழ்க்குரியன் கற்றோ ரெனினுஞ் புவியி
லிகழ்க்குரியன் சாந்தமில ரேல்."

இதில், சாந்தமில்லாமையாற் கற்றோனுக்குத் தாழ்வுசொல்லப் பட்டது. உஉ

சுருங்கச்சொல்லலணி.— அஃதாவது, அடைமொழிபொப்புமை யாற்றலால் அல்பொருட்செய்திதோன்றப் புகழ்பொருட்செய்தியைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் சமாசோக்தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"இந்தக் கன்னி மதிமுழுநோக் கெய்திச் செவ்வாய் வலியடைந்து
சந்தச் சிங்கந் தனையடுத்த தக்க வரவின் வலிசார்ந்து
முந்தைக் கொடிமீ னத்தலைவன் முனிவ ராகும் பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழி பலவேழக் கருப்புச் சிலையிற் றொடுத்தனளால்."

இதில், வர்ணிக்கப்படுகின்ற மன்மதவிர்த்தாந்தத்தில் அவர்ணிய மாகிய கோசாரபலம் பார்த்தப் போர்த்துச்சொல்லு மாசர்விர்த்தாந்தந் தோன்றிற்று இது சிலேஷைவிசேஷணம்.

"கொந்தார் குழல்சரியக் கோல முகம் வியர்ப்பச்
சந்தார் திதலைத் தனமசையப்—பந்தெறி
சிற்றிடையா ளார்வமொடு திண்டிவிளை யாடுதற்கு
நற்றவமென் செய்தாய் நவில்."

இதில், பந்தின் சமாசாரம் வர்ணிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருக்க விப
ரீதப்புணர்ச்சியினிச்சையுடைய நாயகன் சமாசாரந் தோன்றிற்று. இது
பொதுவடை உங

கருத்துடையடையணி.—அஃதாவது, அபிப்பிராயத்தோடு கூடிய
விசேஷணத்தைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரிகராலங்கார
மென்பர். உ-ம்.—

"திங்கண் முடிசேர் சிவனுமது தாபத்தை
யிங்குகற்றி யாள்க வினிது."

இதில், திங்கண்முடிசேர் என்னு மடைமொழி தாபத்தைநீக்கவல்ல
னென்னுங்கருத்தை யுட்கொண்டிருக்கின்றது.

"நெடுங்கோலச் சென்னிமிசை நீர்கொளா னேநங்
கொடுங்காமத் தீயையவிக் கும்."

இதுவு மது.

"வாளான் மகவரிந் தூட்டவல் லேனல்லன் மாதுசொன்ன
சூளா லிளமை துறக்கவல் லேனல்லன் முண்டுசெய்து
நாளாறிற் கண்ணிடந் தப்பவல் லேனல்ல முனினிச்சென்
றாளவ தெப்படி போதிநற் காளத்தி யப்பனுக்கே."

இதில், விசேஷணம் வாக்கியமாயிருக்கின்றன. சிறுத்தொண்
டராலல்லேன் நிருநீலகண்டராலல்லேன் கண்ணப்பராலல்லே னென்ப
தாம். உச

கருத்துடைகொளியணி.— அஃதாவது, அபிப்பிராயத்
தோடுகூடிய விசேஷியத்தைச்சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார்
பரிகராங்குராலங்காரமென்பர். உ-ம்.

"முக்கணனே யன்புடையார் மும்மலநீங் கப்பார்க்குந்
தக்கவனென் றன்னனைத்தே சார்."

இதில், முக்கணனென்னும் விசேஷியம் ஆணவமுதலிய மும்மலங்
களையு நீக்கவல்லனென்னுங்கருத்தை யுட்கொண்டிருக்கின்றது.

"சீர்த்தநின் புகழ்க்கு றற்குச் சேடனுமெழுநற் கந்தக்
கார்த்தவீ ரியனும் வெங்குங் கரிசறு கலத்தி னோடு
பார்த்திடற் கமரர் கோனும் வல்லரல் லதுபாண் வண்ட
ரார்த்திடு தாரோ யேனோர்க் காவது தாமென் றுண்டோ."

இதில், விசேஷியங்கள் வாக்கியரூபமாகவுந்தன உரு

பல்பொருட்சொற்றொடரணி. அஃதாவது, பலபொருள்களைத் தருதற்குரிய சொற்களைப் புணர்த்துக்கூறுதலாம். இதனை வடநூலார் சிலேஷாலங்காரமென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க–வது — புனைவுளிப்பல்பொருட்சொற்றொடர். உ–ம்.

"மணிமுடிமேற் கொண்டுலகை மாட்சிபெறத் தாங்கி
யணிநற் பொறிநிறஞ்சேர்ந் தாரும்—பணியிறைமை
மிக்கபுகழ் நீளரியே மேவுகூ வத்திறைக்குத்
தக்கவில்லிற் சோர்நாரி தான்."

இது திருமாலுக்கு மனந்தனுக்குஞ் சிலேடை. அவ்விரண்டும் வர்ணியங்களாம். கூவம்–ஒருதலம்.

உ–வது—புனைவிலிப்பல்பொருட்சொற்றொடர். உ–ம்.

"தெருட்டுங் கலைபலவுஞ் சேர்ந்த மதியை
மருட்டு முகத்தினளம் மான்."

இது சந்திரனுக்கும் புத்திக்குஞ்சிலேடை. இவ்விரண்டு மவர்ணியம்.

ங–வது—இருணைப்பல்பொருட்சொற்றொடர். உ–ம்.

"வர்க்கதிர் வாள்கொடே ரீர்வர் வீக்கிமெய்
வேர்க்கவங் கெடுத்தராய் வீழ்த்தி யெற்றுவர்
கூர்க்கரும் பகட்டினற் றுவைப்பித் தார்ப்பராற்
போர்க்களம் புகுந்துபோர் புரிந்த மள்ளரே."

இதில், நெற்போர்படுத்தல் வர்ணியம் ; அதுசெய்த லவர்ணியம் உசு

புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி.—அஃதாவது, அவர்ணியத்தை வர்ணிக்க வதனது சம்பந்தத்தால் வர்ணியர்தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் அப்ரஸ்துதப்ரசம்சாலங்கார மென்பர். அது ஐந்துவகைப்படும். அவற்றுள்,

க–வது—ஒப்புமைப்புனைவிலிபுகழ்ச்சி. இது அவர்ணியத்தினைப் புனைமயின்சம்பந்தத்தினால் வர்ணியர்தோன்றுதல். உ–ம்.—

"மேதகுசீர்க் காரையன்றி வேறொருன் றையுமிரவாச்
சாதகமே புள்ளிற் றலை."

இங்கே யவ்வணியமாகிய சாதகப்புள்வர்ணனையில் அதற்கொப்பா கிய வொருமன்னனைச்சேர்ந்து பிறனையாசியாது மானியின்செய்தியாகிய வர்ணியந்தோன்றிற்று.

உ—வது—பொதுப்புனைவிலிபுகழ்ச்சி. இது அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருளால் வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருடோன்றுதல். உ-ம்

"மைந்தகேள் கல்வி வளமுணரா மாந்தரெலா
மந்தகரோ யாவரவ்வழிவிற்—சந்தந்
தவழ்திரைகளாற்றெழுஉந் தண்கடல்சூழ்வையத்
தவிழ்முருக்கம் பூவினிற மார்."

இதில், தந்தைவிளம்பாட்டுச்சிறப்பினையுடைய மைந்தற் கறிவு கொளுத்தலாகிய சிறப்புப்பொருடோன்றப் பொதுப்பொருள்சொல்லப் பட்டது.

ஊ-வது—சிறப்புப்புனைவிலிபுகழ்ச்சி. இது அவர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளால் வர்ணியமாகிய பொதுப்பொருடோன்றுதல். உ-ம்.

"மன்னுமிருசுடரைத் தாங்குமரிகளுங்
கொன்னும் பெயர்கொண்டிழிந்தாற்றன்—பன்மிருகக்
கூட்டங்கொல்வியமிடல் கொண்மிருகராசனைப்
பீட்டிறைஞ்சி கொண்டதொரு போர்."

இதில், கொடியவன் புகழ்டையவான், மெல்லியன் புகழுடையானென் கிற பொதுப்பொருட்டோன்றச் சிறப்புப்பொருள் சொல்லப்பட்டது.

எ-வது—காரணப்புனைவிலிபுகழ்ச்சி. இது அவர்ணியமாகியகாரணத்தால் வர்ணியமாகியகாரியந்தோன்றுதல். உ-ம். 'ஒழுகொளி விரிந்த கதிர்மணி வண்ணனுந்தியந் தாமரை வந்தோன், முழுமதிக் கலையு ணிறைந்தபே ரழகை மொண்டுகொண் டரிபரந் தகன்ற, மழை மதர் நெடுங்கட் டமயந்தி வதனம் வகுத்தனன்' இதில், காரணமாகச் சொல்லப்பட்ட சந்திரசாரத்திறல் பர்வுடைய முகத்தழகாகியகாரி யந் தோன்றிற்று.

ஏ-வது—காரியப்புனைவிலிபுகழ்ச்சி. இது அவர்ணியமாகியகாரி யத்தால் வர்ணியமாகிய காரணந்தோன்றுதல். உ-ம்.—

"மருக்கமழ்பூங் கோதை மடநடையைக் காணிற்
செருக்கடையா தன்னத் திரள்."

இதில், செருக்கடையாமையாகியகாரியத்திறலே மெல்லிய நடை யழகாகியகாரணந் தோன்றிற்று. உஎ

புணர்வுளிவினைமொழி.—அஃதாவது, சொல்லப்பட்ட வொருவர்ணி யத்திறற் சம்மதமாகிய மற்றொருவர்ணியந் தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரஸ்துதாங்குராலங்கார மென்பர். உ—ம்.—

"அம்புயநற் போதிருப்ப வஞ்சிறைவண் டேகொடுமுட்
பம்புகைதை யாலென் பயன்."

இதில், தடாகக்கரையில் தலைவனுடன் விளையாடுந் தலைவி சொல்லிய வர்ணிடமாகிய வண்டின்சமாசாரத்திறன் மறைகரமாகிய வவளினிட்டு அச்சமுறுதகும் பரத்தைபாற்செல்லுந் தலைவனிற்கையாகிய மற்றொரு வர்ணியந் தோன்றிற்று. உஅ

பிறிதினவிற்சியணி.—இதனை வடநூலார் பரியாயோக்தாலங்கார மென்பர். அது இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள்,

கவது—கருதியபொருளை யதற்குரியனிதத்தாற்கூறாது மற்றொரு னிதத்தாற் கூறுதல். உ—ம்.—

"ஈராகு மனைவிமுலைக் கில்பயனைச் செய்தோற்—பாவுகநீ நெஞ்சே பணிந்து."

இதில், வாசுதேவனை யிராகுலைவென்றவ னென்னாது அப்பொரு டோன்றப் பிறிதோராற்றாற் கூறினர்.

உவது—கபடத்திலே தன்னுளிச்சிக்கப்பட்டதைச் சாதித்தல். உ-ம்.—

"மின்னிகாரா மாதே விரைச்சாந் துடன்புணர்ந்து
நின்னிகரா மாதவிக்க ணின்றருணீ—தன்னிகராஞ்
செந்தீ வாமலருஞ்செங்காந்தட் போதுடனே
யிந்தீ வாங்கொணர்வல் யான்."

இதில், தலைவியைத் தலைவனிடத்தனிட்ட தோழிமலர்க்குப் போதலாகிய கபடத்திறலெவ்விருவரு மெண்ணப்படிநடத்தலாகிய தன் னிஷ்டத்தைச் சாதித்தாள். உக

வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி.—இதனை வடநூலார் வியாஜஸ்துதியலங்கார மென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும் அவற்றுள்,

க-வது—பழிப்பிறற் புகழ்ச்சி தோன்றல். அப்புகழ்ச்சி பழிக்கப்பட்டபொருட்கேயாகியும் பிறிதொன்றற்காகியும்வரும். உ-ம்.—

"பேசுகொலை யாதிப் பெரும்பா தகர்தமையுந்
தேசுமிகு வானுலகிற்சேர்க்கின்றாய்—வீசுதிரை
பின்னியெழு மோதை பெரிதுறுபா கீரதியே
நின்னறிவென் னென்பே னியான்."

இதில், விவேகமில்லையென்னு நிந்தையாற் பெரியோரைப்போல மகாபாதகரையுஞ் சுவர்க்கமடைவித்தலாகிய மகிமைதோன்றிற்று.

"அன்றிலங்கை யெரித்தகுரங்கெங்கெனவி ராவணன்பே ரவையோர் கேட்ப
நன்றியிலிந் திரசித்துவென்பவனுற் பிணிப்புண்டு நண்ணி னனிங்
கென்றிறைவ னடிபரவும் வானரர்க ளவனைநனி யிகழ்ந்துமோத
வொன்றியவச் சத்தினிரிந் தொளித்தவிட மங்கதன்யா னுணரே னென்றான்."

இதில், அனுமநிந்தையான் மற்றைவானரர்களுக்குப் புகழ்ச்சி தோன்றிற்று.

உ—வது—புகழ்ச்சியாற் பழிப்புத்தோன்றல். இதுவு மப்பொருட் கேயாகியு மற்றொரு பொருட்காகியும் வரும். உ-ம்.

"எற்காகத்தூதர சன்புடை யேகி யிளங்கொடிநீ
யற்கா ரளகங் குலையமெய் வேர்வை யரும்பவந்தோ
பற்கா யமுகத் தூறு நனியுறப் பட்டுநொந்தாய்
நிற்கா முறைசெய்கைம் மாறுமுண் டோவிந்த நீணிலத்தே."

இதில், நொந்தாயென்னும் புகழ்ச்சியா லெனக்காகவன்று நீ புணர்தற்குப்போயினை யென்னு நிந்தை தோன்றிற்று.

"இரவறியா யாவரையும் பின்செல்லா நல்ல
தருநிழலுந் தண்ணீரும் புல்லு—மொருவர்
படைத்தனவுங் கொள்ளாவிப் புள்ளிமான் பார்மேற்
றுடைத்தனவே யன்றே துயர்."

இதில், மான்புகழ்ச்சியா லாசன்சேலையில்வருந்திய தன் னிந்தை தோன்றிற்று.

ஈ-வது—புகழ்ச்சியாற் புகழ்ச்சிதோன்றல். உ—ம்.—

"சோர்ந் திலகுசிறைச் செந்தார்ப் டகுங்கிள்ளை
வாரார் முலையாய்நின் வாயிதழ்க்கு—நேராகுங்
கொவ்வைக் கனிநுகர்தற் குத்தவமென் செய்ததோ
செவ்வைத் திறத்திற் றெரிந்து."

இதில், கிள்ளைப்புகழ்ச்சியால் வாயிதழினைநகு தோன்றிற்று. நடை வந்சப்பழிப்பது.— அஃதாவது, நிந்தையினிந்தைதோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் வியாஜநிந்தாலங்காரமென்பர். உ–ம்.—

"நீயுந் தவறிலை நின்னைப் புறங்கண்டபோ
தாவிட்ட நுமருந் தவறிலர்
நிறையழி கொல்யானை நீர்க்குவிட் டாங்குப்
பறையறைந் தல்லது செல்லற்க வென்னை
விறையே தவறுடை யான்."

இதில், இறைவனிந்தையாற் பிச்சையெய்கையுடைய மற்றொருவர் நிந்தைதோன்றிற்று. நகை

எதிர்மறையால்.—அஃதாவது, முற்றப்பயிக்குவேருகியுங் கேட்போரை மகிழ்விப்பதாகியு மிருக்கின்ற பாதப்பண்டைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ஆக்ஷேபாலங்கார மென்பர். அது பலவகைப்படும். அவற்றுள்,

க–வது—தன்னாற்சொல்லப்பட்ட பொருளை யொருநிமித்தத்தினால் மறுத்தல். உ–ம்.—

"ஒண்கதிர்த் திங்காலை புன்வழினை யிங்கெமக்குக்
கண்களிகூ ரக்கடிது காட்டிடுவாய்—வண்கவின்கூர்
பூண்டாங்கு கொங்கையுடைப் பூவைமுக முண்டதனால்
வேண்டாபோவெற்றுக்கு வீண்."

இதில், தான்விரும்பிய சந்திரதரிசனத்தை முகமிருக்கையால் விலக்கியமறுத்தது காண்க.

உ–வது—மறுப்புத் தான்றன்னுணர்வு மற்றொருபொருளைத் தோன்றச்செய்தல். உ–ம்.—

"தண்ணரு வுண்டளிசூழ் தாமமணி திண்டிறற்றோ
ளண்ணலே யான்றுயி லல்லேனென்கண்—வண்ணமிகு
வேயெனுந்தோ ளாண்மெய் விரகதா பம்வடவைத்
தீயெனவே தோன்றுஞ் செறிந்து."

இதில் அல்லேனென்னு மறை தள்ளுண்டு கூட்டுதற்குத்தக்க வஞ்சச்சொல்லிலீக்கி யுண்மைகூறுவோர்தன்மையைக் காட்டிக்கொண்டு விரைந்துவந்து அவளைக் காப்பாற்றென்னு மற்றொருபொரு டோன் றிற்று.

கூ-வது---உடம்பாட்டுச்சொல்லான் மறுப்பைக் காட்டுதல். உ-ம்.

"வினைபொருண்மே லண்ணல் விரும்பினையே லீண்டெங்
கினையழுகை கேட்பதற்கு முன்னே—வினைதேன்
புடையூறு பூந்தார்ப் புனைகழலாய் போக்குக்
கிடையூறு வாராம லேகு."

இதில், ஏகென்னுமுடன்பாட்டுச்சொல்லாற் போகேலென்னு மறுப்புச் சுற்றத்தழுகையாற் குறிக்கப்பட்ட தலைவியிறக்குமென்பதைக் கொண்டு காட்டப்பட்டது. கூஉ

முரண்விளைத்தழிவணி.---அஃதாவது, ஓரிடத்துள்ளனவும் காரியகாரணங்களாகாதனவுமாகிய பிண்டிநாமங்களுக்கு மேன்மேலுந் தோன்றியழியும் பகைமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் விரோதாபாசாலங்காரமென்பர். உ-ம்.---

"சந்தமில வாயுறினுஞ் சந்த முடையனவே
கொந்தவிழ்தார்ப் பாவை குயம்."

இதில், சந்தமில்லனவுற்றுழிச் சந்தமுடையனவேயாமென்னும் பகைமை அழகுடையனவென்பொருளாய் விளைந்தது கூங

பிறிதாராய்ச்சியணி.--- அதனை வடநூலார் விபாவவ்ருலங்கார மென்பர் அது அறுவகைப்படும். அவற்றுள்,

கூ-வது---உலகறிகாரணமில்லாதிற்பக் காரியம்பிறத்தலைச்சொல்லுதல். இதுவே பொதுவிதியுமாம். உ-ம்.

"கடையாமே கூர்த்த கருங்கெடுங்கண் மீடிப்
படையாமே யெய்ந்ததனம் பாவாய்—கடைமுறியக்
கோட்டாமே கோடும் புருவங் குலிகச்சீச
முட்டாமே கோத்த வடி."

இதில், கடைதன்முதலிய பிரசித்தகாரணமில்லாமற் கூர்மையாதன் முதலியகாரியஞ் சொல்லப்பட்டன. இவற்றிற்கு இயல்பென்னும் பிறி தோர்காரணம் மாராய்ந்துகொள்ளப்பட்டது.

உ-வது —காரணத்தினது தருமமாவது சம்பந்தமாவது குறை வாகவிருப்பக் காரியம்பிறத்தலைச் சொல்லுதல். உ-ம்.-

"திண்மையுங் கூர்மையு மில்லாக் கணைகளைச் சிந்துபுவன்
கண்மையின் மூவுலகங்களும் வென்றவக் காமனிக
ளுண்மை யுணர்ந்து மொருநீ மறந்திடி னெண்டொடிதன்
பெண்மையென் பாடு படும்புக லாயெம்பெருந்தகையே."

இதில், வெல்லுதற்கேதுவாகிய வம்பிலே திண்மையுங் கூர்மையுங் குறைவாம்.

ஊ-வது —காரியம்பிறத்தற்குத் தடையுள தாகவு மது பிறத்த லைச்சொல்லுதல். உ-ம்.—

"அடுத்த பின்பிர தாப வருக்கனீ
ருடுத்தபார்மிசை மன்னவ வொண்குடை
விடுத்த வேந்தரை விட்டு விடாதுமே
லெடுத்த வேந்த ரினத்தைக் கனற்றுமே."

இதில், பிரதிபந்தகமான குடையிருப்பவுஞ் சுடுதலாகியகாரியம் பிறந்தது.

எ-வது — காரணமல்லாதமற்றொன்றுற் காரியம்பிறத்தலைச்சொல் லுதல். உ-ம்.—

"வழுவாத மானிவள்பால் வண்சங்கி னின்று
மெழுபேரெல் யாழி னிசை."

ஏ-வது —பகையாகிய காரணத்தினின்றுங் காரியம்பிறத்தலைச் சொல்லுதல். உ-ம்.—

"சீர்தரு சோபன் பொழிசி தளக்கதிர்கள்
சோர்தரவெம் மாதைச் சுடும்."

ஐ-வது — காரியத்தினின்றுங் காரணம்பிறத்தலைச்சொல்லுதல். உ-ம்.—

"மற்பெறுவள் ளாலுதித்த தேர்பெறுகின் வண்கையெனுங்
கற்பகத்திற் சீர்ப்பாற் கடல்."

சீர்ப்பாற்கடல் கீர்த்தியாகிய பாற்கடல்.

காரணவாரய்ச்சியணி.—அஃதாவது, குறைவில்லாத காரணமிருந்தும் காரியம்பிறவாமையைச்சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் விசேஷோக்தியலங்காரமென்பர். உ-ம்.—

"இறைமதனுந் தீப மெரிவுழி நின்றுங்
குறைவிலது நேயமென்னே கூறு."

இதில், விளக்காகிய காரணமிருந்தும் நேயநாசமாகிய காரியம் பிறவாமை காண்க. நேயமென்பது தைலமு மநுராகமுமாம். ங-நு

கூடாமையணி.— அஃதாவது, ஒருகாரியம்பிறத்தலி லருமையுடைத்தாகச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அசம்பவாலங்கார மென்பர்.

"அடுக்கலையோர் கையினு லாயச் சிறுவ
னெடுக்குமென யாரறிவா ரிங்கு."

இதில், இடைக்குலச்சிறுவனுக்கு மலையெடுத்தலாகிய காரிய மரிதாகச்சொல்லப்பட்டது. கோவர்த்தனகிரியைக் குடையாகவெடுத்த கண்ணனைநோக்கி யிந்திர னிவ்வாறு கூறினன். ங-சு

தொடர்பின்மையணி.— இதனை வடநூலார் அசங்கதியலங்கார மென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—காரணமோரிடத்திருப்பக் காரிய மற்றோரிடத்துப்பிறத் தலைச்சொல்லுதல். உ-ம்.—

"வேறொரு மாதர்மேல் வேந்த னகந்தியா
லூறுதர விம்மா தயிர்வாடுங்—கூறி
னிருவரோ மெய்வடிவி னேந்திழை நல்லா
ளொருவரோ தம்மி லுயிர்."

இதில், ஊறுசெய்தலாகியகாரண மோரிடத்திருப்ப வாடுதலாகிய காரிய மோரிடத்துப்பிறந்தது.

"தீயனெனும் பாம்பு செவியிலொரு வற்கெனவ
மாயுமே மற்றொரு வன்."

இதுவு மது.

உ-வது—ஓரிடத்திற்குரியதை மற்றோரிடத்திற் செய்தல். உ-ம்.—

"கங்கணங்கண் ணிற்றிலங்கு கையிற் றரித்தனர்சீர்
தங்கிறையொன் னர்மடவார் தாம்."

இதில், கங்கணம்—கடகமும் நீர்த்தாமரியுமாம்; திலகம்-திலோதகமும் பொட்டுமாம்

கூ-வது—ஒன்றைச் செயத்தொடங்கி அதற்குப் பகையாகிய மற்றொன்றைச் செய்தல். உ-ம்.—

"கன்னன் மயலகற்றக் காமருருக் கொண்டதற்
பண்ணுமயன் மாதர் பலர்க்கு." கூஎ

தகுதியின்மையணி.—இதனை வடநூலார் விஷமாலங்கார மென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—பொருந்துதற்குத் தகுதியில்லாத பொருள்களைப் பொருத்தத்தைச் சொல்லுதல். உ-ம்.—

"பொன்போலுங் கள்ளிப் பொறிபறக்குங் கானலிலே
யென்பேதை செல்லற் கிசைந்தனளே—மின்போலு
மானவெண் முட்டைக்கு மாறாய தெவ்வர்போங்
கானவெண் முட்டைக்குங் காடு."

இதில், பேதையது மெல்லியவருவதற்கு நிற்கும் பாலைநிலவெப்பத்திற்கும் பொருத்தஞ்சொல்லப்பட்டது,

உ-வது—ஒருகாரணத்திற் பகைக்குணமுடைய காரியம் பிறத்தலைச்சொல்லுதல். உ-ம்.—

"மருவெறுழ்ந்தங் கோன்கரிய வாள்வெண் புகழைத்
தருமா லுலகந் தனில்."

கூ-வது—ஒருகாரியத்தைச் செயத்தொடங்கி

"எலியுணவிற் றென்றாகப் பெட்டிகறித் தாயிற்
றெலியாவிற் குத்தா னுணை."

என விஷ்டத்தையடையா தநிஷ்டத்தையடைதலும்,

"பாவை யலர்க்குடைநீ பற்றுதற்கு வாரிசத்தை
வாவியில்லைத் தன்னே வளர்க்கின்றாய்—மேவுகலி
யிவ்வுலகு செய்தன்றி யெண்ணுது நின்வதனச்
செவ்வியது வெளவல் செயும்."

என மலர்க்குடையைத் தான்பெறுதலுமது தன்முகவொளியை யபகரித்தலுமாகிய விஷ்டத்தையு மநிஷ்டத்தையு மடைதலும்,

"இலகு மதிகளங்க மேந்திழையாய் நீத்தற்
குலகிலுன தானனமா யுற்றும்—திலகமென்பேர்
சேர்களங்க மேபெற்றுன் பேதையரைச் சேர்ந்தக்கால்
யார்களங்கி யாகா ரறை."

எனக் களங்கமொழித்தலாகிய விஷ்டத்தையடையாமையுமாகிய விம்மூன்றுவகையாணும் வரும். ௩௰

தகுதியணி.—இதனை வடநூலார் சமாலங்காரமென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—தகுதியாகிய விரண்டுபொருள்களுக்குச் சம்பந்தத்தைச் சொல்லுதல். உ—ம்.

"இந்தத் தாளவட மேந்திழைநின் கொங்கைகளிற்
சந்தமுறச் சேர்த றகும்."

உ-வது—காரியத்தை யதன்காரணத்தோடொத்த செய்கையுள் ளதாகச் சொல்லுதல். உ-ம்.—

"கானந் தனிலுதித்தக் கானந் தனையழித்திட்
டேனஞ்செய் தியலுதித்தபுகை—தானு
மெழிலி யுருவாகி யீர்ம்புனலைப் பெய்தத்
தழலை யவித்த றகும்."

ங-வது—விரும்பத்தகாததையடையாமல் விரும்பப்பட்டனதையே யடைதல். உ-ம்.—

"பொற்கொடிநீர் நின்று புரிதவத்தாற் கஞ்சமலர்
சொற்கவினின் முளருருவாய்த் தோன்றியே—நற்கதியைச்
சேர்வற் றனவுலகிற் செய்யதவ நற்கதியைச்
சார்விக்கு மென்பதுமெய் தான்."

இதில், நற்கதி புண்ணியலோகமு நல்லநடையு மாம்.

"நந்தலுறு தீவினைசெய் யேலென்று நான்மறைதே
ரந்தணன்பல் கானன் கறைந்துமவன்—மைந்தனணி
நந்தலுறு தீவினையை நாடோறுஞ் செய்துமொரு
தந்தை யுரைகடவான் முன்."

இதில், எதிர்மறையா லிஷ்டடந்தோன்றினு மப்கினிகாரியமென் னும்பொருளா லிஷ்டடமடைதலேடாம்.

"மாதர்சுவர்க் கத்துநகை வைத்தமர்செய் வேந்தடைந்தான்
மாதர்சுவர்க் கத்தினையே மாண்டு."

இதில், அநிஷ்டடந்தோன்றினுந் சிலையாலிஷ்டட மடைதலேயாம். கூக

வியப்பணி.—அஃதாவது, ஒருபயனக்குருதி யதற்குப் பகையா கிய முயற்சியைச் செய்தல். இதனை வடநூலார் விசித்திராலங்கார மென்பர் உ-ம்.—

"ஒதுந்திறத்தி லுயர்ந்தோர்க டாழ்குவ ரெப்
போதுமுயர் வெய்தற் பொருட்டு."

எனவரும். சயி

பெருநயணி.—இதனை வடநூலார் அதிகாலங்காரமென்பர் அது இருவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது— பெரியவாதாத்திறுபாதேயத்தைப்பெரிதாகச்சொல்லு தல். உ-ம்.—

"உலக முழுதடங்கு மாவிசுய்பி லுன்ற
னலகில் குணமடங்கா வாம்."

உ-வது பெரியவாதேயத்திறுமாதாத்தைப் பெரிதாகச்சொல்லு தல். உ-ம்.

"மன்சி ருலகெவ் வம்வுபெரு மைத்தளவி
லுன்சிரடங்கி யுள."

சக

சிறுமையணி.—அஃதாவது, அற்பமாகிய வாதேயத்திறுமாதா ரத்தை மிக வற்பமாகச்சொல்லுதல். இதனை வடநூலார் அல்பாலங் கார மென்பர். உ-ம்.—

"விரலாழி கைவளையாய் மிட்டதினி யார்த்து
வரலாழிக் கென்செயுமெம் மாது."

ஆகாம்-இடம். சஉ

ஒன்றற்கொன்றுதவியணி.— அஃதாவது, ஒன்றற்கொன்றுபக ரித்தலைச்சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அந்நியோந்நியாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"திங்களிர வால்விளங்குஞ் செப்புகதிர்த் திங்களாற்
கங்குல் விளங்குமே காண்."

எனவரும். சஈ

சிறப்புநிலையணி.—இதனை வடநூலார் விசேஷாலங்காரமென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—பிரசித்தமாகிய வாதாடில்லாதிருப்ப வாதேயத்தினிருப்பைச் சொல்லுதல். உ-ம்.—

"தினகரனில் லாமலவன் செய்ய தரிக்க
ளினிதிலங்குந் திபத் திருந்து."

உ-வது—ஒருவடமொழியிலிருப்பதாகச் சொல்லுதல். உ-ம்.—

"அயிழை நல்லா ளகம்புறமுன் பின்னெனங்கு
மேயவிவளைக் குத்தேகான்று மே."

ங-வது—அற்புதகாரியஞ்செயத்தொடங்கியதனால் அதுமையாகிய மற்றொருகாரியமுமெய்துதல். உ-ம்.—

"மாட்சியினிற் காண்பேற்கு வள்ளலே கற்பகநற்
காட்சியுங்கிட் டிற்றெளிது காண்." சஅ

மற்றதற்காக்கலணி.—இதனை வடநூலார் வியாகாதாலங்கார மென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—ஒருகாரியத்தினை தலகறிகாரணத்தை யொருவனதற்குப் பகையாகியகாரியத்திற்குக் காரணமாக்குதல். உ-ம்.

"உலகை மகிழ்விக்கு முயர்மலர்கொண் டேவே
ளுலகை வருத்து முடன்று."

உ-வது—ஒருவ னொருகாரியத்திற்குச் சாதனமாகக்கொண்ட பொருளை மற்றொருவ னதற்குப்பகையாகியகாரியத்திற்குச் சாதனமாகக் கொள்ளுதல். உ-ம்.—

"கண்ணுற் கொலப்பட்ட காமனையிக் காரிகையார்
கண்ணுலுய்வி கின்றார் காண்."

கூ-வது—ஒருகாரியத்தையுண்டாக்குதற் கொருவரா லுட்கொளப் பட்டபொருளான் மற்றொருவ ரதன்பகைக்காரியத்தை நன்றுகச்சமர்த் தித்தல். உ-ம்.

"உலுத்தன் மிடிவருமென் றுன்வெருவி நல்கா
னிலத்தெதன் றெருவ னிகழ்த்த—நலத்திசைகூர்
வள்ளலுமவ்வச்ச மருவியே நல்குமென
விள்ளலுற்றுண் மற்றெருவன் மெய்." சரு

காரணமாலைபணி.—அஃதாவது, பின்பின்னை வருவனவற்றிற்கு முன்முன்னைவருவனவற்றைக் காரணங்களாகவேனுங் காரியங்களாக வேனுஞ் சொல்லுதல். உ-ம்.—

"நீதியாற் செல்வ நிகழ்செல்வத் தாற்கொடைமற்
றீதுகொடை யாற்சீ ருள."

இதில், நீதிமுதலியன செல்வமுதலியவற்றிற்குக் காரணமாதல் காண்க.

"படர்நாகம் பாவத்தாற் பாவ மிடியான்
மிடியீவி லாமையினை மே."

இதில், நாகமுதலியன பாவமுதலியவற்றிற்குக் காரியமாதல்காண்க. சசு

ஒற்றைமணிமாலையணி.—அஃதாவது, பின்பின்னை வருவனவற் றிற்கு முன்முன்னைவருவனவற்றை விசேஷியங்களாகவேனும் விசேஷ ணங்களாகவேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் ஏகாவளிய லங்காரமென்பர். உ-ம்.—

"மன்னிவன்கண் காதளவுங் காதுதோண் மட்டியையுந்
துன்னுறுதோள் சாலுத் தொடும்."

இதில், கண்முதலியன விசேஷியம்.

"நிறைவெளியு மதிலியற்கு தினகரனு மவன்கதிர்சேர் நிலவு மன்னுஞ்
குறைவில்பிறப் பிடமாய புனலுமத னதுபித்தக் கூறுந் தியு
மறைதெறியி னதனிலவி வழங்குபுரு டனுமவற்குப் பிராண னெனி
யுறைவளியு மதுகொண்மண முறுநிலனு மாதிறையெட் டருவுட்கொள்வாம்."

இதில், வெளி முதலியன விசேஷணம். சஎ

மாலைவிளக்கணி.—அஃதாவது, தீபகத்தையு மேகாவளியையுஞ் சேர்த்துச்சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் மாலாதீபகாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"மனைக்கு விளக்க மடவாண் மடவா
டனைக்குத் தகைசால் புதல்வர்—மனக்கினிய
காதற் புதல்வர்க்குக் கல்வியே கல்விதனக்
கோதிற் புகழ்சா லுணர்வு."

இதில், எல்லாவாக்கியங்களுக்கும் விளக்குமென்னு மொருசொன் முடிபாய் வருதலாற் றீபகவிதியும், மடவாண் முதலியவற்றை முன் முன்னைகவரு மனைமுதலியவற்றிற்கு விசேடியங்களாகச் சொல்லுதால் ஏகாவளிவிதியும் வந்தன. சஅ

மேன்மேலுயர்ச்சியணி.— அஃதாவது, மேன்மேலு மொன்றற கொன்றுயர்குணத்தாலேனு மிழிகுணத்தாலேனு முயர்வாதலைச் சொல் லுதலாம். இதனை வடநூலார் சாராலங்காரமென்பர். உ-ம்.—

"தேன்மதா மாமதனிற் றெள்ளமுத மேமதா
மான்சொலதி னும்மதா மாம்."

இது உயர்வு.

"நீரினு நுண்ணிது நெய்யென்பர் நெய்யினும்
யாரு மறிவர் புகைநுட்பந்—தேரி
னிரப்பிடும்பை யாளன் புகுமே புகையும்
புகற்கரிய பூழை நுழைந்து."

சசு

இது இழிவு.

நிரனிறையணி.— அஃதாவது, வரிசையாகச் சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்குச் சம்பந்தமுள்ள வைகளையம்முறையே சொல்லுதலாம் இதனைவடநூலார் யதாசங்கியாலங்காரமென்பர். உ-ம்.—

"தரியலர்க்குந் தன்னிற் பிரியலர்க்கு மெங்கோன்
றெரிதுண்பு மின்புஞ் செயும்."

நஅ

எனவரும்

முறையிற்படர்ச்சியணி.— அஃதாவது, முறையாகவொருபொருள் பலவிடங்களிற்சென்றடைதலேயேனு மோரிடத்திற் பலபொருள்சென் றடைதலேயேனுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரியாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"நஞ்சமே நீபண்டை நாளி னகிபதிதன்
னெஞ்சிலிருந்தாங்கதன்பி னீங்கியே—செஞ்சடிலச்
சங்கரனார் கந்தரத்திற் சார்ந்திக் கொடியோன்வாய்த்
தங்குதியிக் காலந் தனில்."

எனவும்,

"முன்னு னிருவர்க்கும் யாக்கையொன் றாக முயங்கினம்யாம்
பின்னட் பிரியன் பிரிவையென் றுயினம் போசலுறு
மிந்நாட் கணவன் மனைவியென் றுயின மெண்ணினினித்
சின்னளி லெப்படி யோவன்ன நீயிங்குச் செப்புகவே."

எனவும் வரும். முறையேகாண்க. நிக

மாற்றுநிலையணி.—அஃதாவது, இழிவாகியபொருளைக்கொடுத்து யர்வாகிய பொருளைவாங்குதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பரிவிர்த்தியலங்காரமென்பர். உ-ம்.—

"சடாபு கிழவுடம்பைத் தான்கொடுத்துப் பெற்றான்
கெடாததொரு கீர்த்தி புடம்பு." நிஉ

ஒழித்துக்கூட்டனி.—அஃதாவது, ஒருபொருளை யோரிடத்தில்லையென வொழித்து மற்றோரிடத்தண்டென்று நிபமித்தலாம். இதனை வடநூலார் பரிசங்கியாலகாரமென்பர். உ-ம்.—

"நிறைபடுவ புட்குலமே யன்றிநின் றோயத்
நிறைவமக் கட்கு ளிலை."

எனவரும்.

"சிந்தாநிகர் தானையாய் நீத்தொழிலைச் செய்வோர்க
ளந்தணரே நின்னுட் டகத்து."

இதில், ஒழிப்புச்சொல்லானது தொக்குநின்றது நிக

உறழ்ச்சியணி.—அஃதாவது, சமானமாகிய வலியையுடைய விரண்டுபகுதிகளைக்காட்டி விகற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் விகல்பாலங்காரமென்பர். உ-ம்.

"தலையையே னும்விரைந்தெந் தார்வேந்தர்க் கோர்நின்
சிலையையே னும்வளைத்தல் செய்."

நிச

கூட்டவணி.—இதனை வடநூலார் சமுச்சாயாலங்கார மென்பர். அது இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள்,

சு-வது ——பகைபில்லாமையாலொருகாலத்திற் கூடத்தக்கபொருள்க ளுக்குக் கூட்டத்தைச்சொல்லுதல். உ-ம்.—

"நின்சீ ருருவ வெளிப்படுத லேக்கி நோக்கி நிலைதளரு
மென்பூ ருருக வளமுலைமேற் புல்லு முளிந்தா யெனவருந்து
மம்பொ டடரீர்த்தனன்போ னகைக்கு மகன்ற யெனவெளியிற்
பின்பொ தருதல் றுண்ர்விழந்த பித்தர்போலப் போதறுமால்."

இதில், நிலை நவர்தல், புல்லல், வருந்தல், நகைத்தல் முதலிய கூடின.

உ-வது——பலகாரணங்கள் கூடுதலா லொருகாரியம் பிறத்தல் உ-ம்.—

"குலமு முருவுங் குணமுந் திருவு
நலமு முயர் கல்வி நயமும்——வலிதுஞ்
செருந்தைகவிளைக் கின்றனவிச் செம்மற்கு நாளுந்
திருக்கறுநன் மாண்பிற் செறிந்து." நுசு

வினைமுதல்விளக்கணி.—— அஃதாவது, ஒருகார்த்தாவைச்சேர்ந்த முறையுள்ள பலசெய்கைகளை முன்னிறுபாடற்சொல்லுதலாம் இதனை வடநூலார் காரகதீபகாலங்காரமென்பர். உ-ம்.—

"தூயில்கின்றான் வாசீர் முகையகின்ற னன் பூசை
பயில்கின்றான் பல்சுவையு மென்ப—— பயில்கின்ற
காவலனன் மற்றுக்குடை காபபவராற் றள்ளாணுமிப்
பாவலரைப் பெண்மின்கள் பார்."

எனவாறு. நசு

எனிதின்முடிபணி.—— அஃதாவது, ஒருவன் செயற்தொடக்கிய காரிய மற்றொருகாரணவுதவியா லெனிதின்முடிதலாம். இதனை வடநூலார் சமாதியலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"மரிதுதலாட் கியாளுடன் மாற்றத கொழும்போ
துதவிமுகில் செய்தன் னெலிந்து." நுள

விரல்கோவணி.—— அஃதாவது, எளியதடையா னையின்மேலாதல் அதனது தலையின்மேலாதல் பாகக்கிடத்தற்குச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரத்தியநீகாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"வண்டினந்தே னோட்டுமரை வாட்டலிற்சீற் றங்கொடுபோய்க்
கண்டதுதிங் கட்குக் களங்கு."

இது பகை.

"தாக்குவிழிக் குத்துணையாய்ச் சார்ந்திலங்கு காதைதக்கீ
ழாக்கிநின்ற நீலத் தலர்."

இது பகைத்துணை. நஅ

தொடர்நிலைச்செய்யுட் பொருட்பேறணி.—அஃதாவது, ஒரு பொருளைச்சொல்லத் தண்டாபூபிகாநியாயத்தினன் மற்றொருபொரு டோன்றுதலாம். தண்டாபூபிகாநியாயமாவது தண்டமபகரிக்கப்படுதலி லுலதனிற் சேர்த்துவைத்த அப்பமுதலிய வுணவபகரிக்கப்படுதலுந் தானேவிளங்கல். இதனை வடநூலோர் காவியார்த்தாபத்தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"மங்கைமுகந் திங்களேயே வாட்டிற் றறைகுவதென்
பங்கயமென் போதுபடும் பாடு."

எனவரும். நகூ

தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி.— அஃதாவது, சாதிக்கத்தக்க பொருளை வாக்கியார்த்தத்தினுலாயினும் பதார்த்தத்தினுலாயினு மவ் விரண்டினுலுமாயினுஞ் சாதித்தலாம். இதனைவடநூலார் காவிய்லிங் காலங்காரமென்பர். உம்.—

"காம நினைவென்றேறன் கண்ணுதலோ னென்மலைத்தின்
மீமருவு கின்றுன் விடாது."

இதில், பின்வாவாக்கியார்த்தத்தைக்கொண்டு வெல்லுதல் சாதிக் கப்பட்டது. இதுவாக்கியப்பொருட்செய்யுட்குறி.

"மிளிர்ந்தேறு மீசன் விழிமணியே வாழி
தெளியுமையான் மீதணியுஞ்சீரா—லுளதாய
வின்பவொளி யைக்கவர்வீ டென்னுமோ கத்தழுந்தற்
கன்பினேன் செல்லவு ணமைந்து."

இதில், வீடடைதலை மோகமாகச்செல்லுத லப்பிரசித்தமாகையா லது சுகவொளியையபகரித்தலென்னும் பதார்த்தத்திறற் சாதிக்கப் பட்டது. இது பதப்பொருட்செய்யுட்குறி.

"கலைதேர் புலமைநிறை காரிகையா லோர்தன்
றலைமேற்கோட் பட்டதெக்கே சஞ்சீர்—நிலையதற்குப்
பேசுவிலங் காங்கவரி பின்புறங்கொள் சாமரையை
யேசுறயார் சொல்வா ரிணை."

இதில், புலமையிற்சிறந்தகாரிகையாற் சிரமேற்கொளப்பட்ட தெக் கேசமென்னும் வாக்கியார்த்தமும விலங்கு பிரபுறங்கொணடவென்னும் பதார்த்தமுஞ்சேர்ந்து காரிகைகூந்தற்குச் சாமரை பொப்பாகாமை சாதிக்கப்பட்டது. இது இருமைச்செய்யுட்குறி. கூய

வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி.—அஃதாவது, பொதுப்பொருளாற் சிறப்புப்பொருளையுஞ் சிறப்புப்பொருளாற் பொதுப்பொருளையுஞ் சாதித் தலாம். இதனை வடநூலார் அர்த்தாந்தரநியாசாலங்கார மெனபர். உ-ம்.—

"நிறைவாரி யைத்தாண்டி நின்ரு னனும
னறைபெரியோர்க் கென்றே வரிது."

இதில், பெரியோர்க்கரிதில்லையென்னும் பொதுப்பொருளால் அனு மன கடலைத் தாண்டிநின்ருனென்னும் வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது.

"ஊரங் கணநீ ருரவுநீர்ச் சேர்ந்தக்காற்
பேரும் பிறிதாகித் தீர்த்தமா—மோருங்
குலமாட்சியில்லாருங் குன்றுபோ னிறபர்
நலமாட்சி நல்லாரைச் சார்ந்து."

இதில், மூன்னிரண்டடியிற் சொல்லப்பட்ட சிறப்புப்பொருளாற் பின்னிரண்டடியாலுஞ்சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப்பட்டது.

"தாழ்ந்தோ ருயர்வ ரென்றுமிக வுயர்ந்தோர் தாழ்வ ரென்றுமறஞ்
சூழ்ந்தோ ருரைக்கு முரைகண்டா மதில்சூழ்கிடந்த தொல்லகழி
தாழ்ந்தோ ரனந்தன் மணிமுடிமே னின்றன்றுயர்ந்து தடவரையைச்
சூழ்ந்தோர்வரையி னுதிப்பவன்முட் கீழ்நின் றதுபோய்ச் சூழியிலே."

இதில், பிற்சொல்லப்பட்ட வர்ணியமாகிய சிறப்புப்பொருளான் மூன்சொல்லப்பட்ட அவர்ணியமாகிய பொதுப்பொருள் சாதிக்கப் பட்டது. பிறவுமன்ன. கூக

மலர்ச்சியணி.—அஃதாவது, சிறப்புப்பொருளைச் சாதித்தற்குப் பொதுப்பொருளையும் மீட்டுமப் பொதுப்பொருளைச்சாதித்தற்கு மற் றொருசிறப்புப்பொருளையுஞ் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் விகஸ் வராலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"தேடு மணிபலவுஞ் சேரியைய மால்வரைக்குக்
கூடுபனி யாலோர் குறைவண்டோ—நீடுபல
வின்குணத்திற் குற்றமொன்றிந்து பலகதிரிற்
புன்களங்கம் போலடங்கிப் போம்."

இதில், முன்னிரண்டியினுஞ்சொல்லிய சிறப்புப்பொருளைச் சாதிக்கப் பலகுணங்களி லொருகுற்ற மறையுபெனனும் பொதுப்பொருளைச் சொல்லி அதைச் சாதித்தற்குச் சந்திரகிரணங்களிற் களங்கம்போலெனனுஞ் சிறப்புப்பொருள் கூறப்பட்டது. கூஉ

கற்றோர்ஙவிற்சியணி.—அஃதாவது, மிகுதிக்குக்காரணமாகாததை அதற்குக் காரணமாகச்சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரௌடோக்தியாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"தக்கவிவள் கண்யமுனை தன்னி லலர்குவளை
யொக்குங்கருமை யுள."

இதில், குவளையின்கருமைமகுதிக்கேதுவாகாத யமுனையிற்பிறத்தலே துவாகச்சொல்லப்பட்டது.

"ஐந்தாரு வின்மலர்த்தா தங்காம தேனுவின்பால்
சிந்தா மணியிலெளி சீர்த்தனத—னந்தா
வுயிர்ப்பிலெனை சங்கநிதி யுள்வெளியைந் தாலும்
வியப்பவிவற் றந்தான் விதி."

இதுவுமது. கூஙூ

உய்த்துணர்வணி.—அஃதாவது, இக்காரிய முற்றுப்பெறும். இஃதிவ்வாறுமெனினெனை வுகித்தலாம். இதனை வடநூலார் சம்பாவனாலங்கார மெனபர். உ-ம்.—

சேடுறுநங் கோன்புகழைச் சேடனவி லத்தொடங்கிற், பிறவே முற்றுப் பெறும். கூச

பொய்த்துற்குறிப்பணி.—அஃதாவது, ஒருபொருளைப் பொய்யாகுதற்கு மற்றொருபொய்ப்பொருளைக் கற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் மித்தியாத்தியவசதியலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

'வான்பசுந்தோல் போர்சுருட்ட வல்லோன் பசுபதியைத்
தானபாவா மெய்துறுமெம் வீடு."

"விண்மலர்த்தார் வேய்ந்தோனே வேசயனைத் தன்வசமாப்
பண்ணுதற்கு வல்லனென் பார்."

எனவரும்.

சுரு

வனப்புநிலையணி.—அஃதாவது, வர்ணியத்தை விசேஷியமாக்கிக் கொண்டு வர்ணிக்கவேண்டிய வாக்கியார்த்தத்திற்கு ப்பாகிய மற்றொரு வாக்கியார்த்தத்தை வர்ணித்தலாம். இதனை வடநூலார் லலிதாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"பெருகறண்முற் றும்போன் பின்கரைசோ லற்கித்
திருவனையாள் வேட்டல் செயும்."

இதில், சிறிதண்டோடுவந்த நாயகனை யிகழ்ந்து மற்றொருத்தியிடத்தி லவன்போனபின்பு தன்னைத்தூதுவிட விரும்பியநாயகியைக் குறித்துத் தூதிதான்சொல்லல்வேண்டியதற்கொத்தசீர்போயபின்கரைகோலல் கூறினாள்

சுசு

இன்பவணி.—இதனை வடநூலார் பிரஹர்ஷணாலங்கார மென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—முயற்சியின்றி விரும்பப்பட்ட காரியஞ் சித்தித்தல். உ-ம்.

"தன்னு யகன்விழைந்த தையலையே தூதாக
வன்னுன்க ணுய்த்தா ளணங்கு."

உ-வது—விரும்பப்பட்ட பொருளினு மதிகமாகியபொருள் சித்தித்தல். உ-ம்.

"மழுங்குவிளக் கைத்தூண்ட மங்கையெழும் போது
செழுங்கதிர்தான் றிற்றிருள்கால் சீத்து."

ங-வது—உபாயஞ் சித்தித்தற்பொருட்டுச் செய்யுமுயற்சியாற் பலமேசித்தித்தல். உ-ம்.

"தங்கு நிதியஞ் சனமூ லிகையகழ்ந்தோ
னங்குநிதி யேகண்டா னன்று."

சுஎ

தன்பவணி.— அஃதாவது, விரும்பப்பட்டபொருளைக்குறித்து முயற்சிசெய்ய வதற்குப் பகைப்பொருள் கிடைத்தலாம். இதனை வடநூலார் விஷாதனாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"சோருஞ் சுடர்விளக்கைத் தூண்டு கையிலலிந்த
தாருமிடர் கூர வகத்து." சுடி

அகமலர்ச்சிபணி.—அஃதாவது, ஒன்றன் குணகுற்றங்களான் மற்றொன்றற்கு அவையுளவாதலைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் உல்லேகாலங்கார மென்பர். அது நான்குவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—குணத்திறற் குணத்தைச்சொல்லுதல். உ-ம்.

"இக்கற் பினண்மூழ்கித் தூய்மைசெயு மோவெனையென்
றக்கங்கை சொள்ளு மவா."

இதில், கற்பினள்பெருமைக்குணத்தாற் கங்கைக்குப் பரிசுத்த குணஞ் சொல்லப்பட்டது.

உ-வது—குற்றத்திறற் குற்றத்தைச்சொல்லுதல். உ-ம்.—

"சினக்கதிர்வேல் வேந்தேதனின் றெவ்வர் மடவார்
வனத்திலடைந் தோடுங்கான் மாழ்கித்—தனத்திலுற
வைத்தபெருந் திட்பமடி வையாத நான்முகனை
மைத்தவிழி நீருகவை வார்."

இதில், பாதங்களின் மென்மைக்குற்றத்தால் வீணைக முலைகளிற் கடினத்தைவைத்த நான்முக னிந்தை கூறப்பட்டது.

ங-வது—குணத்திறற் குற்றத்தைச்சொல்லுதல். உ-ம்.—

"நாறுத் தகடேபோ னண்மலர்மேற் பொற்பாவாய்
நீறுய் நிலத்து விளியரோ—வேறுய
புன்மக்கள் பக்கம் புகுவாய்நீ பொன்போலு
நன்மக்கள் பக்கந் துறந்து."

இதில், நல்லோர் பெருமைக்குணத்தாற் றிருமகளுக்கு அவரையடையாமைக் குற்றங் கூறப்பட்டது.

ச-வது—குற்றத்திறற் குணத்தைச் சொல்லுதல். உ-ம்.—

"கோவடுவேற் கொற்றவனீ கொல்லாமை விட்டதுவே
சேவகர்க்குப் பேரூதியம்."

இதில், அரசன்கொடுமைக்குற்றத்திறற் கொலையிற்றிப் புரம்போற் குணஞ் சொல்லப்பட்டது. சுக

இகழ்ச்சியணி.—அஃதாவது, ஒன்றன் குணகுற்றங்களான் மற்றொன்றற்கு அவையுளவாகாமையைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் அவக்ஞியாலங்கார மென்பர். அது இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—குணத்தினற் குணமுண்டாகாமை. உ-ம்.—

"ஆழ வழுக்கி முகக்கினு மாழ்கடனீர்
நாழி முகவாது நாணுழி."

இதில், கடலின் பெருமைக்குணத்தா னுழிக்கு அதிகநீர் கொள்ளலாகிய குணமுண்டாகாமை கூறப்பட்டது.

உ-வது குற்றத்தாற் குற்றமுண்டாகாமை. உ ம்.—

"கமலமலர் தற்கண்டு கூம்புதலாற் காம
ருமுதகிர ணற்கென் குலறவு."

இதில், கமலங்கூம்புதற்குற்றத்தாற் சந்திரனுக்குக் குறைவாகிய குற்றமுண்டாகாமை கூறப்பட்டது. எ

வேண்டலணி.—அஃதாவது, குற்றத்தாற் குணமுண்டாதலைக் கண்டு அக்குற்றத்தைப் பிரார்த்தித்தலாம். இதனை வடநூலார் அநுக்ஞியாலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"வெண்டிரு நீ று புனையுமா தவர்க்கு விருந்துசெய் துறுபெரு மிடியுங்
கொண்டகல் விரதத் திலேக்கும்யாக் கையுநீ கொடியனேற் கருளுநா ளுளதோ."

இலேசவணி.—அஃதாவது, குற்றத்தைக் குணமாகவுங் குணத்தைக் குற்றமாகவுஞ் சொல்லுதலாம். உ-ம்.

"பறவைக ளெலாமனப் படியே திரிதாக், குறைவிலிக் கிளிக்குக் கூட்டுச்
சிறைதீங் கிளவியிற் சேர்பய னுமே."

இது அரசனுக்கினியனாய்த் தன்னினீங்கி அவன்புறத்து நெடுநாளாகவிருக்குங் கல்விசான்றபுதல்வனைப் பார்த்தற்குவிரும்பியதந்தையாற் சொல்லப்பட்டது. இதில், மதுரச்சொல்லாகிய குணம் பஞ்சரச்சிறைக்குக் காரணமாகையாற் குற்றமாகவும், மதுரச்சொல்லில்லாமையாகிய குற்றம் வேண்டியவாறுதிரிதற்குக் காரணமாகையாற் குணமாகவுஞ் சொல்லப்பட்டன. எ

குறிநிலையணி.—அஃதாவது, புகழ்பொருளையுணர்த்துஞ்சொற்க ளாற் குறித்தறிதற்குத் தகுதியாகிய பொருளைச்சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் முத்திராலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"மந்தா கினியணி வேணிப் பிரான்வெங்கை மன்னவனீ
கொந்தார் குழன்மணி மேகலை நூனுட்பங் கொள்வதெங்ஙன்
சிந்தாமணியுந் திருக்கோ வையுமெழு திக்கொளினு
நந்தா வுரையை யெழுதலெவ் வாறு நவின்றருளே."

இதில், சிந்தாமணி முதலிய நூல்கள் குறிக்கப்பட்டன. எங

அநுபவமாலையணி.—அஃதாவது, சொல்லத்தொடங்கிய பொருள் களை முன்பின் முறைவழுவாதவாச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூ லார் ரத்நாவளியலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"உனதுபிர தாப முயிரிழந்த தெவ்வர்
மனைவியரா லேருறுப்பின் மண்ணுஞ்—சினவிழியி
னாழுமெஞ் சிற்றீயு நாசியிற்காலும்மறிவி
னரும் வெளியுருவு மாம்."

இதில், பஞ்சபூதங்களை முறைபிறழாமற் சொல்லப்பட்டன. எச

பிரிதின்குணம்பெறலணி.—அஃதாவது, ஒருபொருளானது தன் குணத்தையிழந்து பிரிதொன்றின்குணத்தைக் கவர்தலாம். இதனை வடநூலார் தத்குணலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"இவண்மூக் கணிமுத் திதழொளியாற் பெற்ற
துவண்பதுமு ராகத் தொளி."

இங்கே, குணம்-சுவையொளி யூறுரைசாற்ற முதலியன. எடு

தொல்லுருப்பெறலணி.— இதனைவடநூலார் பூர்வரூபாலங்கார மென்பர். அது இருவகைப்படும. அவற்றுள்,

க.வது—ஒன்று மற்றொன்றன்குணத்தையடைந்திருந்து மீட்டுந் தன்குணத்தையேயடைதலாம். உ-ம் —

"நித்தன் களக்கறையா னீலுருக்கொள் சேடனுண்டி
ருற்றடைந்தான் றன்முன் னுரு."

எக

உ-வது—ஒருபொருள் விகாரத்தையடைந்தபோதிலும் பூர்வநிசை னையச்சொல்லுதலாம். உ-ம்.—

"வளியால் விளக்கவிந்து மாதுளத்தி னுணை
மொளிமே கலேசெயலா லுண்டு." எனவரும்.

பிறிதின்குணம்பெறுமையணி.—அஃதாவது, ஒருபொருளானது தன்னோடுசம்பந்தித்த பிறிதொன்றன்குண மடையாமையாம். இதனை வடநூலார் அதத்குணலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"புனைகழற்கா னங்கோன் புகழ்திசைவே ழங்க
ணனைமதத்திற் ரோய்ந்து நயவார்—மனைவியர்வாட்
கண்மை யறத்துடைத்துங் காமர் மதிபோல
வெண்மையுடைத் தாய்விளங்கு மே."

புகழ்கரிதாகாமை காண்க. எள

தன்குணவிகையணி.—அஃதாவது, மற்றொன்றற்சார்பிலேதன தியற்கைக்குண மிகுதலாம். இதனை வடநூலார் அநுகுணலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"வார்செவிசேர் காவிமலர் மானினையாய் நின்கடைக்கட்
பார்வையினுன் மிக்ககரும் பண்பு."

இதில், கடைக்கட்பார்வையின் சார்பிலாற் குவளையின்கருமைக்கு மிகுதல்சொல்லப்பட்டது. எஅ

மறைவணி.—அஃதாவது, பொதுக்குணத்தினை யிரண்டுபொருள் களுக்கு வேற்றுமைதோன்றுமையாம். இதனை வடநூலார் மீலிதாலங் காரமென்பர். உ-ம்.—

"பேதமுறத் தோன்றுதிப் பேதையியற் கைச்சிவப்பார்
பாதமுற வூட்டியசெம் பஞ்சு." எக

பொதுமையணி.—அஃதாவது, ஒப்புமையா லிரண்டுபொருள்க ளுக்கு விசேஷந் தோன்றுமையாம். இதனை வடநூலார் சாமானியா லங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"வண்பதும் வாவி யணைந்தபட வார்வதினம்
பண்பினியப் படா." ஆ0

மறையாமையணி.— அஃதாவது, பொதுக்குணத்தினலொற்று மையுடைய விரண்டுபொருள்களுக் கொருகாரணந்தால் வேற்றுமை தோன்றுதலாம். வடநூலார் உன்மீலிதாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"ஒழுகுறு மருவி யீட்ட மொலியிலு னகுவெலண் டிங்கள்
பழகுறு முடலுக ளங்காற் பாகசா தனன்கூர்ங் கோட்டு
மழகளி றுவிழ்ம தத்தான் மலர்மிசைக் கடவு ளுர்தி
யழகுறு நடையா லன்றியறிதாப் படாவுக் குன்றில்."

இது கைலாசவர்ணனை. அக

சிறப்பணி.—அஃதாவது, ஒப்புமைபாற் பொதுமையுற்றிருந்த விரண்டுபொருள்களுக் கொருகாரணத்தால் விசேஷங் தோன்றுதலாம். இதனை வடநூலார் விசேஷாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"விதுவெழுவுஞ் சோர்வுறலான் மின்னுர் முகத்திற்
பதுமமலர் வேறு படும்." அஉ

இறையணி.—இதனை வடநூலார் உத்தராலங்கார மென்பர். அது இரண்டுவகைப்படும். அவற்றுள்,

கவது—மறைப்பிறை. இது, ஓர்ப்பிராயத்தைத் தன்னுண் மறைத்துவைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற வுத்தராத்தைச் சொல்லுதலாம் உ-ம்.—

"மாயையை யகன்று னடக்கக்கா லெழுமோ வாயிடை மாற்றமொன் றுண்டோ
போயொரு விடய முணமனம் வருமோ பொருந்துறு பகலிர வுளவோ
காயமு முயிருங் கலந்துவாழ் வுறுமோ கண்டன மெனவெலா யொருவர்
நீயறி வுறவிங் குரைப்பவருளரோ நேரிழா யென்றன னிமலன்."

மாயைபிரி யப்பெயரினள் பிரிவுண் மறைந்து.

உவது—விபப்பிறை. இது, ஒருவினுவிற்கு அதனையே விடையாகவும், பலவினுக்களுக்கு ஒன்றேவிடையாகவுஞ் சொல்லுதலாம். உ-ம்

'என்பணிபூண்டானிறைவன்' இதில், என்பணி-யாதுபூணனவினவும், எலும்புப்பூணனவிடையுமாம்.

"மாதவன்கைக் கொள்வதெது மந்நிராமீ சற்கேது
காதலுறு மஞ்சக் கரம்." அங

நுட்பவணி.—அஃதாவது, பிறர்கருத்தையறிந்துகொண்டு கருத்தோடு கூடியசெய்கையா லெதிர்மொழிகொடுத்தலாம். இதனை வடநூலார் சூக்ஷ்மாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"காதலன் மெல்லுயிர்க்குக் காவல் யுரிந்ததாற்
பேதைய ராயம் பிரியாக—மாதர்
படரிருள்கால் சீக்கும் பகலவனை நோக்கிக்
குடதிசையை நோக்குங் குறிப்பு."

இதில், மாதர்கூட்டத்தினி நுங்கின்ற தலைவி தலைவற்கருத்தை யறிந்து தன்செய்கையா னினைடவருகவென்று சொல்லியது காண்க. அச

காவுவெளிப்படுத்தினி.— அஃதாவது, ஒருவர் குமறைத்தசெய்கை யை அதனைத் தானறிந்த சுருந்தோழிகூடிய தன்செய்கையால் வெளிப் படுத்தலாம். இதனை வடநூலார் பிகிதாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"கடிமனைக்குக் காலைவரு காவலற்குத் தஞ்சம்
படிவினித்தா ளிளாரஅங்கு பார்ப்."

இதில், காலையி லமரினிரித்தலாலிரா முழுதும் பாத்தைபரில்லிற் கண்டிஞ்சா நிருந்தமை வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

வஞ்சகவிற்சியணி.—அஃதாவது, ஒருகாரணத்தா னிகழ்ந்த சத் தவமாகியகுணத்தை மற்றொருகாரணங்கூறி மறைத்தலாம். இதனை வடநூலார் வியாஜோக்தியலங்கார மென்பர். சத்தவமென்பன-கண் ணீர்வாரல், புளகரும்பல், வியர்த்தல், நகைதோன்றல் முதலியவாம். உ-ம்.

"கல்லுயர்தோட் கிள்ளி பரிதழுது கண்பனிசோர்
மெல்லியலார் தோழிடர்முன் வேறொன்று—சொல்லுவாற்
பொங்கும் பசுடைப்பரப்பின் மீதழுந்த பூந்துகள்சோர்ந்
தெங்கண் கலுழ்ந்தன வென்று."

இதில், சோழனைக்கண்ட மங்கையர் தங்கொண்டமயலினைபினுள தாகிய கண்ணீர்வார்தலைச் சேனைபாகத்தாலுளதாயதெனத் தோழி யர்க்கு மறைத்தது காண்க. அக

குறிப்புருவிற்சியணி.—அஃதாவது, ஒருபொருளைக் குறித்துச் சொல்லவேண்டியதை மற்றொருபொருளைக்குறித்துச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் கூடோக்தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"பிறன்புலத்தில் வாய்நயச்சொல் பெட்புடன்கொள் காளா
யிறைவனடை கின்றனன்விட் டேகு."

இது, மறைவிடத்திற் பிறன்மனையாள்வாய்ச்சொல்லிக் களோநிற் கும் விடனைக்குறித்துச் சொல்லவேண்டியதைப் பிறன்விளைநிலத்தி னெல்லைமேய்கின்ற வெருமையைக்குறித்துச் சொல்லியது காண்க. சொல்- லெல்லு மொழியுமாம். அள

வெளிப்படைநவிற்சியணி.—அஃதாவது, சிலேடையான் மறைத்த பொருளைப் புலவன் வெளிப்படுத்தலாம். இதனை வடநூலார் விவிர் தோக்தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"பிறன்புலத்தில் வாய்நயச்சொல் பெட்புடன்கொள் காளா
யிறைவனடை கின்றனன்விட் டேகு—துறையினைப்
பண்பினுணாப் பகர்ந்தான் குறிப்பாக
நண்பினுயர் பாங்க னயந்து. அஅ

யுத்தியணி.—அஃதாவது, தனதுமர்மத்தை மறைத்தற்பொருட் டுச் செய்கையாற்பிறரை வஞ்சித்தலாம். உ-ம்.—

"மாணிழையா ளன்பன் வடிவைப் படத்தெழுதும்
பாணியிலங் கோர்சிலர்தன் பாங்கருற—நாணிமுகங்
கோட்டினுள் சித்திரித்த கோலவுரு வின்கரத்திற்
றீட்டினுள் கன்னற் சிலை."

இதில், தன்கணவனுருவைக் கருப்புவில்லெழுதி வேறுபடித்திப் பிறரைவஞ்சித்ததுகாண்க. பாணி-காலம். அசு

உலகவழக்குநவிற்சியணி.—அஃதாவது, உலகவழக்கச்சொல்லைத் தழுவிக்கொண்டு சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் லோகோக்தி யலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"அண்ணனீ பேசாதைந் தாறுமா தம்வனையிற்
கண்ணைமூ டிக்கொண் டிரு." கூ

வல்லோர்நவிற்சியணி.—அஃதாவது, அவ்வுலகவழக்கச்சொல்லை மற்றொருபொருளாயுட்கொண்டிருத்தலாம். இதனை வடநூலார் சேகோக் தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"பறிமலர்ப்பூங் குஞ்சியாய் பாம்பேபாம் பின்கா
லறியுமூல கத்தென் றறி."

இதில், ஒருவன் மற்றொருவன்செய்திபைத் தன்னைக்கேட்க அவன் சமீபத்திலிருக்கின்றவனைக் காட்டி பிவனுக்கே அது தெரியுமென்று சொல்லுங் கருத்தை யுட்கொண்டிருத்தல் காண்க. கூக

மடங்குதனவிற்சியணி—அஃதாவது, ஒருவரொருபொருளையறி வுறுத்தற்குச் சொல்லியசொல்லுக்கு மற்றொருவன் சிலேஷையினுலாதல் எடுத்தல் படுத்தன் முதலிய விசைவிகாரத்தினுலாதன் மற்றொருபொரு ளைக் கற்பித்தலாம். இதனை வடநூலார் வக்ரோக்தியலங்கார மென்பர். உ ம்.—

"என்பிழைகொஞ் சிற்பொறுமென் றேறுதவா சென்பிழைசே
மன்பொறுக்கு நெஞ்சிலென்றுண் மாது." கூ

தன்மைநவிற்சியணி.—அஃதாவது, சாதிசுபாவதருமத்தையாவது தொழிற்சுபாவதருமத்தையாவது சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் சுபாவோக்தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"அப்பூருஞ் செஞ்சடைமே லம்புலியைப் பார்த்துப்பார்த்
தெப்போதுஞ் சீத்துப்பூத் தென்னுமே—வெப்போடும்
வாலங்காட் டானிற்கும் வாயங்கா வானிற்கு
மாலங்காட் டாண்பூ ணரா."

இது சாதித்தன்மை.

"புதுமணத்த காதலனும் பூவையும்புன் வாயி
லெதிருற்று நாண்டமர்கண் டெய்திக்—கதுமென்
றேருருவர்க் கொருவர் வழிவிடப்பல் காற்பின்
னிருவரும்போய் மீள்வ தெதிர்."

இது தொழிற்றன்மை. கூங

நிகழ்வினவிற்சியணி.—அஃதாவது, முன்னடந்ததைபேனும் பின் னடந்ததையேனு மப்போதுநடக்கிறதாகச்சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பாவிகாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"பிரிவுணர்ந்த வந்நாளப் பேதைவிழிக் கஞ்சஞ்
சொரிதாளம் யான்றூர நாட்டின்—மருவலுறு
மிப்போதுங் காண்கின்றே னென்செய்கோ விங்கிதற்குத்
தப்போது தோழீ சூழ்ந்து."

இது நடந்தது. கூச

வீறுகோளணி.—அஃதாவது, செல்வநிருதியையேனும் புகழுத் தக்கவொருசரித்திரத்தைப் புகழ்ந்தோ நூலுக் கங்கமாகவேனுஞ் சொல்லு தலாம். இதனை வடநூலார் உதாத்தாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"மணிப்பொற் குழைகொண்டு கோழியெறி வாழ்க்கை
யணிபபொற் கோடிகா ணவள்."
"உமையா ளருந்தவஞ்செய் யொண்கச்சி யூரே
யெமையாள் பரமற் கிடம்." கூஞ

நிருதிகரிற்சியணி.— அஃதாவது, ஆச்சரியப்படத்தக்கதாகவும் பொய்யாகவும்நக்கின்ற கொடை சௌரியமுதலியவற்றைப் புகழ்தலாம். இதனை வடநூலார் அதியுக்தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"தூதுபுகழ்த் தாதாவாய் நிறவிப் போதலர்
லாதலர்கள் கற்பகமா னார்."

இது பெருங்கொடை.

"உன்பிரதா பத்தழலின் வற்றுகட லிலான்னலர்மா
னன்னவர்கண் ணீரினிறைந் தன்று."

இது சௌரியம். கூசு

நிரிநிலேகணிற்சியணி.—அஃதாவது, பெயர்ச்சொற்களுக்கு உறுப் பாற்றலான் பற்றொருபொருளைத் தந்துரைத்தலாம். இதனை வடநூலார் நிருக்தியலங்கார மென்பர். உ-ம்.

"நலனையில ராக்குபுகழ் நண்ணுதலால் மேவ
வலரவனென் றுன்னையறை வார்." கூள

விலக்கணி.—அஃதாவது, பிரசித்தமானதாகிய மபிப்பிராயத்தோடு கூடியுமிருக்கின்ற விலக்கைச் சொல்லுதலாம். இதனை வடநூலார் பிரதிஷேதாலங்கார மென்பர். உ-ம்.—

"சூதாடு மீவாய் சூத மன்ற மெசாரிகளைகண்
மீகாத வுசலிது மேய்."

இதில், போரிற் சூதருந்தன்மையினில்லாமை பிரசித்தமாகவுள்ளதாக வும் அவ்வுண்மையிலக்கு மீ சூதாட்டத்தன்றிப் போரிற்சபர்த்தனல்லை யென்னுமிகழ்ச்சியை யுட்கொண்டிருக்கின்றது. இது சகுனிக்குச் சொன்னது. கூஅ

விதியணி.—ஆஃதாவது, பிரசித்தமாகியபொருளின்விதியானது ஒருபிப்பிராயத்தோடு கூடிவருதலாம். உ-ம்.-

"குயில்குயிலே யாகுங் குவலயத்திற் சீர்மிக்
குயர்வசந்த கால முறின்."

இதில், குயிலுக்குத் குயிற்றன்மையை விதித்தல்வீணைப் இளவேணில்வரின் மதுரவோசையைச்செய்யுமென்பதை யுட்கொண்டிருக்கின்றது. ௯௯

வதூவணி.— அது இரண்டுவகைப்படும் அவற்றுள்,

க·வது—காரணதனைக் காரியத்துடன் சேர்த்துச்சொல்லுதல்.

உ-ம்.—

"பெருந்திங்க டோன்றுமே பெய்வளையார் நெஞ்சிற்
பொருந்தாட சீர்த்தற் பொருட்டு."

இதில், வாடாசீர்த்தல் காரியம் ; தோன்றுதல் காரணம்.

உ-வது—காரணத்தையுங் காரியத்தையும் அபேதப்படுத்துச்சொல்லுதலாம். உ-ம்.—

"கூர்கொணெடு மவலுடைநங் கோன்கடைக்கட் பார்வையே
சீர்கொள்கவி வாணர் திரு." ௬00

௯. சொல்லணியெத்தன்வகைப்படும்?

மடக்குஞ் சித்திரமுமென விருவகைப்படும். இவை பொருளணி போற் பெருப்பயனுடையவல்லமையாலும் விரிதலாலுங் கூறிலம்.

௰. மேற்சொல்லப்பட்டவணிகளுட் செய்யுளகந் திரண்டு முதலிய வகுப்புவரின் அதன்வே றணியாகக்கொள்ளுதலுண்டோ?

ஒருவணியும் பலவணிகளின் கூட்டத்தைப்போலப் பலவணிகள் சேர்ந்து ஒருசெய்யுட்கு மிக்கவை கைச்சரக்கு நிற்பலால் வேறணியாகவை கொள்ளுதலுண்டு.

௰க. அஃது தெத்தன்வகைப்படும்?

சொல்லையணியும் கலவையணியும் என விருவகைப்படும்.

அவற்றுள்,

சேர்வையணியாவது.—எள்ளு மரிசியுஞ் சேர்ந்தாற்போல விளங் குகின்ற பேதத்தையுடைய பலவணிகளது சேர்க்கையாம். இதனை வடநூலார் சம்சிருஷ்டியலங்கார மென்பர். அது மூன்றுவகைப்படும். அவற்றுள்,

க-வது—பொருளணிச்சேர்வை. இது பொருளணிகள் பல சேர் ந்துவருதலாம். உ-ம்.—

"காரிரு ளங்கங் களைப்பூசல் போன்றிடுமைம்
மாரியைவா னம்பெய் வதுமானும்—பேருலகிற்
றீயரைச்சேர்ந் தாங்கே சிறிதும் பயன்படா
வாயினவா லந்தோ விழி."

இதில், இரண்டுதற்குறிப்பு மோருவமையுஞ் சேர்ந்துவந்தமை காண்க.

உ-வது—சொல்லணிச்சேர்வை. சொல்லணிகள்பல சேர்ந்துவரு தலாம். உ-ம்.—

"கந்தரங் கானங் தனிற்சென் றடங்கிலென்காசிக்கழ்ந
கந்தரங் கானந்த ணண்ணிலென் கன்னியர் கட்டளக
கந்தரங் கானந்த நின்ற டெழிற்செந்தில் கண்டிறைஞ்சிக்
கந்தரங் கானந்த நல்கச் சனனங் கடந்திலரோ."

இது சிலேஷ்டகமும் யமகமுங்கலந்துவந்தது.

ங-வது— சொற்பொருளணிச்சேர்வை. இது சொல்லணியும் பொருளணியுஞ்சேர்ந்துவருதலாம் உ-ம்.

"ஆன்றுர்ந்தகா வினளியாடுபூந்தேன்மான்றீன்றவோன்மணியீர்ங்கவுண்மா
ச்சான்றேங்குகோட்டிற்றயங்குமணிமுத்தோடன்றார்ந்துகாட்டினடக்க வெழு
மார்த்து."

இது, கலிவிருத்தமாகவேனும் வெண்பாவாகவேனும் வாசிக்கப் படுதலாற் பிறிதுபடுபோட்டென்னுஞ் சொல்லணியும், மலையினது பெருஞ்சம்பத்தைத் சொல்லுதலால் வீறுகோளென்னும் பொருளணியு மாம்.

கலவையணியாவது.—பாலு நீருஞ் சேர்ந்தாற்போல விளங்காத பேதத்தையுடைய பலவணிகளது கலப்பாம். இதனை வடநூலார் சங் கராலங்கார மென்பர். அது நான்குவகைப்படும். அவற்றுள்,

கஎது — உறுப்புறுப்பிக்கலவை. இது, ஒன்று தலைமைத்தாயு மொழிந்தன தலைமையில்லனவாகியுங் கலந்துவருதலாம். உ-ம்.—

"காற்றினைசை தாருநிழல் கண்மதிய மென்னுமரி
யேற்றிற் றுமிப்புண்டிடுகருமை—தோற்றுருவி
னல்லெனுமால் யானை யவயவத்துண்டோவென்று
சொல்லுறவே தோன்றுந் துடித்து."

இதில், மதியமென்னு மரியேறு, அல்லெனு மால்யானை என்னப் பட்டனவிரண்டு நவங்களுஞ், அவயவத்தண்டோவென்னுந் தற்குறிப் பிற்குறிப்பாதலால், உறுப்பாகியவு நவகத்திற்கும் உறுப்பியாகிய தற்கு றிப்பிற்குங் கலப்பாம்.

உ-வது — நிகர்தலைமைக்கலவை. இது, பலவணிகளுந் தலைமை, யுடையனவாய்க் கலந்துவருதலாம். உ-ம்.—

"அங்குலி யாற்கா ரோதிக் கற்றைநீக் குதல்போ லல்லைத்
திங்கடன் கதிரா ளீக்கல் செய்துமூ டுறுகண் போலும்
பங்கய மலர்ப டைத்துப் பாருல கதனின்மேய
கங்குன்மான் முகஞ்சு வைக்கின் றனனெனக் கருதத் தோன்றும்."

இதில், உறுப்புகளாகிய விரண்டுவமைகளாலுந் தோன்றுஞ் சந்தி ரனை வினைமுதலாகவுடைய விராத்திரியின் முகசும்பனத் தற்குறிப்பு, திங்களிலும் இராத்திரியிலுந் தலைவன்றலைவிகளின் செய்கையாரோப மாகிய சுருங்கச்சொல்லலணியை யுட்கொண்டே தோன்றுகின்றது. சுருங்கச்சொல்லலை யுட்கொள்ளாமற்போனுற் சும்பனத்தற்குறிப்பிற்கு வேறோராதாரமில்லாமையா விரண்டுவமைகளுந் தற்குறிப்பையுஞ் சுருங் கச்சொல்லலையுஞ் சமமாகத்தோன்றச்செய்கின்றன ; ஆதலா லவ்வி ரண்டு நிகராயின.

ந-வது — ஐயக்கலவை. இது, இதுவோவதுவோவென்றையுறப் பலவணிகள்கலந்துவருதலாம். உ-ம்.—

"அழற்கடுவாய் நாக மடியிலுள தேற்பல்
பழத்தருவா லுண்டடோ பயன்."

இதில், பாம்பின்செய்தி வர்ணிக்கப்பட்டுக்கொண்டிருப்ப ஆசன ரண்மதினவாயிலிலிருக்குங் கொடியோனதுசெய்தியுந்தோன்றுகின்றது. இங்கே பாம்பின்செய்தி வர்ணியமாகக் கொடியோனதுசெய்தியுவர்ணிய

மாயிற் சுருங்கச்சொல்லலாம்; அங்ஙனமன்றி வ்ணியமாகிய கொடி யோன்செய்தி தோன்றுதற்பொருட்டு அவ்ணியமாகிய பாம்பின்செய்தி சொல்லப்பட்டதன்றிப் புனைவுளிவிளைவாம்; என் நிவ்வாணமாயுற ழுற்றனிகள் கலந்தவந்தமை காண்க.

எ-டு - ஒருதொடர்ப்பொருட்கலவை. இது, ஒருபாட்டிற் சொற் களனைத்தும் மொருபொருளையே சொல்லாநிற்ப வப்பொருளி லிரண்டணி களி னிலக்கண முண்மையால் அவ்விரண்டுந் தோன்றுதலாம். உ-ம்.-

"கோலவாயிற் சுடரு நிலாமணி
யால வாலத் தவிர்மதி யாற்புனல்
காலவாய்ந்த கதிர்மணி மூல்லையின்
கோல நாண்மலர் கொய்வதற் கெய்தினள்."

இதனுட்சொல்லப்பட்டபொருள் செல்வமிகுநிலையைச் சொல்லுத லென்னு மிலக்கணத்தால் வீறுகோளைந்து சப்பந்தமில்லாதிருப்பச் ரம் பந்தத்தைதக்கற்பித்தலென்னு மிலக்கணத்தால் உயர்வுநவிற்சியுமாம்.

அணியிலக்கண முற்றிற்று.

அணிகளின் பெயர்.

உவமை, பொதுநீங் குவமை, புகழ்பொரு
ளுவமை, யெதிர்நிலை, யுருவகம், திரிபு,
பலபடப் புனைவு, நினைபு. மயக்க,
மையை, மொழிபபு, தற்குறிப் புடனே,
யுயர்வு நவிற்சி, யொப்புமைக் கூட்டம்,
விளக்கு, பின்வரு விளக்கே, தொடர்மொழி
துவமை, யெடுத்துக்காட் டுவமை, காட்சி,
வேற்றுமை, புடனிகழ்ச்சி, யின்மை நவிற்சி,
சுருங்கச்சொலலல், கருத்துடை யடையே,
கருத்துடை யடைகொளி, பல்பொருட் சொற்றொடர்,
புனைவிலி புகழ்சசி, புனைவுள் விளாவே,
பிறிது வைவிற்சி, வஞ்சப புகழ்சி,
வஞ்சப்பழிப், பெதிர்மறை, முரண்விளாத் தழிஇவ,
பிறிதா ராய்ச்சி, தா ரணைவா ராய்ச்சி,
கூடாமை, தொடர்பின்மை, தகுதி யின்மை,
தகுதி, வியப்பே, பெருமை, சிறுமை,
யொன்றறகான் றுதலி, நிறப்பு நிலையே,
மற்றதற் காக்கல், காரண மாலை,
ஒற்றைமணி மாலை, மாலை விளக்கே,
மேன்மே லுயர்ச்சி, நிரனிறை, புடனே,
முறையிற் படர்சசி. மாற்று நிலையே,
யொழித்துக் காட்ட, லுறழ்ச்சி, கூட்டம்,
வினைமுதல் விளக்கே, யெனிதின் முடிபே,
விறல்கோ, டொடர்நிலைச் செயுட்பொருட் பேறே,
தொடர்நிலைச் செயுட்குறி, வேற்றுபபொருள் வைப்பே,
மலர்ச்சி, கற்றோர் நவிறசி, யுய்த் துணர்வே,
பொய்த்தற் குறிப்பே, வனப்பு நிலையே,
யின்பந், துனை, மக மலர்ச்சி, யிகழ்ச்சி,
வேண்ட, விலேசங், குறிநிலை, யாதந
மாலை, பிறிதின் குணம்பெற லுடனே,
தொல்லுருப பெறல், பிறி தின்குணம் பெறுமை,
தன்குண மிகை, மறை, பொதுமை, மறையாமை,
சிறப், பிறை, நுட்பங், காவலெளிப் படுப்பே,
வஞ்ச நவிற்சி, குறிபபு நவிறசி.
வெளிப்படை நவிற்சி, யுத்திசெய. யுலக
வழக்கு நவிற்சி. வல்லோர் நவிற்சி,
மடங்குத னவிற்சி, தன்மை நவிற்சி,
நிகழ்வி னவிற்சி, வீறுகோண், மிகுதி
நவிற்சி, பிரிநிலை நவிற்சி, விலக்கே,
விதியே, யெது வெனறு றண்பே.

[இச்சூத்திரம் இராமநாதபுரம் ஸம்ஸ்தான வித்வான் ஸ்ரீ நந்த பிரஹ்மஶ்ரீ சதாவதானம் முத்துஸாமி ஐயங்காரவர்கள் சூத்திரமுறை யுமாகவியற்றிய சந்திரலோகத்திலுள்ளது.]

அணியகராதி.

அணி	பக்கம்.
அகமலர்ச்சியணி	சய
அதனமாலையணி	சஉ
இகழ்ச்சியணி	ஈக
இயைபின்மையணி	உ
இலேசவணி	சக
இறையணி	சஈ
இன்பவணி	ஈக
இன்மைநவிற்சியணி	ஙஅ
உடனிகழ்ச்சியணி	ஙஎ
உயர்வுநவிற்சியணி	ஙி
உய்த்துணர்வணி	ஈஅ
உருவகவணி	ச
உலகவழக்குநவிற்சியணி	சசு
உவமையணி	க
உறழ்ச்சியணி	ஈச
எடுத்துக்காட்டுவமையணி	ஙரு
எதிர்நிலையணி	ஈ
எதிர்மறையணி	உச
எளிதின்முடிபணி	ஈரு
ஏதுவணி	சக
ஐயவணி	எ
ஒப்புமைக்கூட்டவணி	ஙஈ
ஒழித்துக்காட்டணி	ஈச
ஒழிபபணி	எ
ஒற்றைமணிமாலையணி	ஈஉ
ஒன்றற்கொன்றுதவியணி	ஈய
காலவெளிப்படுபபணி	சரு
கருத்துடையடையணி	ஙக
கருத்துடையடைகொளியணி	ஙக
கற்றோர்நவிற்சியணி	ஈஅ
காட்சியணி	ஙசு
காரணமாலையணி	ஈஉ
காரணவாராய்ச்சியணி	உஎ
குறிநிலையணி	சஉ
குறிப்புநவிற்சியணி	சரு
கூடாமையணி	உஎ
கூட்டவணி	ஈச
சிறப்பணி	சச

அணி	பக்கம்.
சிறப்புநிலையணி	ஈக
சிறுமையணி	ஈய
சுருங்கச்சொல்லலணி	யஅ
தகுதியணி	உக
தகுதியின்மையணி	உஅ
தற்குறிப்பணி	அ
தன்குணமிகையணி	சஈ
தன்மைநவிற்சியணி	சஎ
திரிபணி	ரு
தீன்பவணி	ஈக
தொடர்நிலைச்செய்யுட்குறியணி	ஈசு
தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட் பேறணி	ஈசு
தொடர்பின்மையணி	உஎ
தொடர்முழுதுவமையணி	யரு
தொல்லுரைப்பெறலணி	சஉ
நிகழ்வுநவிற்சியணி	சஎ
நிரனிறையணி	ஈஈ
நினைப்பணி	ச
நுட்பவணி	சச
பலபடப்புனைவணி	ரு
பல்பொருட்சொற்றொடரணி	உய
பிரிநிலைநவிற்சியணி	சஅ
பிறிதாராய்ச்சியணி	உரு
பிறிதின்குணம்பெறலணி	சஉ
பிறிதின்குணம்பெறுமையணி	சஈ
பிறிதினவிற்சியணி	உஉ
பின்வருவிளக்கணி	ஙச
புகழ்பொருளுவமையணி	உ
புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி	உய
புனைவுளிவினவணி	உஉ
பெருமையணி	ஈய
பொதுமையணி	சஈ
பொய்த்தற்குறிப்பணி	ஈஅ
மடங்குகனவிற்சியணி	சஎ
மயக்கவணி	க
மலர்ச்சியணி	ஈஎ
மறையாணையணி	சஈ

அணி	பக்கம்.	அணி	பக்கம்.
மறைவணி	ரா.	வனப்புநிலையணி	ரூசு
மற்றதற்காக்கலணி	ரூக	விதியணி	சகூ
மாலைவிளக்கணி	ரூரு	வியப்பணி	ரூய
மாற்றுநிலையணி	ரூச	விலக்கணி	சஅ
மிகுதிகவிற்சியணி	சஅ	விளக்கணி	யச
முரண்விளைந்தழிவணி	உரு	விறல்கோளணி	ரூரு
முறையிற்படாச்சியணி	ரூரூ	வினைமுதல்விளக்கணி	ரூரு
மேன்மேலுயர்ச்சியணி	ரூரூ	வீறுகோளணி	சஅ
யுத்தியணி	சசூ	வெளிப்படைநவிற்சியணி	சசூ
வஞ்சநவிற்சியணி	சரு	வேண்டலணி	சக
வஞ்சப்பழிப்பணி	உச	வேற்றுபொருள்வைப்பணி	ரூள
வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி	உரூ	வேற்றுமையணி	யள
வல்லோர்நவிற்சியணி	சசூ		

அணியும் உதாரணமுதற்குறிப்பும்.

அணி.	உதாரணமுதற்குறிப்பு.
க. உவமையணி விரியுவமை தொகையுவமை (எ) உ. இயைபின்மையணி ங. புகழ்பொருளுவமை ச. எதிர்நிலையணி (ஞ) ஞ. உருவகவணி (�சு) மிகையொற்றுமை குறையொற்றுமை அவையிலொற்றுமை மிகையதன்செய்கை குறையதன்செய்கை அவையிலதன்செய்கை சு. திரிபணி எ. பலபடபபுனைவணி (உ) அ. நினைப்பணி கூ. மயக்கவணி க0. ஐயவணி கக ஒழிப்பணி (சு) வெற்றொழிபபு காரணவொழிப்பு வேறுபாட்டொழிப்பு மயக்கவொழிபபு வல்லோரொழிபபு வஞ்சகவொழிபபு கஉ. தற்குறிப்பணி (சு) விரிபுலப்பொருள் தொகுபுலப்பொருள்	பால்போலுமின் புயற்கருங் தேனையனைய நின்புடையறநிகர்த் மளிகுங்கயல் } (க) அதிர்க்டல் (உ) பொன்செருக் (ஙு) ஆற்றலுறு (ச) இறைவிமதர (ஞ) மதங்கயற்கணையுன் உயர்புகழ்நங் எல்லாருமேத்து பவக்கடல்கடந்து மங்கையவளை பொருதிரைசேர் இம்மான்முக செய்யவடிச் (க) ஆணங்காவெண்ண்ப (உ) செல்வமதிற் } தருமன்றண் காதலுறுகஞ்ச மழைக்கண்மங்கை தாதளவிவண்டு மதியன்றிகை பொங்குவெம்மை தெரியுமிதுதிங்க மனக்கினியதோழி இலங்கயிற்கணைளிகுளைச் இம்மடந்தைகட் மேம்பெடைத் காரிமாலைகை } மைம்மாரியை

அணி.	உதாரணமுதற்குறிபடு.
உளபுலவேது இல்புலவேது உளபுலப்பயன் இல்புலப்பயன் கஙு. உயர்வுநவிற்சியணி (எ) உருவகவுயர்வுநவிற்சி ஒழிப்புயர்வுநவிற்சி பிரிநிலையுயர்வுநவிற்சி தொடர்புயர்வுநவிற்சி முறையிலுயர்வுநவிற்சி விரைவுயர்வுநவிற்சி மிகையுயர்வுநவிற்சி கசு. ஒப்புமைக்கூட்டவணி (சு) புனைவுளி புனைவிலி கஙு. விளக்கணி கசு. பின்வருவிளக்கணி (ரு) சொல் பொருள் சொற்பொருள் கள. தொடர்முழுதுவமையணி (உ) நிகர்தொடர் மாண்டொடர் கஅ. எடுத்துக்காட்டுவமையணி (உ) நிகரொடுத்துக்காட் மாணெடுத்துக்காட் கஙு. காட்சியணி (ரு) வாக்கியப்பொருள் பதப்பொருள் பொருள் { நற்பொருள் / தீப்பொருள் } உம். வேற்றுமையணி	ஏந்திழைநின் முகவொளியைப் குயிற்றிரளோயோட் ஒணெடொடிகேளுன் புயலேசுமந்து பைந்தொடிநின் பாந்தண்முடியிற் போதார்மலர்கூந் அகழுமருஞ்சியு அற்பகதத்தின் மன்னநின்கணையு விரிந்தமதுந்லவன் அருளாக்குநல்லற வணங்கியிறை மாமதிதோன்றக் திதில்கணைழச்சாறுந் (ரு) விரம்குமன்ன விரும்பிவனர்ப் (சு) ஈகுநர்கள் ஆதபத்தாற் சூரி மாரனழுங்கம் அவிழ்ந்தனம்தான்றி மகிழ்ந்த நெடுஞ் தாபத்தி முல்விளங் கற்றிரு ணருமைகற் அண்ணாரீம்ய அகாமுதலெவ மன்னவற்ன் முனைமகழுவள் குவளைமலராழுகைக் மருத்தகும்காதாய் ஆதவன்ற் செல்வச் அறபதுயர்வா வெண்மதிம்தான் மலிதோான்கச் நறைமலர்த்தார்க்

அணி.	உதாரணமுதற்குறிப்பு.
உக. உடனிகழ்ச்சியணி	இகந்தபகைவ
உஉ. இன்மைநவிற்சியணி	மறங்கொன்கொடி புகழ்கருரியன்
உங. சுருங்கச்சொல்லலணி	இந்தக்கன்னிமதி கொந்தார்குழல்
உச. கருத்துடையடையணி	திங்கண்முடிசேர் நெடுங்கோலச் வாளான்மகவரிந்
உரு. கருத்துடையடைகொளியணி	முக்கணனேயன்பு சீர்த்தநின்புகழ்
உசு. பல்பொருட்சொற்றொடரணி(ங)	
புனைவுளி	மணிமுடிமேற்
புனைவிலி	தெருட்டுங்கலை
இருமை	எர்க்கதிர்வாள்
உஎ. புனைவிலிபுகழ்ச்சியணி (ஙி)	
ஒப்புமை	மேதகுசீர்க்காசை
பொது	மைந்தகேள்கல்வி
சிறப்பு	மன்னுமிருகமதைத்
காரணம்	ஒழுகொளிவிரிந்த
காரியம்	மருக்கமழ்பூங்
உஅ. புனைவுளிவிலைவமன்	அம்புயற்போ
உக. பிறிதினவிற்சியணி (உ)	(க) இராகுமனவி (உ) மின்னிகராமாதே (க) பேசுகாலையாதிப் அன்றிலங்கை (உ) எற்காகத்தூதா இரவறியா (ங) சீராந்திலகு நீயுந்தவறிலை (க) ஒண்கதிர்த்திங் (உ) கண்ணருவுண் (ங) விலைபொருண்மே சந்தமிலவா (க) கடையாமேகூர் (உ) நிண்மையுங்கூர் (ங) அடுத்தநின்பிர (ச) வழுவாதமானிவள் (ஙி) சீர்தருசோமன் (சு) மற்பெறுவள் இறைமதலைந்தீப அடுக்கலேயோர்
உஉ. பிறிதாய்ச்சியணி (சு)	
ஙய. வஞ்சப்புகழ்ச்சியணி (ங)	
ஙக. வஞ்சப்பழிப்பணி	
ஙஉ. எதிர்மறையணி (ங)	
ஙங. முரண்விலாந்தழிவணி	
ஙச. பிறிதாய்ச்சியணி (சு)	
ஙஞ. காரணவாராய்ச்சியணி	
ஙசு. கூடாவமையணி	

அணி.	உதாரணமுதற்குறிப்பு.
கூஎ. தொடர்பின்மையணி (கு)	(க) வேறொருபொருளாதர் தியனெனலும்பாப்பு
கூஅ. தகுதியின்மையணி (கு)	(உ) கங்கணங்கண்ணிற் (கூ) கண்ணன்மயலகற் (ச) பொன்போலுங்கள் (உ) மருவெறுழ்தங் (கு) எறியுணவிற் பாவையலர்க்குடை இலகுமதிகளங்க
கூக. தகுதியணி (கு)	(க) இந்தத்தாளவட (உ) சானந்தனிலுகித் (கு) பொற்கொடிநீர் நந்தலுறுதீவினை மாதாசுவர்த்
கூஆ. வியப்பணி கூக. பெருமையணி (உ)	தெதுந்திறத்தி (ச) உலகமுழுதுடங்கு (உ) மன்சீருலகெவ் விரலாழிகைவினை திங்களிரவால்
கூஉ. சிறுமையணி கூகூ. ஒன்றற்கொன்றுதவியணி கூச. சிறப்புநிலையணி (கு)	(க) தினகரனில்லாம (உ) ஆயிழைநம் (கு) மாட்சியினிற் (ச) உலகைமகிழ்
கூசு. காரணமாலையணி	(உ) கண்ணுற்கொலப் (கு) உலுத்தன்மிடி நீதியாற்செல்வ படர்நாகம்
கூஎ. ஒற்றைமணிமாலையணி	மன்னிவன்சண் நிறைவெளியு
கூஅ. மாலைவிளக்கணி கூகூ. மேன்மேலுயர்ச்சியணி	மனைக்குவிளக்க தேன்மதா நீரினுநுண்ணிது
கூடு. நினைறயணி கூக. முறையிற்படர்ச்சியணி	தரியலாக்குந் நஞ்சமேநீ மூன்னளிருவர்க்
கூஉ. மாற்றுநிலையணி கூகூ. ஏதுத்தக்காட்டணி	சடாயுகிழவுடம் நிறைபடுவபர் சிந்துநிகர்தானை
கூச. உறழ்ச்சியணி கூடு. கூட்டவணி (உ)	தலையையேனும் (க) நின்சீருருவு (உ) சூலமுமுருவுஞ்
கூக. வினைமுதல்விளக்கணி	தயிலகின்றான்

அணி.	உதாரணமுதற்குறிப்பு.
நஎ. எளிதின்முடிபணி	மதிறுதலாட்
நஅ. விறல்கோணணி	வண்டினந்தே தாக்குவிழி
நஉ. தொடர்நிலைச்செய்யுட்பொருட் பேறணி	மஞ்சைமுகந்
நஊ. தொடர்நிலைச்செய்புட்குறியணி	காமஞ்சேவெவன்றேறன் மிளிர்நீண்றயீசன் கலிதீர்புலமை
நஎ. வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி	நிறைவாரியைத் ஊராங்கணீ தாழ்ந்தீதாருயர்வ
நஏ. மலர்ச்சியணி	தேடுமணிபலவுந்
நஐ. கற்றோர்நவிற்சியணி	தக்கவிவள்கண் ஐந்தாருவின்
நஒ. உய்த்துணர்வணி	சேடுயர்ந்கோன்
நஓ. பொய்த்தற்குறிப்பணி	வான்பசுந்தோல் விண்மலர்த்தார்
நஔ. வனப்புநிலையணி	பெருகறன்முற்
நக. இன்பவணி (ந)	(ச) தன்னையகன்
	(ஆ) மழுவகுவிளக்
	(ந) தங்குநிதியஞ்
நஅ தனபவணி	சோருஞ்சுடர்
நஆ அகமலர்ச்சியணி (ச)	(க) இக்கற்பினண்
	(உ) சினக்கதிர்வேல்
எஓ. இகழ்ச்சியணி (உ)	(ந) நாறுத்தகடே
	(ச) கோவடுவேற்
எக. வேண்டலணி	(க) ஆழமுக்கி
எஉ. இலேசவணி	(உ) கமலமலர்தற்
எந. குறிநிலையணி	வெண்டிருநீறு
எச. அதனமாலையணி	பறவைகளெலா
எஙி. பிறிதின்குணம்பெறலணி	மந்தாகினியணி
எக. தெல்லுருப்பெறலணி (உ)	உனதுபிர
	இவண்மூக்
	(க) நித்தன்களக்
	(உ) வளியால்விளக்
என. பிறிதின்குணம் பிறழ்மையணி	நின்னெடுமுரணிய
எஅ. தன்குணமிகையணி	புனைகழற்தானங்
எஆ. மறைவணி	வார்செவிசேர்
அஓ. பொதுமையணி	பேதமுறத்
அக. மறையாமையணி	வண்பகமவாவி
அஉ. சிறப்பணி	ஒழுகுநுமருவி
	விதுவெழுவுந்

அணி.	உதாரணமுதற்குறிப்பு.
அசு. இறையணி (உ) மறைபபிறை வியப்பிறை	மாயையையகன் என்பணி மாதவன்கைக்
அச. நட்பவணி	காதலன்மெல்
அரு. காலவெளிப்படுப்பணி	கடிமணைக்குக்
அசு. வஞ்சகவிற்சியணி	கல்லுயர்தோட்
அள. குறிபடுகவிற்சியணி	பிறன்புலத்தில்
அஅ. வெளிபபடைகவிற்சியணி	பிறன்புலத்தில்.....துணையி
அக. யுத்தியணி	மா
கூ. உலகவழகுகுகவிற்சியணி	துணை
கூக. வல்லோர்கவிறசிடணி	பறிமலர்ப்பூங்
கூஉ. மடகுகுதனவிற்சியணி	என்பிழைபொருந்
கூக. தன்மைகவிற்சியணி	அ
கூச. நிகழ்வினவிற்சியணி	புதியனைத்த
கூரு. வீறுபேரணி	பிரிவுணர்ந்த
கூசு. மிகுதிகவிற்சியணி	மணிபோற்குணை
கூள. பிரிநிலைகவிற்சியணி	உலையாவருந
கூஅ. விலக்கணி	ஒதுபுழ
கூக. விதியணி	உம்பி
ள. வதுவணி (உ)	நலனாயில்
	சூதாடுவோம்
	குயில்குயில்
	(க) பொருந்திங்க
	(உ) கூடியாணைந
சேர்வையணி (கூ)	
பொருளணிச்சேர்வை	காரிருளங்கங்
சொல்லணிச்சேர்வை	கந்தமானக்
சொற்பொருளணிச்சேர்வை	ஆனாயிந்த
கலவையணி (சு)	
உறுபபுறுப்பிக்கலவை	காற்றினை
நிகாதலவைமைக்கலவை	அகருவியாற்கா
ஐயக்கலவை	அழற்கவிவாய்
ஒருதொடர்பொருட்கலவை	சோலைவாயிற்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
ச	ரிசு	யென்றி	யொன்றி
அ	க	யாயிற்லு	யாயிற்று
ரிக	ரிச	பஂஂர்று	பஂஂரே்று
,,	ரி அ	விருமிய	விழுமிய
,,	உ ரி	புலகத்து	யுலகத்து
,,	ரு	துமை	துறை
ரி ச	ரி ா	பொல்	பொல்
,,	ரி உ	சிரியப்பா	சிரியப்பா
,,	ச ரு	பொருளும்	பொருளும்
,,	ச	கியேலும்	கியேலும்
,,	ரி அ	ஆசிரிய	ஆசிரிய
,,	ரி	துறைதே	துறைத்தே
,,	ச	ாதும்	ாதும்
ரி ச	ச	ஆசிரிய	ஆசிரிய
ச	ரி	மேற்சொல்	மேற்சொல்
ச	ச	தொடரி	தொடரி
ச	ர	பாமற்கு	பாமற்கு
ச ச	ரி	பேரறி	பேரறி

அணிநிலக்கணம்.

உரு	உரு	நிப்ப	நிருப்ப
ரு ச	அ	துல்கர்	நூலார்
ச ரி	ரு	உவ்மை	உல்லா
ச எ	ரி க	நமிற்சி	நவிற்சி

சிலபதங்களிலுள்ள மெய்யெழுத்துகளின் மேற்புள்ளி பதியாமலிருக்கின்றன அவற்றைப்பிறகாயாக இங்கே பதித்துக்காட்டவில்லை.

யாப்பிலக்கணம் பக்கமும் பக்கத்திற்கூறிய மதனனிரதசாதியின் பெயர் மதனன் இவ்வாறமாகசுந்திரதத்திற்கூறியிருக்கின்றது.